

MICHAEL ABEL

CARMINA (3977 vers)

CARMINUM MICHAELIS ABELI FRANCOFURDIANI

SPICAE ET ALAE BICOLORES, NOBILIS GERSTMANNORUM FAMILIAE INSIGNIA.

C1_1A v.1 Haec Gerstmannorum virtus insignia factis,
 2 haec decor emeritis obtinuitque suis.
 3 Nempe coronari sic inclitus exigit ardor,
 4 insignesque decet nobile stemma viros.
 5 Utque polos ultra bipatentibus evolat alis
 6 Laus ea, nec porro quo moveatur habet :
 7 haud sinit eloquio Pallas praecerpere palmam,
 8 quasque bona ingenii contulit auctor opes.
 9 Quam bene, cum sophia, majestas inclita fandi
 10 pingitur in clypeo, stirps operosa, tuo.
 11 Quis tamen areolis bicoloribus ordea miscet ?
 12 Spica quid augurii, frugis alumna, fovet ?
 13 Ultima caelestum, terris, Astraea, relictis,
 14 ad sua cum celeri tenderet astra pede :
 15 "Si Jove nata feror, si quid mea numina possunt,
 16 quis mea de clypeo symbola vellet ?" ait :
 17 quasque manu clarum fulgente gerebat, aristas
 18 inservit niveis diva benigna locis.
 19 Inde fovet studiis generosique indole cultus,
 20 legiferae, domus haec, arma librosque deae.

MICHAELIS ABELI FRANCOFURDIANI CARMINUM LIBER PRIMUS.

AD LECTOREM

C1_1B v.1 Da veniam, qui salsa probas epigrammata, lector,
 2 haud fortuna joco quaelibet apta meat.
 3 Neu scopus ille fuit ludentis : idonea sumpsi
 4 temporibus, censor quaeque severus amet.
 5 At desiderii suspende parumper habenas,
 6 laetius e calamo postmodo lemma fluet.

DE EPIGRAMMATIS SUIS.

C1_2 v.1 Magna petunt spatium, residemque poemata sensum,
 2 otia nos operis haud satis ampla premunt.
 3 Nec bene momento vivax effunditur uno

4 Musa, recognosci ter totiesque petit.
 5 Nec precor aetatem genitor juvenilibus ipse
 6 lusibus, abjectos deleat una dies.
 7 Sive quod exorti nomen fortuna reservat,
 8 vatis id ex alio lustra canore metant.

DE CORONA PIETATIS.

C1_3 v.1 Dignus amor formae est, Syria flos utilis aevi
 2 dote comans, omni iudice,serta gerit.
 3 Es merito : junctis quid enim praestantius ? At mors
 4 tetra superveniens id diadema rapit.
 5 Fidere qui Christo novere viriliter, illos
 6 illanguescenti fronde corona manet.

DE VOCATIONE GENTIUM AD FIDEM.

C1_4 v.1 Qui fuimus quondam mera nil nisi nomina gentes,
 2 in laudes Domini stirps operata sumus.
 3 Quemque creatorem rerum non novimus ante,
 4 asserta colimus relligione patrem
 5 Christe tui fructus meriti, tua sancta trophaea
 6 et, partae, vehimus laude salutis opus.
 7 Indefesse novis quaeso cultoribus adsta,
 8 usque redemptorem te patiare coli.
 9 Neu decus e nostris illud regionibus aufer,
 10 tu prius, exacto temporis orbe, redi.

CHRISTI PATIENTIS ICON.

C1_5 v.1 Membra flagellorum livoribus horrida spectans,
 2 stigmatate peccati noveris esse tui.
 3 Talis, et indignus meritis, manet exitus illum,
 4 quem non culpa facit, non eris ulla reum.
 5 Venimus huc certae devota catharmata labi,
 6 mortis, an est mirum, corpora jure premi ?

POETARUM MAIUS.

C1_6 v.1 Festa coronantes hilarant Heliconis alumni,
 2 tempore cum Zephyri flamine plaudit olor.
 3 Numina sinceri candoris amantia Musae
 4 vatibus ingenium laetitiamque parant.
 5 Et bene proveniunt ab amoeno pectore lusus,
 6 quadrat et integritas relligiosa sacris.

DE FIDEI DEFECTU.

C1_7 v.1 Cana fides antiqua stetit, nunc denique facta
 2 calva, nec auriculas, qua teneatur habet.

APOPHTHEGMA TITI.

C1_8 v.1 Jam data Vulcano Solymae delubra crepabant,
 2 omnis et in cinerem pristinus ibat honor.
 3 Turma sacerdotum veniam lacrimabilis orans,
 4 victorem rapidum victa poposcit opem.
 5 Ah vitam, vitam liceat producere tantum,
 6 quos Titus alloquio sic comitatus, ait :
 7 Quo mihi sacrificum genus, aede focisque crematis ?
 8 Cum sacris pereat turba ministra suis.
 9 Nulla quod, exhibito restabat victima Christo,
 10 nec cordi fuit haec amplius ara Deo.

PIA CONFABULATIO.

C1_9 v.1 Angor, ut haud ulli parcant adamantina nostrum
 2 fata : suo bullam more perire doles ?
 3 Vita quid haec igitur ? Vapor et sentina malorum.
 4 Hae miseris sortes ? Hospita turba sumus.
 5 Nulla salus terris : quorsum contendimus ergo ?
 6 Christus ubi nostrae portio carnis agit.
 7 Ipse quidem supra. Fratres nos acciet idem.
 8 At morimur : patriam sic repetemus humum.
 9 Imus et in cineres : solenne redinduet olim
 10 massa, redemptoris lota cruore, jubar.
 11 Ite, mori certate, piget tellure morari ;
 12 qui Christum didicit nosse, beatus obit.

NOX MESSIAE NATALIS.

C1_10 v.1 Noctis opus tenebrae fuimus, sed luminis auctor
 2 editus illustrat Sole creata novo.
 3 Hujus ad astra piis itur per tartara ductu :
 4 hoc duce privatos nil juvat alta dies.

STULTUS VARIAT INSTAR LUNAE.

C1_11 v.1 Alternat vicibus faciem Dictynna recurrens
 2 menstrua, nunc falcis, jam caput orbis habet.
 3 Et nunc mane novo, mox vespere proserit ortus,
 4 nunc etiam longa candida nocte micat.
 5 Sic variant animi comitantis in omnia vulgi,
 6 quilibet instabilem Protea ventus agit.
 7 Qui vagus inclinat regnator et alea sortis,
 8 huc favor et famuli pacta sequacis eunt.
 9 Hi levibus mores : gravis est sententia recti,
 10 hanc pius, aularum monstra valet, sequar.

HOROLOGII INSCRIPTIO.

C1_12 v.1 Machina momentis natas e pluribus horas
 2 quae citat, et sectum per sua puncta diem,
 3 tempora furatur miseris mortalibus aevi,
 4 actaque perpetuis lapsibus ire monet.

5 Quam Gygio Croesus nequeat reparare talento,
 6 raptor hic, usuram, continuatus edit.
 7 Et convexa tonos quoties ad sidera plangit,
 8 ire gradu metam proximiore docet.
 9 Arguit aetatem non posse revolvere cursum,
 10 o dolor et multis flenda ruina modis.
 11 Mors a calce premit : studiis quid inanibus alium
 12 mens hominis fati nescia, tempus agis ?

DE MAGIS ORIENTALIBUS.

C1_13 v.1 Persidos heroes Christi praesepe salutant,
 2 et, stella, Domino tus, praeunte, sacrant.
 3 Quam tractusque sui non admisere salutem,
 4 nota fit abjectis gentibus illa salus.
 5 Largus in omne dator genus est hic et aequus in omnes,
 6 quot quot adoptati prolis amore sumus.
 7 Spernere at exhibitum, quaeso, nolite : videtis
 8 poena sit ingratham quanta secuta domum.

CALLIMACHI.

C1_14 v.1 Fusa coronatis olim pigmenta capillis,
 2 quae capitique super sunt data cumque meo :
 3 amisere suum, nullo prohibente, nitorem,
 4 quaeque vel ingratus munera venter habet.
 5 Crastina non vidit genus hoc aurora : sed auri
 6 credita victuro tuta vigore manent.

IN IMAGINE MICHAELIS ET SISSARAE.

C1_15 v.1 Sic pereant omnes, sic demittantur ad Orci
 2 stagna, puellari vim faciente manu :
 3 insultare Deo quicumque ferociter audent,
 4 ac Domini laudes contemerare probris.
 5 Vivere sic discant, oculo qui vindice spectans
 6 dira tyrannorum destruit acta, Deum.

HUMILITATIS AC MODESTIAE SYMBOLUM.

C1_16 v.1 Obvia facta caprae capra limine pontis in arcto,
 2 una per alterius terga cubantis abit.
 3 Quanta viros credis virtutem poscere ? Tantum
 4 caprigeno pecori si rationis inest.
 5 Cuncta scatent pugnis, sola cladibus undique flagrant,
 6 carpit, qui didicit cedere, tutus iter.

IN SPEM.

C1_17 v.1 Laudis amator eram, fateor, spe plenus, et intra
 2 credula vis animum dulce fovebat opus.
 3 An decet hoc divam ? Fraudem pro laude propinas,
 4 famam pacta, famem pene fimumque paras.

5 Quando erit ut promissa ratis eventibus edas ?
6 Spes mea : namque trahis tu quoque lenta pedem.

EPHEMERIS.

C1_18 v.1 Veste subinductos postquam decor occupat artus,
2 noctis et ignavo est lotus ab ore sopor :
3 restat ut Eoae Domino praeconia laudis
4 quos jubar hoc alma luce revisit, agant,
5 ejus opus quod humum rediens aurora salutat,
6 his quod adhuc auris vescimur, ejus opus.
7 Prima Creatori debentur, proxima Muis
8 tempora, corporibus cetera, nulla probris.

IPSE FACIET.

C1_19 v.1 Est ubi multa leves animis, licet irrita, vectant,
2 quos sata mortali gente cupido trahit
3 multa quoque a sensus imi penetralibus urget
4 lingua, sed incassum verba vehente Noto.
5 Quid non ira minax, aut non amor efferus audet ?
6 Vota sed eventu non rata, crimen habent.
7 Fas voluisse, sed effectum res edere certo
8 haud nisi solius numinis esse liquet.
9 Ergo quid in curas animum laceramus inanes ?
10 Vanus ab afflictis cordibus angor eat.
11 Ad Dominum si quae sint aerumnosa relega,
12 spes sibi confisi pectoris ipse facit.
13 Mille peracturis remorae mortalibus obstant,
14 causa potestatem non tenet ulla Dei.

IN EANDEM SENTENTIAM.

C1_20 v.1 Dum nos anxietas distendit in omnia fervens,
2 cura Dei curis haud sinit esse locum.
3 Ast ubi, consilio, res deficiente recedit,
4 ipse deus prompta gesta secundat ope.
5 Ergo quid in tristes animum dispescere morsus,
6 quos sine profectu discutit aura, juvat ?
7 Nonne foret satius Domino mandare quod aegre est,
8 quoque laborantes exagitamur, onus ?
9 Ipse facit nostro longe magis ardua captu,
10 ipse Panomphaeo numine digna facit.

MORSUS POMI LETHALIS.

C1_21 v.1 Carpit Adam vetiti morsu mala fercula fructus,
2 totius hoc dentes crimine gentis hebet.
3 Daemonis hinc ea vis, Orcique potentia vulgo
4 regnat in humanum, morte metente, genus.
5 Imminet huic valida labi virtute mederi
6 Christus, et in nostra carne redemptor agit.
7 Arbiter huc Stygis invadens a calce momordit,
8 immeritaeque dedit nobile plasma neci.

9 Morsus hic inferno rictum stupefecit, et omne
 10 eripuit Stygio jus rabiemque cani.
 11 Laurea victori date conscia laudis ovantes,
 12 talibus emeritis libera turba sumus.

VOTUM AGURIS.

C1_22 v.1 Quam prius ex aevi me fata volumine tollant,
 2 Summe Deus, duo te, non renuenda precor.
 3 Sint idolatrici procul o procul orgia cultus,
 4 linguaque promissam sons violare fidem.
 5 Ipse quibus fatuos daemon venatur aventes,
 6 da mihi quam largas exigit usus opes.
 7 Ne malesuada manum furtis immergat egestas,
 8 et tua ne locuples nomina forte negem.
 9 Haec duo si dederis, me dote beaveris ampla,
 10 mixtaque cum digna gratia laude fluet.

NUSQUAM TUTA FIDES.

C1_23 v.1 Prisca fides nusquam velis provecta secundis,
 2 incidit in Syrtes omnibus una locis.
 3 Nec virtutis id est vitium, quae candida motu,
 4 quo minime credas damna latere, meat.
 5 Mens hominum fallax imperscrutabile monstrum
 6 furva quot absconsis fraudibus antra tegis ?
 7 Moribus haec aetas non convenit improba nostris,
 8 simplicitas veteres illa requirit avos.

OISTEON KAI ELPISTEON.

C1_24 v.1 Dura superveniunt omnes cum sorte noverca :
 2 tu fer et infractas spes ale, victor eris.

IN AVARUM.

C1_25 v.1 Omnia fornicibus conclavia et objice munis,
 2 quo bona sollicito parta labore tegas.
 3 At tu conde prius fragilis retinacula vitae :
 4 mortuus auxilio destitueris opum.

AD CHRISTUM PIA MEDITATIO.

C1_26 v.1 Te custode frui liceat vitalibus auris,
 2 nulla mihi tellus esse noverca potest.
 3 Pellis alumne tuas ad pascua, Christe, bidentes,
 4 quando rubens udam mane salutat humum.
 5 Qua mihi nec liquidi fontes, nec roscida deerunt
 6 gramina, quae succi vim medicantis habent.
 7 Non ovis ulla feros strepitus horrescit et umbram,
 8 vallis ut in caecae fornice carpat iter.
 9 Pallida mors tenebris oculos praestringat obortis,
 10 haud tamen exanguis corda pavore premar.

11 Omnis in infracto pecoris stat cura magistro,
 12 inque salutaris cognitione pedi.
 13 Christe sacrosancti gregis unice et optime ductor,
 14 sanguine qui partum pascis ovile tuo :
 15 cum varii casus, cum tot discrimina, cum sit
 16 in conductitio rara labore fides :
 17 raptores averte lupos, averte leones,
 18 ipse gregem patrio jure tuere tuum.
 19 Sic tibi solvemus plausus, uberrima fient
 20 sacra, vehet laudes vox ubicumque tuas.

NAVIS INSCRIPTIO.

C1_27 v.1 Qua tibi terra secundat iter, quid classe profectus,
 2 alveolo vitam, corpora credis aquae ?
 3 Lucis quanta rogas sint et discrimina lethi :
 4 palmi crassities inter utrumque patet.

PSALMI SENTENTIA.

C1_28 v.1 Corvus iners ales, non esibus apta, nec oscen
 2 utilis, haud moritur sola relictata fame.
 3 Et dubitamus adhuc tanta nos indole cretos
 4 rebus in angustis respiciatne Deus ?
 5 O nimis aegra fides : tarde quae credita prosunt
 6 credimus, in nugas aemula corda patent.

IN CRUCEM REDEMPTORIS.

C1_29 v.1 Vulnera, Christe, tuusque dolor, crux lubrica tabo,
 2 sudor et in votis ille cruentus agon,
 3 Mortis ad intuitum mihi sint medicina salutis,
 4 confesso veniam concilientque reo.
 5 Ne pro multiplici damnatus crimine sudem,
 6 neu reus ad longi flagra doloris agar.
 7 Vivere perpetuo tua per mihi vulnera detur,
 8 stipitis exsortes suppliciique dies.

DE ABELE.

C1_30 v.1 Corda fidemque Deus, non munera, censor, et aras
 2 respicit, hinc gratum venit Abelis opus.
 3 Dumque placet pietate sua (mirabile caeli
 4 iudicium) misera caede peremptus obit.
 5 Numinis hi lusus, sic nos Deus ipse gubernat,
 6 prima ferit sanctam quaeque ruina domum.

IN SPEM POETAE.

C1_31 v.1 Ut mera me, neque firma satis, neque certa fovet spes :
 2 spem teneo, sola spe miserandus alor.
 3 Rebus eram fesus, cessit fiducia rerum,
 4 fesus amicitiiis, nullus amicus adest.

5 Artis amator, at arte diu desertus ab ipsa,
6 putribus ingenii credere cesso bonis.
7 Denique praesidium quondam quodcumque fovebam,
8 excidit, orba fides undique litus arat.
9 Spes tamen adsistit tenuis, mirabile dictu,
10 quomodo stet, nullo cum fruatur ipse statu.

DAVIDAE R. VOTUM.

C1_32 v.1 Haud sua vaticinum lusit fiducia regem,
2 cum tribus e poenis poena legenda foret.
3 Lene remolliri genus et placabile divum est,
4 inquit, et ad veniam sontibus ara patet.
5 Labar in offensi reus ergo libentius iras
6 Numinis, humano vindice nolo premi.
7 Vota fides sequitur, medio furor impete cessat,
8 orta capit, gladio, poena volante modum.
9 Quae stat in humanis, spes, irrita, rebus habetur,
10 protinus ad Domini confugiamus opem.

TEMPUS FILII DEI NATALE.

C1_33 v.1 Nox hiberna putris verno praelata diei,
2 reddita natali, Christe, beata tuo est.
3 orta salutavit nos sic aurora, quibus mox
4 assidui dabitur veris odore frui.

AD NATURAM.

C1_34 v.1 Quid Natura stupes, quod virgo puerpera plaudit,
2 estque, sed illaeso facta, pudore, parens.
3 Ipse quod humanae massam Deus induit alvi,
4 digna tuo magis haec causa stupore foret.
5 Res aequae miranda, quod haec mysteria divum
6 firma fides animo vera probante capit.
7 Haec tria daedalei fugiunt examinis astum,
8 Nostra supernates curaprehendat opes ?

DE SAULE R.

C1_35 v.1 Cum Deus in poenas surgit gravis ultor, et irae
2 vindicta Nemesis praebet, agente, locum.
3 Haud manifesta ferox in fulmina contrahit arcum
4 impetus, aut subito cuncta furore necat.
5 Quamvis interea celeres quoque sumere motus,
6 nempe nefas ubi quod grandius urget, amat.
7 Ante sed elisis mentem penetralibus aufert,
8 sic ratio medium deficit inter opus.
9 Corruit in cladem pronis conatibus ultro,
10 caecus et implicitos quolibet error agit.
11 Saulis ad exemplum, post omnia pessima praeceps
12 induit immani cui latus ense furor.
13 Este pii : specie fas numina ludere nulli,
14 trans etiam clausi pectoris exta vident.

SUPPLICATIO AD DEUM.

C1_36 v.1 Magne Deus, qui templa tenens illustra mundi
 2 Aequa tribunali jura vigente facis :
 3 quemque nec ulla capit dubiae fallacia legis,
 4 causa patrociniū vendere nulla movet.
 5 Neu sinis arbitrium iudex ut corrigat alter,
 6 ipse cor et renes, intimaque exta probas.
 7 Ite, venite, brevis sententia : scilicet haec sunt
 8 ultima caelestis dicta futura fori.
 9 Magne Deus, nulla meriti virtute clientem
 10 sed sola fretum speque fideque bea.
 11 Neu me iudicio, venia censere sequestra
 12 pro nati meritis obsequioque, velis.
 13 Haec mihi certa salus, (etenim sunt cetera fraudes :)
 14 si qua redemptoris parta cruore venit.
 15 Sic ego post etiam lugubria funera vivam,
 16 et mea cum sanctis sors animabus erit.

EX II. PSALMO.

C1_37 v.1 Sceptra fremunt inimica Deo sobolique tonantis,
 2 qualibet immanes increpuere minae.
 3 Oppugnata feris Ecclesia plangitur armis,
 4 indignis pietas occubat ipsa modis.
 5 Quid tamen insano juvat indulgere furori,
 6 vos populi, gentes, celsaque regna soli ?
 7 Nonne videtis, ut evertat soliumque regentemque,
 8 afferat utque suo cum grege templa Deus ?
 9 Freneditis incassum, Christus sua pignora praesens
 10 vindicat, immensum plebs ea numen habet.

AGNUS VICTIMA.

C1_38 v.1 Non sua, sed populi velut acta piacula solvens,
 2 sanguine sacrificos imbuit agna focos :
 3 sic Patris aeterni soboles aequaeva, patratis
 4 hostia pro mundi caeditur icta malis.
 5 Est, bene promerito vitam qui donet amanti,
 6 pro conjurato quis velit hoste mori ?

PRECES NICOLAI MONACHI.

C1_39 v.1 Summe parens, aufer motus quodcumque labantes
 2 torquet ab intuitus agnitione tui.
 3 Redde mihi sensus altae virtutis amantes,
 4 quae vertantque meos ad sacra jussa pedes.
 5 Meque facultatemque meam mihi deme, Redemptor,
 6 si qua penes me sunt, omnia dede tibi.
 7 Sic mortalis adhuc aulae stellantis amicus
 8 arguar, et tecum saecula perpes agam.

IN NOVUM ANNUM.

C1_40 v.1 Per tot abhorrendos, fata exitialia, casus,
 2 tot per et insidias daemonis atque cruces,
 3 trux quibus infestat genus omne, volubilis anni
 4 ecce redens iterum fulget in ora jubar.
 5 Summe Pater, quo te clementem carmine dicam ?
 6 Nos tibi qui reliques plenus amore, facis.
 7 Mensis habet finem, quo Sol diuturnus in umbras
 8 tempora prolixa nocte diurna premit.
 9 Frigora clarescunt Euris, lux publica mundi
 10 nunc ad Hyperboreos ex Babylone redit.
 11 Lumen io, pie Christe, tua virtute serena,
 12 hora secundatis motibus omnis eat.
 13 Quodque noverca mali fortuna minatur, id usque
 14 pellat ad antipodas cura benigna Dei.
 15 Sic te, Christe, sator toties remeabilis aevi
 16 in vivax avida laude canemus opus.

SOLICITUDO HOMINUM PERVERSA.

C1_41 v.1 Fallaces hominum, praepostera somnia, curas :
 2 quid juvat ab tanto vana labore teri ?
 3 Hospitiis qua nos statio male certa moratur,
 4 quisque sibi vivax aedificamus opus.
 5 Et quotus est qui parva domus exordia jactet,
 6 huc ubi perpetuae sedis agenda mora est ?
 7 Non capit aeternas mens angustissima dotes,
 8 temporibus quae sunt aemula quaerit, amat.

DILUCULUM.

C1_42 v.1 Terga dedit nox atra comas, auferte veternum,
 2 alma, reportata, purpura luce micat.
 3 Ipse, pererrato, qui conspicit omnia mundo,
 4 Phoebus inoffensum promit ab orbe jubar.
 5 Desidia somnisque datum sat inertibus esto :
 6 plus vigilet, vitam degere quisquis amat.

DE MALEFICO.

C1_43 v.1 Aedis ad antiquae stertens homicida ruinas,
 2 ante pedes Serapin cernere visus erat.
 3 Dum licet, aufer, ait, stratum, Deus : ille resurgens,
 4 fugit, et en paries concidit actus humo.
 5 Mane recens orto, servati more clientis,
 6 Sostra diis hilarans jure meroque litat.
 7 At Serapis rediens his se cum vocibus offert :
 8 "Ista (nefas) superis dona placere putas ?
 9 Cladibus aversis superes, damnatus ut olim
 10 crimina supplicio conveniente luas."

EX ISIDORO.

C1_44 v.1 Vergit ad occubitus mundi plaga pondere nutans,
 2 Terra vetustatis fessa labore gemit.
 3 Illud anhelantis caeli sublime volumen
 4 pene recusat onus, conficiturque situ.
 5 Hoc animadvertens atrae dominator abyssi,
 6 mille per incautum crimina vulgus agit,
 7 horret enim, trepidatque gravem post saecula flammam,
 8 nescia quam merito finis Averno parant.
 9 Hinc furit, hinc totas dirarum effundit habenas,
 10 lenior ut multo poena sodale premat.
 11 Haec certusque mali, relevaminis impos et expes,
 12 quid facimus, quorum porta salutis hiat ?

ORIGO REATUS HUMANI.

C1_45 v.1 Cum Stygius serpens hominisque subacta voluntas
 2 crimina junxissent exitiosa toro :
 3 foeda recensitu proles hoc semine venit,
 4 culpigenae gentes qua faciente, sumus.
 5 Lege parente, rapax peccati filia mors est,
 6 haec tacito sequitur facta maligna gradu.
 7 I nunc et placitae consulta cupidinis explens,
 8 quo desiderii postulat error eas.

MUSICAE.

C1_46 v.1 In terris homines, in caelo numina mulcens
 2 musica, sinceræ gaudia mentis alo.

VINEA ECCLESIAE.

C1_47 v.1 Ante genus laudemque Nicri vindemia ponet,
 2 exul et a Rhēni vitis agetur agro.
 3 Praela cothurnatus pressabit inania Pannon,
 4 nulla Bohemorum musta Sudetus alet.
 5 Ister et incipiet Bacchi dediscere cultus,
 6 cesserit a Viadri cole meracus odor.
 7 Messe racemorum quam non ingente redundet,
 8 ille Redemptoris sanguine pinguis ager.
 9 Est Deus est sua qui muro vineta coronans,
 10 cum nocius streperas vulpibus arcet aves.
 11 Sufficit incrementa, novus quo palmas in auras
 12 certet, ubi quae sunt luxuriosa domat.
 13 Donec erunt baculis prompti fulcire novellas,
 14 terge virentis humi quique bidente novent :
 15 usque bonis turgens Ecclesia fetibus ibit,
 16 vitisatorque botros colliget inde suos.
 17 Dum soles fuerint, pariter bona vina sequentur,
 18 monsque triumphanti fetificabit hero.

GANYMEDIS INSCRIPTIO.

C1_48 v.1 Quo tamen haec pueri caelo tendentis imago ?
 2 Ungula quem pandi fert aquilina pedis ?
 3 Infantem praeferre, fide mutante, necesse est,
 4 si quis ad alta vehi regna salutis amat.

DE NUPTIIS CANANAEIS.

C1_49 v.1 Ire Cananaeis qui connubialibus hospes
 2 sustinuit, nuptis et nova vina creat :
 3 comprobat hoc facto sponsalia fautor, et ortae
 4 spondet egestati ferre libenter opem.

VINUM EX AQUIS.

C1_50 v.1 Pocula mutantur dulci Cananaea Falerno
 2 fit, Domino, simplex unda nuente merum.
 3 Obstupuit natura, graves exarsit in iras
 4 jussus et ex hydria currere, Bacchus, ait :
 5 "Nempe labant sortita suum mea numina finem,
 6 cum nova de puteo vina scatente fluunt."

DE IISDEM NUPTIIS.

C1_51 v.1 Qui facit in laticem putei genus ire Lyaeum,
 2 in succosque novos alterat auctor aquas.
 3 Numinis omnipotens hac arguit indole robur,
 4 majestas proprie competit illa Deo.
 5 Prompta quiescenti sed enim cui tanta secundant,
 6 imperio quid eum posse flagrante putas ?

IN SUPPUTATORES CURIOSOS.

C1_52 v.1 Lapsibus occubitum si quis determinat aevi,
 2 decipit haud dubie calculus iste fidem.
 3 Quod semel a nostri sensus indagine clausit
 4 rector, id exsculpi non sinet ulla dies.
 5 Volvere scripturas huc intendamus acumen,
 6 longanimis Deus est, lentus ad arma venit.

FORTUNA POETAE.

C1_53 v.1 Tetra meae facies est sortis, ab omnibus una
 2 proditus, in piceo turbine solus ago.
 3 Et vos a misero, dixi, discedite Musae :
 4 ast illae propius accubere mihi.
 5 O infelices, si non reperistis alumnum
 6 hospitio qui vos commodiore tegat.

PUERO IN ALBI SUBMERSO.

C1_54 v.1 Contemplata meos, pubes temeraria, casus,
 2 discas alterius clade cavere tuam.
 3 Antlia pendebat de fornice pontis in Albim,
 4 infortunatam moverat unda sitim.
 5 Subtracturus ego validis sine viribus urnam,
 6 praeceps immodico pondere victus ii.
 7 Submersumque avido intorsit me in vortice gorges,
 8 flebile suffocans os morientis aqua.
 9 Non secus Ascanii, quam, floriger, amnis in aestu
 10 Herculei, periit, compos amoris, Hylas.
 11 Momentis avidas aliquot suspendere fauces
 12 inscius, immodicum Tartara ad usque bibi.
 13 Immemor officii non est incuria felix,
 14 amnis aquas haustum non ibi missus eram.

DIE PASCHATOS CHRISTIANI.

C1_55 v.1 Ille resurgenti Christo sollemnis Eous
 2 plaustra voluptatum, gaudia mille vehit.
 3 Facta pians aliena Deus trabe pendet ab alta,
 4 victima terribilem per Styga rupit iter.
 5 Jamque supra vivit vitam : vivemus et ipsi :
 6 ad tristes animas pertinet iste lepor.
 7 Aura triumphanti gratatur, et omnia rident,
 8 arbor agit frondes, gramina trudit humus.
 9 Daulias applausu violaria pulchra salutatur,
 10 lumina caeruleus splendor amoena facit.
 11 Mite salutiferi cerebrum mulcetis odores.
 12 Laetitiam facies sensibus illa parit.
 13 Ede voluptatem, si non est illa voluptas,
 14 unde vigor animis, sensibus unde fluit.
 15 Talibus auguriis Dominus sua festa coronatur,
 16 cum fert ignivomo victor ab hoste pedem.
 17 Salvificum quid credis, io, nos poscere tempus,
 18 depugnatus agon pro quibus ille fuit.

IN HYPOCRISIN.

C1_56 v.1 Nomina virtutum Pharisaeus inania cantans,
 2 summa beatorum jura tenere putat.
 3 Jamque stat aetherea, se iudice, primus in aula,
 4 ludit et in patrii numinis ille sinu.
 5 At quia nec Christum, neque se cognoscit, et odit
 6 participem, probitas haud caret ista dolo.
 7 Debata praestamus miseri sine stemmate, sunt
 8 si qua placere Deo poscis, amicta fide.

AULICO INFELICI.

C1_57 v.1 Si sibi vixisset, fortuna tuta decentis
 2 otia complexus liberiore manu :
 3 vincula regnantum neque fulva secutus et arcem,
 4 ingenio creperas antetulisset opes :

5 praedia possessor tot non fortasse teneret,
 6 turbine praecipiti nec potuisset agi.
 7 Laudis amica quies, damni securaque tanti,
 8 Vita Pericleum continuasset opus.
 9 Aula fidem servare negat, variabile monstrum,
 10 labitur infirma gratia statque basi.
 11 Vi variante vices rerum, fastigia nutant,
 12 consistunt medio qui sapuere statu.

IN HORTUM QUEMDAM.

C1_58 v.1 Quando redundabat proventibus annua messis,
 2 jactabatque suus pomifer hortus opes :
 3 pendebant quocumque mei de termite fructus,
 4 nullaque non fesso praebuit herba torum.
 5 Arboreum September ubi populatus honorem est,
 6 sors avidas infert in mea vota manus.
 7 Cum vernisque decus Sol frondibus afflet ademptum,
 8 par tamen optatae spes mihi frugis abest.
 9 Quod juvat hoc adeo non est durabile, nec stat
 10 ulla voluptatis mica tenace gradu.

'TIKTEI DOIKOROS UBRIN.'

C1_59 v.1 Grande supercilium praebent bona, resque secundas
 2 subsequitur praegnans ambitione tumor.
 3 Tunc Bellona fero vocat arma virosque beatu :
 4 tela, penu Martem deficiente, cadunt.

AD AMICUM.

C1_60 v.1 Aeris egens ubi quis lecto male sanus inhaeret,
 2 Praecipua, haud dubium, parte salutis eget.
 3 Utraque sustineo, vix haec enormibus ausis,
 4 Herculeae possent exuperare manus.
 5 Vivo tamen vel adhuc : istud si vivere vitam
 6 dicere, tam misera conditione, licet.

CHRISTUS MORIENS.

C1_61 v.1 Morte Redemptoris mors est absorpta reorum,
 2 omnibus unius funere vita redit.
 3 Muta reviviscunt obeunte cadavera Christo,
 4 nemo pius valet, hoc imperitante, mori.

CORIO DIVI BARTHOLOMAEI

C1_62 v.1 Haec merito pietas insignia fecit : adempta
 2 Pelle coronatis adnumerabor avis.
 3 Dia salutaris fidei documenta serebam,
 4 qua tepido Ganges imbrice radit humum.
 5 Quae vero coluit pro numine daemona tellus
 6 Indica, me didicit praesule nosse Deum.

7 Jussa, feri, tua, Christe, vehens orator ad aures
 8 agminis, e rapto tergo vulsus ii.
 9 Haec operum merces : at tu, quod mundus acerbat,
 10 dulce perennanti, Christe, salute facis.

OCCASIONES PECCANDI FUGIENDAE.

C1_63 v.1 Devitare cupis noxas, loca, tempora vita :
 2 obscaenum latebram quaerit habere nefas.
 3 Culpa Dei non est, tua quod te crimina perdunt,
 4 quod tua te perdunt crimina, culpa tua est.
 5 Recta jubet rectum ratio : sed praevalet error,
 6 praecipitesque alio bruta libido rapit.
 7 Si minor est avidis virtus insultibus, ora :
 8 velle bonum satis est, numina posse dabunt.

INSCRIPTIO POLYANDRII.

C1_64 v.1 Tu quod es, id fuimus : nos quales conspicias, olim
 2 temporis excursu carcere, talis eris.
 3 Ossea mors omnes abolet cum nomine fastus,
 4 spes tamen haec etiam putria membra fovet.

DE TEMPORE.

C1_65 v.1 Tempus ad hoc denis bis jam mihi messibus actis,
 2 serior autumnus terga premebat hiems.
 3 Laeta quid haec solito properat velocior aestas,
 4 qua fortuna meis rebus amica viget ?
 5 Illa quidem passu nescit consistere fixo,
 6 invidiamne citis mensibus esse rear ?

DE ASSENTATORIBUS AULICIS.

C1_66 v.1 Hi catuli qui pone gradus sectantur heriles,
 2 bruta saginatam nata fovere gulam,
 3 immunes operum se pulvinaribus abdunt,
 4 carnibus infarcti deliciisque cutem.
 5 At neque nocturnum terrent a limine furem,
 6 nec rapiunt celerem per juga celsa capram.
 7 Blanditiis norunt autem mulcere magistros,
 8 Hoc opus, hic praebens aurea colla favor.
 9 At qui saepe feras teneris ab ovilibus arcent,
 10 servantes vigili sedulitate domum :
 11 quique vel assiduis actant latratibus apros,
 12 inque Lycaonio rostra cruore linunt :
 13 Ossa vorant, offisque famem satiantur inentis :
 14 o non ulla bonis aula sat aequa viris.

IN HYNOPHILUM.

C1_67 v.1 Dona soporatis quod det Deus omnia dives,
 2 legerat, in medios stertit hic ergo dies.

D. PAULI APOSTOLI GLORIA.

C1_68 v.1 Glorior afflictus : crux experientia reddit
 2 pectora, crux anima sub patiente viret.
 3 Fisa Deo virtus nusquam frustratur alumnum,
 4 pendet ab auctoris quatenus ore Dei.
 5 Tu modo (tale piis clementer inurit amator
 6 stigma) libenter onus ferre memento tuum.
 7 Vulnerat is, medicatur item : detrudit ad Orcum,
 8 et revehit : miram dux habet ille manum.

DE PINDARI SENTENTIA.

C1_69 v.1 Mos adeo superis sua dispensantibus hic est,
 2 ut duo stent uni pessima juncta bono.
 3 Haec nequeunt igitur fatui dispendia recte
 4 ferre, probi vertunt commodiora foras.

CYCLUS ACTIONUM.

C1_70 v.1 Fata rotant operum sortem, sors caeca gubernat
 2 sanae participes quod rationis agunt.
 3 Casus amat sortem celer, eventumque ministrans,
 4 nunc huc nunc alio pro levitate ruit.
 5 Corrigit ars casum prudentiaque utilis arti,
 6 fortunam comitem vis animosa trahit.
 7 Circulus hic rerum est, deus at mens libera vertit
 8 sceptrigera caussas in sua jura manu.

VITA POST MORTEM.

C1_71 v.1 Et lethata super post funera spiritus hic est,
 2 vivit et Elysii qua micat aula poli.
 3 Quod morimur sopor est et pax optata laborum,
 4 lurida si Christi claudimus ora fide.
 5 Res levis est, ubi membra cubant, abrumpere somnos,
 6 aura strepens oculos evigilare facit.
 7 Res levis est et amica Deo, revocare supinos,
 8 Cum Lethaea premens occupat ora sopor.
 9 Nitimur exemplis : tumulo data corpora surgunt,
 10 vitam Christus agit : nos quoque vita manet.

DE ITINERE POETAE.

C1_72 v.1 Effera tempestas et Caurus atrocior illa,
 2 rura sepulturas fundit ab axe nives.
 3 Cana supertegitur tellus glacialibus undis,
 4 compita cursuris invia facta latent.
 5 Parce tamen, Borea, pauloque benignius urge.
 6 Frigora, tuque minas comprime bruma graves.
 7 Parce pio vati, cui nunc iter instat eundum,
 8 ne tenero noceat lenta pruina pedi.

9   Quin si nulla movet studiosi cura poetae,
 10   parce poematibus quae vehit ille sinu.
 11   Scripta Redemptori praestant insignia laudum,
 12   haec, prohibe, ne qua frivolus imber edat.
 13   Adde quod antiquos invisere tendo sodales,
 14   scilicet e causis pluribus una juvet.
 15   Ergo nivalis hiems iram compesce parumper,
 16   sis bona, servato me, duo corda beas.
 17   Cum tamen optatas sedes, loca grata tenebo,
 18   nil moror, incumbens et decumana fremas.
 19   Nulla molesta mihi, ne dum mora tanta futura est.
 20   Longa viatori quaelibet hora venit.

IN ITALUM INCIVILEM.

C1_73   v.1   Italia vitulum quidam docuere notari :
           2   ipsos tu superas rusticitate boves.

DE FAME AD CEREREM.

C1_74   v.1   Diva Ceres, quo tanta redivit penuria frugum ?
           2   Persephone tibi num rursus adempta tua est ?

GRAVE PRINCIPIS DICTERIUM.

C1_75   v.1   Pacta ferire bonum est, et refert foedera pangi :
           2   icta verecundus rumpere pacta luit.

SPERANDUM ET FERENDUM.

C1_76   v.1   Dura fero, sed spero bonum : tolerantia vincit
           2   tempore spes altam credula spondet opem.

IN STELLAM MESSIAE.

C1_77   v.1   Ardentes maneat quod nil vulgare cometas,
           2   ecce Redemptoris nuntia flamma probat.
           3   Caelitus exortae signat praesagia prolis,
           4   ad Dominum ducens ex Oriente magos.
           5   Multa dat infantum crudelis milia letho
           6   raptor, in exilium rex modo natus abit.
           7   Ipse sibi Herodes ferro latus haurit adactum :
           8   effectus habuit stella caduca graves.

ALCEDONIA.

C1_78   v.1   Cum parit Alcyone, dat bruma quietius aequor,
           2   antra petunt Euri, fluctus et unda silent.
           3   Sic licet est caelo terram miscere paratus
           4   cui flagrat assiduis aestibus ira, Sathan :
           5   lenibus hospitibus Ecclesia tuta fruetur,
           6   ut Domino multum foetificare queat.

7 Qui brutae procurat avi victumque domumque,
8 providus haeredes despiciatne suos ?

DE ANGELO PASCHALI.

C1_79 v.1 Ne daret exitio sontes jugulator ad unum
2 Angelus, ipse tulit paschatos agnus opem.
3 Christe tuus, ne nos rapiat vetus anguis ad Orcum,
4 fusus in horrendo sanguis agone facit.
5 Mors tamen est oris quae nos asportat ab illis,
6 in tenebras oculos condere fata jubent :
7 horrida res, at enim non mors, est transitus idem
8 limen ad aetherei laetitiamque situs.
9 Lata per hoc barathrum Christi via facta triumpho est,
10 rursus ab inferno qui redivivus iit.
11 Is caput est, nos membra, trahet sua viscera sursum,
12 qui Deus imperium corporis hujus habet.
13 Negligat ipse suam, quam gestat in aethere, massam ?
14 Nec repetat, manibus quod fabricavit opus ?
15 Anguis abest, aedes has praeterit angelus ultor,
16 quam late hic opifer sanguis et agnus agunt.

HORA MORTIS IGNOTA.

C1_80 v.1 Tempora mortales novere novissima primi,
2 metaque vivendi quae stata cuique foret.
3 Tunc aliquis sepem texens e stramine, dixit :
4 Quo mihi, defunctum quod superaret opus ?
5 Numen id advertens, ut posthuma structa supersint,
6 nos ignorata jussit obire die.
7 Error hic in moles monumentaque saxea raptat,
8 crastine defunctum quos Libitina ciet.

AD AMICUM.

C1_81 v.1 Tecum pauper eram, tecum mea naenia luxit,
2 communis tenuit, pectus utrumque dolor.
3 Respiciunt ubi te vultu bona fata sereno,
4 in proprio gaudes, absque sodale, sinu.
5 Nil novitatis habet mos degener ille : sed heus tu,
6 res in amicitia non habet ista locum.

DE CLARA ASSISIA.

C1_82 v.1 Nobilis Assisiam quae protulit Umbria Claram,
2 clarior hac tali reddita cive fuit.
3 Tela, facesque piam cum ningeret hostis in urbem,
4 ad Dominum creperas extulit illa preces.
5 Vota volant alte, penetratque precatio nubes :
6 libera securam patria sensit opem.
7 Impetrat omne fides, ignaraque ferre repulsam est,
8 quae vocat in dubio firma labore Deum.

PSALMI CXVII. EXPERIENTIA.

C1_83 v.1 Eia age sub caelo Dominum laudate sedentes,
 2 versa Deum celebra gens ad utrumque polum.
 3 Numinis est omni clementia tempore vivax,
 4 verisonans in nos gratia fine caret.
 5 Laudibus heus decorate Deum, Dominumque tonantem,
 6 gentes et populi, qui sola sicca tenent.
 7 In nos stat pietas, in nos miseratio durans
 8 ejus, et immenso certa valore fides.
 9 Omnigenae gentes, quotquot sub Sole morantur,
 10 laudibus et titulis afficiunto Deum.
 11 Ille bonus rectique tenax, dictique fidelis,
 12 pacta reformantem non videt ulla dies.
 13 Voce Deum celebra mundi gens incola vasti,
 14 regnantem populi concelebrate Deum.
 15 Mitis hic et verax, idem mansuetus in aevum,
 16 nosque super pietas fine modoque caret.
 17 Gentiles Domino praeconia dicite grati,
 18 laudet io populi cuncta propago Deum.
 19 Gratia major enim, quam nos divina : perennat
 20 more suo bonitas, et rata dicta facit.
 21 Heus agite, in claras Domini consurgite laudes,
 22 ex omni gentes indigenaeque situ.
 23 Verus is, et clemens in nos merita enthea firmat,
 24 pacta facit, Domini gratia juge bonum est.
 25 Ite Deum faciles plausu jactare faventem,
 26 cum populis gentes quas regio ulla videt.
 27 Tot bona, tot dotes Domini clementia stipans,
 28 perpetuo servat nosque datamque fidem.
 29 Ite recensitum Domino praeconia laudum,
 30 quos gemino populos Luna sub axe videt.
 31 Gratia celsa Dei est, ultra nos nostraque, servat
 32 in nos ingenii mite perennis opus.
 33 Magnifice Dominum vectate sonantibus hymnis,
 34 edita caelorum gens ad utramque plagam.
 35 Ille pius, verax, lenis, benefactor ab aevo,
 36 et bonus et verax tempus in omne manet.
 37 Hortor io celebrate Deum Dominumque faventes,
 38 conscio quae duplici strata sub axe jaces.
 39 Ingenii veracis amor et gratia vivax.
 40 Stat genus in nostrum perpete nixa basi.
 41 Condecorate Deum quaevis Paeane soluto
 42 natio cum populis, condecorate Deum.
 43 Pro pietate sua nostri miseretur in aevum :
 44 verus et est, qui nos tam patienter amat.
 45 Laudibus extollat Dominum gens omnis Olympo,
 46 quotquot et indigenas integer orbis habet.
 47 Iste Deo grati, cujus nos gratia verax
 48 perpetuo verbi mitis honore beat.

DE MUSICA AD SODALES.

C1_84 v.1 Suavis ut inter se vox et modulatio quadrat,
 2 sic nos unanimes mentibus esse decet.
 3 Tales angelicis olim meditabimur hymnos
 4 coetibus asserti, res placet illa Deo.

5 Cessant ingenuae tot cum virtutibus artes,
6 musica cum socio perpes amore bonum est.

DE PSALMO EXPRESSUM.

C1_85 v.1 Et pastor meus est, et rex meus auctor Olympi,
2 terra quid aetherae tota negabis ovi ?
3 Me bonus hic custos in pascua foeta repostum,
4 Dulcis abundanti fonte refocat aquae.
5 Laeta bonis intus grates meditata salit mens,
6 hoc duce trans etiam Tartara salvus eam.

DE PARSIMONIA.

C1_86 v.1 Parcere qui didicit dum rebus abundat, amicam
2 inveniet, quoties exiget usus, opem.

IN POMUM.

C1_87 v.1 Candicat hoc pomum, labemne subesse putares ?
2 Rosor at in medii pectoris arce latet.
3 Quid non deciperent humani cordis abyssi,
4 si teneris vitium fructibus istud inest ?

NIMIS ALTA SAPIENS.

C1_88 v.1 Musca petens lychnum pinnae exurit in igni,
2 et miseris agitur trunca strepitque modis.
3 Ingenium mortale nimis sublimia scrutans,
4 perdit in aetherea robur alacre plaga.
5 Quae Deus humanae rationis ab arte removit,
6 linque, sat est animis, quo licet ire, vehi.

FERENDO ET SPERANDO.

C1_89 v.1 Fortiter evincit virtus animosa ferendo,
2 quae fortuna bonis cumque noverca parat.
3 Spero ferens ubi dura movet variabile fatum,
4 dumque fero, spondet spes, modo victor eris.

DE SYRO PHOENISSA.

C1_90 v.1 Ardua res, animis ipsum quis ut aequet Achillea,
2 acria cum tetro bella Sathane geri.
3 Massa misella sumus : sed enim nil grandius actu,
4 posse repugnantem quam superare Deum.
5 Mars hic ossa terit, cunctas ea lucta medullas
6 haurit : at exacto vincit agone fides.

EX LINO.

C1_91 v.1 Nescia frustrari spes est : quia cuncta volenti,
2 reddere perfacilis res et amica Deo est.

IN STURNUM ARISTARCHUM.

C1_92 v.1 Ire levi quaedam, culpas, epigrammata sensu,
2 Sturne, vel orba suo plura lepore trahi.
3 Dispeream si non vehementer es improbus, urgens
4 ut parili quaevis musa vigore fluat.
5 Carmina diversas diversa creantur in horas,
6 Ilias hac ipsa laude laborat opus.
7 Sis bonus ante, legi qui cuncta valentia poscis,
8 da veniam, venia si reprehensor eges.

IACOBO SUO.

C1_93 v.1 Somnia sunt aliquid certe, nec inanis imago,
2 arguit eventu vera reperta fides.
3 Fluctibus et strepito mihi visus in aequore mergi es,
4 o animi grandis pars Iacobe mei.
5 Visa remensurus, producto mane, sedebam,
6 noctis sollicitum me faciente metu.
7 Cum Venus interpretis sic est affata putantem :
8 totus in immenso mersus amore natat.
9 Incidit Idalios, Herus ut amator, in aestus,
10 at, duce me, salvum protrahet inde pedem.
11 Dixit : inest instar, suntque aemula somnia veri,
12 saevior est ipsis fluctibus orta salo.

EIDEM AMICO SUAVISSIMO.

C1_94 v.1 Quare plura libris non insint nomina quaeris,
2 ut quid enim titulis multa virisque vacant ?
3 Ast ego detraxi nomen non versibus ullum :
4 carmina nominibus demo poeta malis.

IN IMITATOREM GESTUUM PHIL. M.

C1_95 v.1 Simiolos homines imitari velle videmus,
2 mimus et est, habitu qui simulacra ciet.
3 Vultibus extorques sic tu monimenta Philippi,
4 a veris procul at rebus adulter abes.
5 Ipsi larga manus, quamvis haud ampla supellex :
6 excidit e loculis uncia rara tuis.
7 Par erat hunc Croesum fieri, te protinus Irum,
8 esse stipem fueras dignus, at ille dare.

ADVERSARIO CLODIO SUO.

C1_96 v.1 Nuper eras puncto procerum damnatus ab omni,
2 lis tua nunc melior perdita jure meo est.

3 Tamne repentino variat sententia tortu,
 4 mutataque reos opprimit aula vice ?
 5 An ceromatibus fulvis lita causa vaescit,
 6 nostraque non tali magmate picta jacet ?
 7 Subjuga muneribus sapientia cedit ; manes
 8 lucis hebent oculi quos Critobulus habet.
 9 Minos et Rhadamante rogis nolite reverti,
 10 saecula non vestris moribus illa vacant.

AD ADOLESCENTIAM.

C1_97 v.1 Parce puer Veneri, si perdis amoribus annos,
 2 nulla praeabsumpti gratia floris erit.

FEMINA A VIPERA INTERFECTA.

C1_98 v.1 Vim tempestatis fugitura sub ilice sedi,
 2 imbre Notoque graves ingeminante vices.
 3 Omnes jamque minas pluviaeque pericula vito,
 4 cum mihi tecta malum cespite terra parit.
 5 Namque pedem tetri conspergine vulneror ictus,
 6 meque dat occulto vipera dente neci.
 7 Caelitus impendens haud exhorrescite damnum,
 8 pernicies dira pullulat omnis humo.

SCIURUS NAVIGANS.

C1_99 v.1 En super exiguo residens absegmene ligni,
 2 navigat obstantes saepe sciurus aquas.
 3 Quodque viris praestant volitantia vela marinis,
 4 hoc illi in ventos edita cauda facit.
 5 Ingenium quavis habet arte potentius instar,
 6 plus et inerte sagax robore Musa valet.

IN PANURGUM.

C1_100 v.1 Omnia quod noris, jactas, mea : tempora cernam
 2 cum non auriculas noveris ipse tuas.

QUAE REDITUM POETAE AD AMICOS REMORENTUR.

C1_101 v.1 Improba quadrupedes mihi lis innexuit atros,
 2 hispida qui spina terga comante rigent.
 3 Tergus iners horum fatuos quia respicit ictus,
 4 (fulmine rex cassis intonat usque minis)
 5 coepta sine effectu longum me pugna retentat,
 6 mox tamen oppressi victor agonis eam.

EX RITHMIS VETUSTIS.

C1_102 v.1 Ambigui cupidus novisse, quid alea possit
 2 Martis, in adversos Teutonas hostis eat.

3 Tuisconidas socios commercia ad obvia posce.
 4 Qui sapis hospitium cautus et arma fuge.
 5 Non ratione vacant animosi climatis ursi,
 6 ecquis et occurso militis hujus ovat ?

MICHAELIS ABELI FRANCOFURDIANI CARMINUM LIBER SECUNDUS.

AD MUSAS 'ASPASMOS'

C2_1 v.1 Salvete multum, nobiles, dium genus,
 2 Sophiae arbitrae, dulces alumnulae artium,
 3 Thaumantidos cum gratiis amasiae :
 4 Musae poetarum auspicata numina,
 5 gaudete, avete amabiles, sacerrimae,
 6 nostrae unice Cupidines et asseclae,
 7 nostrum levamen et malorum oblivio.
 8 Vobis ego relictus et parum valens
 9 colonus has plicatiles coronulas,
 10 e flosculis ianthis suaviter
 11 spirantibus favoris integerrimi
 12 sisto vades, sub entheis quos hortulis
 13 Aurora virgo praeviousque Lucifer,
 14 rigant subinde guttulis cristallinis :
 15 isthic ubi recessu amabilissimi
 16 situs, profana segregantur omnia.
 17 Nedum fera ulla, non pecus pede effero
 18 Zephyritidis sacrata germina atterunt.
 19 Solae choros hic explicant Oreades
 20 virgunculae et mixtae Napaeis Nymphiae.
 21 Apis tamen laboriosa identidem
 22 mellis sedens Hymettii succum legit,
 23 acanthis et pernox Aedon accinunt
 24 tinnitibus, vel quos Apollo comprobet.
 25 Haec ergo laureatulae Parnassides
 26 suspensa carpitote sarta, candidae
 27 conjunctionis arrhabonem et symbolum.
 28 Dignisque porro pauperis clientuli
 29 conatibus favete, mox sodalibus
 30 ferte huc pedes cum gratiis, vestro est opus
 31 mihi favore, et Atticis leporibus.
 32 Sic nexiles amaranthinis odoribus
 33 vobis coronae ex aureis dependeant
 34 semper tholis : hyacinthinaque purpura.
 35 Phoebos favente, si December ingruat,
 36 ederis, marino rore perfruamini,
 37 laurive bacca, ni vetet septentrio.
 38 Adeste divae, gratiarum amasiae,
 39 sociae venustatis, poetarum asseclae.
 40 Adeste : vos gaudens alumnus invocat.

DE CARMINIBUS SUIS.

C2_2 v.1 Castra secuturus Tritonidos apta rogavi,
 2 quaeque verecundus carmina censor amet.
 3 Annuerat : sed et aspersos dum castrat amores
 4 Virgo, Cupidineum propulit omne libris.
 5 Quo Veneres, inquit, si casta precatibus urges ?
 6 Inde Venus totum rara venustat opus.

DE DIVO PETRO APOSTOLO.

C2_3 v.1 Stat pietas invicta Petri, spectataque virtus,
 2 rebus in angustis promptaque cura mori.
 3 Stant alia heroem testantia, candor amicus,
 4 junctaque cum sancta simplicitate fides.
 5 Nec dubia est ejus constantia, flaminis auram
 6 ut grege cum socio caelitus ille bibit.
 7 In cruce par animus, plantis ad sidera versis
 8 carnifici, plenus numine, figar, ait.
 9 Christus in hunc orbem Deus aethere venit ab alto,
 10 is mihi quo portam morte paravit, eo.
 11 Talis erat tantusque : pium tamen ante magistrum
 12 nosse, metu lethi, perfida lingua negat.
 13 Est ah est miserae carni confidere vanum,
 14 cum minime credas improba massa labat.
 15 Omnia sunt christi donum, facit enthea fortes
 16 gratia, de nobis nil nisi culpa scatet.

FUGA MESSIAE IN AEGYPTUM.

C2_4 v.1 Bethla negat cunas proprio ingratisissima regi,
 2 persequitur gladiis membra tenella Salem.
 3 Quid faceret ? Patriae licet ille salutifer adsit,
 4 suscipit ad gentes exul amicus iter.
 5 Huc pie Christe veni, peramabilis hospes, apud nos
 6 hospitium verbo perge parare tuo.
 7 Pauperis officii neve aversatus honorem,
 8 nos placidi vultus agnitione bea.
 9 Censeat indignos umbrisque sequacibus aequet
 10 gens tua, tu vernas nos face, quaeso tuos.

PASCHA CHRISTIANUM.

C2_5 v.1 Pascha fide et calamo laeti celebremus et agnum,
 2 sanguine palantes ille redemit oves.
 3 Praepete pugnarunt et mors et vita duello.
 4 Vita ferae morti cedere visa fuit.
 5 Ecce sator vitae praecelsa per omnia regnans,
 6 victrici statuit parta trophaea manu.
 7 Clangat io poean, namque haec victoria nostra est,
 8 vincla gerit Sathan, perdidit Orcus acum.
 9 Ante pedes mors icta jacet, procul este pavores,
 10 celsa triumphatis hostibus, astra patent.

LINI VETERIS POETAE.

C2_6 v.1 Fas animo quidvis sperare, quod omne volenti
2 efficere et facilis res et amica Deo est.

SPES AD CHRISTUM.

C2_7 v.1 Sors inimica premit, dubia est fortuna dierum
2 multa molesta pios exsuperanda manent.
3 Mille vices tua per solacia vincere fas est.
4 Christe, secundatam sed citus affer opem.

DE SS. INTERCESSIONE APUD DEUM P.

C2_8 v.1 Non haec esse potest non intercessio felix,
2 cum pro sonte, Deo supplicat ipse Deus.

MAGORUM STELLA.

C2_9 v.1 Stella, prius visam quam nulla notaverat aetas
2 Dux ab Achemenio provehit orbe magos.
3 Gens ignara Dei, densisque obscura tenebris
4 lucis ad augurium luce recente venit.
5 Muneribus sobolemque Dei, cunasque salutat,
6 thure Deum, regem fulva moneta colit.
7 Quid tamen et myrrhae lacrimas miscetis amarae ?
8 Vota sepulturae corpora tingit odor.
9 Noxa mori nos dira facit : quae vivere debent.
10 Vivunt promeritis, Christe puella, tuis.
11 Nam, genus admissi quem non maculaverat ullum,
12 ipse reos, fuso sanguine, sponsor emis.
13 Scripturae faculam nostris in mentibus adfla,
14 erret ab his cunis ne male certa fides.

DE HEZECHIA AEGROTANTE.

C2_10 v.1 Clauditur haud ullis divina potentia metis
2 fata domat, quamvis imperiosa Deus.
3 Numina parcarum superans, adamantina sunt,
4 regis ut Hebraei lustra revectora probant.
5 Aeger in extremo profugae discrimine lucis
6 Hezechias, Orco jamque propinquus erat.
7 Non spes auxilii, nec erat super aura salutis,
8 cum miser ad calidas vertitur ille preces.
9 Fletibus ora fluunt, aegerrima corda querelis,
10 ah nimis ah subito praeteriisse dies.
11 Dumque ita conceptis aedes vagitibus oplens.
12 Mente repraesentat vota citura Deum.
13 Audiit omnipotens, quid enim praesentius illo ?
14 Cernit ubi veram praevaluisse fidem.
15 Summa terens aetas, et meta reductilis ultra
16 vitaeque ter quinis messibus aucta redit.
17 Machina solaris cum gnomone versa retrorsum,
18 quamvis indicium transiliisset abit.

19 Discite luciferis sancte, dum vivimus uti,
 20 concessi Deus ut temporis acta probet.
 21 Ille dies aevi praecidere, stamine rupto,
 22 ille potest annos addere, quando libet.

SERA POENITENTIA.

C2_11 v.1 Abjurat placito turpem cum crimine vitam
 2 Magdala, natalis nomine dicta soli.
 3 Et cum posset adhuc magis indulgere cupitis,
 4 cauta libidinibus praebuit illa modum.
 5 Qui dum cesset amor Veneris resipiscere differt,
 6 deseritur vitiis lassus ab ipse suis.

QUAE A DIIS PETENDA.

C2_12 v.1 Qui pius ampla Deum praeclaraque munera poscit,
 2 et bona, si quae sunt inferiora, feret.
 3 Vilibus haerentem voti sententia compos
 4 ut sequitur, pretio nobiliore caret.
 5 Exemplo venit iste Phrygum ditissimus : atqui
 6 auriculas asini signa pudenda gerit.
 7 Rex Solomon, melior quod erat solertia cordi,
 8 quae petiit, cunctis dotibus aucta tulit.
 9 Discite caelestem Sophiam disquirere primum,
 10 haec secum reliquas gratia vectat opes.
 11 Cetera, quae tanti fiunt hoc tempore, spernas :
 12 sic Croesos animis exuperare petes.

VALENTINI ENGELHARTI MATHEMATICI EPITAPHIUM.

C2_13 v.1 Sidera, dum vixit. Suspexit euntia supra,
 2 aemulus ingenii Lathmie dive tui.
 3 Mortuus aetherios metitur arundine tractus
 4 sub pedibus numerans astra polique vices,
 5 et quod Atlanteae norat commercia molis,
 6 hospes ad angelicum cognitus agmen iit.
 7 Felices, si qui capita immersere supernis,
 8 huc iter est, secum cetera mundus habet.

EPITAPHIUM ERPHORDIA.

C2_14 v.1 Sub hac quiescunt mole, (res miraculi
 2 instar,) pater cum prole, fratre cum suo
 3 Germana consepulta, cumque conjuge
 4 conjux : duplex tantum anima, corpus unicum.

IN LINGUAM.

C2_15 v.1 Massa carens acie, mera spongia, quis putet ? Ictu
 2 vulnera ceu ferro cruda secante facit.

IN TEMPLIS QUID FACIT AURUM.

C2_16 v.1 Plasmata, divorum facies, idola, Medusae,
 2 grandiaque exiguis corpora mixta diis,
 3 mercis in expositae morem longo agmine prostant,
 4 luce coronatos irradiantque tholos.
 5 Nempe Joves isti si non altaria servent,
 6 vanus erat diae relligionis honor.
 7 Explicat hoc habitu graciles, sua ludicra pupas,
 8 gestit et in proprio parva puella sinu.
 9 Nulla superstitio est ritus servare vetustos,
 10 inquis, et haec nostros res imitatur avos.
 11 Numen in idolis ergo veneraris, an aurum ?
 12 Non veteres aurum, sed coluere deos.
 13 Sit tibi tota precor divum farrago saluti,
 14 at mihi massa domi fulva, vel absque diis.

POETA DE SE IPSO.

C2_17 v.1 Floris odorati me juvit spiritus olim
 2 suaviter, et violae totus amator eram.
 3 Ridebant oculis mentes, vaga flumina nostris,
 4 hortus amoenarum fruge refertus opum.
 5 Vina voluptatem pariebant mitia gustu,
 6 utile delictum tangere pulchra fuit.
 7 Musica mulcebat cupidus concentibus aures,
 8 artifici placuit barbitos icta manu.
 9 Nulla capit maestos nunc oblectatio sensus,
 10 nulla virescentum purpura, nullus odor.
 11 Taedet adire situs si quos laudavimus ante,
 12 cum salibus jubeo mille valere jocos.
 13 Non quod amabilium cessarit gratia rerum,
 14 mens bona, jucundis quae capiatur, abest.

CUR MORI OPTET, AD AMICUM.

C2_18 v.1 Quaeris, ut ex auris demi vitalibus optem,
 2 quolibet ac terras deseruisse die.
 3 Tene salutiferae coeperunt taedia lucis,
 4 curriculique piget loeta parantis ? ais :
 5 omnes in numerum vitam producere quaerunt,
 6 saecula si liceat continuare, parum est.
 7 Ast ego nec longes mihi posco recursibus annos,
 8 fata nec auguriis multiplicare precor.
 9 Gaudia sunt animis hinc emigrare, pigrasque
 10 damno, quibus jubeor ducere lustra, moras.
 11 Cura subit lustrare situs aulamque beati
 12 aetheris, ingeniis convenit ille meis.
 13 Illic prisca fides, illic venerabile dictu
 14 nomen amicitiae, turbaque mitis agit.
 15 Huc propero : nam saecula malis cum moribus odi,
 16 quodque premit, subito deseruisse juvat.
 17 Candida simplicitas, res intermortua terris,
 18 me sursumque Deo credulus ordo ciet.

VIRTUS VERBI DIVINI

C2_19 v.1 Esse professorem verbi manantis Olympo,
 2 ipse Prophetarum nuncupat instar onus.
 3 Et vere : sed idem praestat doctericum usum
 4 quem testudinei cochlea vermis habet.
 5 Pondus iners tergo gestat domiporta, sed istud
 6 tegmina dat cunctis confugiumque malis.
 7 Vis inimica foris cum perstrepit, abditur intro,
 8 inque cavi tuto fornicis aede latet.
 9 Sic etiam verbi quamvis fera sarcina pressat,
 10 non sinit adversa clade perire suos.
 11 Est et in hoc ipso quaedam periisse voluptas,
 12 his quibus in verbo vivere dulce fuit.
 13 Huic flagrante fide qui se committere gliscit,
 14 non peritat, quamvis saecula strage ruant.

XYLOE FONTICULUS FRANCOFURDIANUS.

C2_20 v.1 Hujus ut in scatebra lapidescunt omnia fontis,
 2 sic in pectoribus facta benigna malis.

IN ASTROLOGUM.

C2_21 v.1 Fata remetitur recubans in carcere quidam,
 2 Cardani miser et grande revolvit opus.
 3 Nempe futurorum quae sit fortuna dierum,
 4 et quae praeteritum culpa tulisset onus.
 5 Stulte molestorum causas quid quaeris in astris ?
 6 Te levitas vinculis ingluviesque dedit.

IN QUEMDAM.

C2_22 v.1 Cum mihi fortunae vultus experta serenos
 2 vita secundata conditione meat :
 3 cum valeo vigeoque, gravi tunc ore severus
 4 tristia contractae nubila frontis alis.
 5 Res ubi consiliis ruit adversaria, rides,
 6 promptus acerbatos adseruisse sales.
 7 Lusibus inventis et tecto scommate pungens,
 8 quam bene sudavit noster Abelus, ais.
 9 Sime bonus dubito, vocitet licet aula benignum,
 10 virtutis certe mos habet iste nihil.

DOMINUS MORTIFICAT ET VIVIFICAT.

C2_23 v.1 Dia rotat vicibus natura potentibus orbem,
 2 tempora nec simili versa tenore meant.
 3 Nunc ovat apricis formosa leporibus aestas,
 4 blanda colorato flore nitescit humus,
 5 bruma gelu glacieque solum nunc horrida claudit,
 6 nulla pruinoso germina rure virent.
 7 Non tamen ut natas radicitus enecet herbas,
 8 frigida mutato sidere squallet hiems.

9 Rursus ad arrisum veris, sed planta, resumptis
 10 viribus, ut sursum rejuvenilis eat.
 11 Haec mundo facies : eadem variatio sanctos
 12 imperium Domino mirificante, regit.
 13 Trudit ad infernum veris quos motibus ardet,
 14 gratorumque sibi pectora morte domat.
 15 Nec tamen ut pereant, potius virtute recepta,
 16 ut repetant ortu splendidiore jubar.
 17 Ira Dei letho damnatos tradit, at illex
 18 gratia nos habitu vivificante beat.
 19 Sic violas per agros vestigia pandere vidi,
 20 quas niveus Boreae presserat ante rigor.
 21 Haec caelo via fert, haec sors inventa beandi est,
 22 pullulat ex ipsa vivida morte salus.

VITA EX OBITU.

C2_24 v.1 Viventes sua fata vocant, morimurque creati,
 2 haec nos perpetuo regula jure trahit.
 3 Corda sed inverso Deus ordine sancta gubernat,
 4 morte domat, si quos vita beata manet.
 5 Plena revertendi si spes in morte refulget,
 6 cetera quis tergo non patiente ferat ?
 7 Qui jubet e lethi latebris procedere vitam,
 8 usque feret, tantum non dubitemus opem.
 9 Dura vehi crux est, eadem medicina salutis,
 10 ipse pios sepelit, vivificatque Deus.

CASTRA ET URSI, IMAGO.

C2_25 v.1 Qua Deus illustri figit tentoria verbo,
 2 protinus huc daemon lustra domumque struit.
 3 Horrificas Christique feras in ovilia mittit,
 4 ut lacerent miseris, si quis aberret, oves.
 5 Arcet at immanes Christi qui sepibus ursos,
 6 praemia larga Deo distribuyente feret.

DE FRAGIS.

C2_26 v.1 Invidit natura bonum mortalibus : en ut
 2 tecta sub inverso vimine fraga latent.

AD AMICUM.

C2_27 v.1 Tanta sit unde mihi, quaeris, tolerantia verum,
 2 quas fortuna gravi mole noverca parit.
 3 Accipe : qui numquam successu fretus amoeno,
 4 pertulit angustas impiger usque vices :
 5 nec dolet adversis, nec eum contraria tangunt,
 6 nempe quod ignotae nulla cupido rei est.
 7 Invida cui rectos gressus natura negavit,
 8 lenius obtorto claudicat ille pede.
 9 Loripedem vero quem fors injuria fecit,
 10 huic movet immodici noxa doloris onus.

11 Sic me perpetuo sors intempesta fatigat,
 12 cura nec est fieri, quod mihi fata negant.
 13 Me quoque si quondam fors aequa benigniter afflet,
 14 nescio blanditam qua ratione feram.

IN PRINCIPIUM ANNI LXXXVII.

C2_28 v.1 Annus hic indiciis damnatus et omine pridem
 2 multiplici, clarum proserit ecce jubar.
 3 Incipiunt taciti fastis accedere menses,
 4 temporaque in seriem lubricus orbis agit.
 5 Mens ignara sui, neque certa quid Hesperus in stans
 6 portet, ab ambigua sorte futura docet.
 7 Quorum sed melior sententia sederit orant,
 8 annus ut auguriis ille secundet iter.
 9 Fruge salutari pubens ecclesia crescat,
 10 Palma velut dura nescia mole premi.
 11 Vana superstitio metas et tempora scribit,
 12 procinctu pietas prompta stat usque bono.

CUR SERIA TANTUM TRACTET.

C2_29 v.1 Ludicra me pridem jucundus carmina lector
 2 poscit, et o quando gaudia promis ? ait.
 3 Cum curis lacrimas et tot suspiria longum
 4 trivimus, et tinctos in pietate pedes.
 5 At me nota suo gravitas abscedere campo,
 6 dum stat inexcurso carcere meta, vetat.
 7 Paulatim tamen a sacris heroas adortus,
 8 qui divum chorus est proximus, ore veham.
 9 Inde serenatos animis modulatus amicos,
 10 certo verecundis plectra vibrare jocis.
 11 Non tamen ut quisquam per me sua crimina discat.
 12 Neu reprehensoris nomina doctus amo.
 13 Forsitan et totis olim cantata libellis,
 14 Gazula subtractam barbiton arte feret.
 15 Nunc opus hoc gravitas pietati donat habendum,
 16 haud probat argutas illa vel illa sales.

IN IMAGINEM TRANSFIGURATIONIS CHRISTI.

C2_30 v.1 Sicut inardescit Phoebi radiantis obortu
 2 mundus, et immenso flagrat in orbe dies :
 3 luce repentina Christi perfusa coruscat
 4 sic facies, rutilus fulgor ab ore micat.
 5 Candor obit vestes nitidae Thaumantidos, aut qui
 6 Sole percussae cernitur esse nivis.
 7 Gloria corpus adhuc aliquid mortale reservans,
 8 clarius Eoi luminis igne facit.
 9 Membra beatorum post fata novissima quondam
 10 accipient quantum vivificata jubar ?
 11 Cum nos alloquio dignabitur entheus heros,
 12 qui gerit humani plasmatis ora Deus.
 13 Fas erit aetherios niti consensibus orbes,
 14 inque colorata figere nube gradus.

15 Mosis et Eliae socios fratresque vocari,
 16 longaque cum sanctis pacta ferire morae.
 17 Tempus io salve, sine fine manebimus illis,
 18 haec vitae statio denique, terra vale.

BEATAE RANZOVIAE TUMULUS.

C2_31 v.1 Circumvolantis hic in orbis ambitu
 2 dici beatus, ante flebilis rogi,
 3 si jura quisquam debeat mortalium,
 4 felicitatis atque cristulas suae
 5 communis ultra fortis edere aleam :
 6 haec se beatam nomine et re femina
 7 jactare nullo obstante debuisset : en
 8 ortu paterni sanguinis tanta et domo
 9 Sestedia, qua notior virtute non
 10 stirps uspiam. Sed et beata nuptiis
 11 Ranzoviani stemmatis, clarissimis
 12 quae se vehens ausis Olympo, tractibus
 13 latis triumphat. Quin beatam dixeris
 14 foetu fecundante : hic honor suavissimus
 15 matrum decusque. Vidit armatis genus
 16 florere laudibus suum, vidit potens
 17 quaecumque vitam redderent dulcissimam.
 18 Toto beatam ex asse : ni mors invida
 19 beatitatem destruens viventium,
 20 dici beatos ante funeris graves
 21 vetet vices. Sed o beatam, quae fide
 22 Christi pie fervens beatitudinem
 23 veram superne quaeritavit, his bonis
 24 inanibus spretis, quibus florens tamen,
 25 nuper beata dicier si fors meret,
 26 quid obstat, ut sit ipsa nunc beatitas ?

EIDEM EPITAPHIUM.

C2_32 v.1 Laude domus patriae, celsaeque propaginis ortu,
 2 clara toro, partu deinde beata virum :
 3 denique nunc animis altaque beata triumphat
 4 sede, beatorum nempe recepta choris -
 5 est aliquid, dici vita felice beatam,
 6 at pietas, obitu nil remorante, beat.

IN MAECENATEM NOMINE.

C2_33 v.1 Dum moror et quae sit spes, quae fortuna reviso,
 2 addictoque tibi musa canore vacat :
 3 emolumenta meres gravitate recentia felix,
 4 Principe dante recens et tibi crescit honor.
 5 At non interea me sors proventibus auget,
 6 sed tonat afflictis rebus ubique minax.
 7 Ipsaque nos adeo virtus insultibus angit,
 8 pro nimiaque malum simplicitate lucrur.
 9 Ingenii mecum vis enervata fatiscit,
 10 vena minutatim carpitur ante ferax.

11 Si tamen auguriis fors afflet amicior Eurus,
 12 sumeret antiquam Calliopeia chelyn.
 13 Cantatura viros, qui, fortunante poeta,
 14 conscia victurae nomina laudis ament.

DE PLUVIA ET ALBIS ELUVIONE SUB DIVI IMP. MAXIMILIANI II.
 INGRESSUM DRESDAM.

C2_34 v.1 Caesaris adventu laetata, sed obvia Juno
 2 lilia cum non fas promere, prompsit aquas.
 3 Dumque pluit Veneris mensi convicia dicens,
 4 quid mea gratandi vota moraris ? ait.
 5 Albis id aspiciens, undis cito laxat habenas,
 6 atque ita : non omni vis mea jure caret.
 7 Hinc ea temperies et aquoso nubilus aether
 8 rore, sed a divis non nisi fausta fluunt.

DE VICISSITUDINE AERIS REPENTINA EODEM DIE.

C2_35 v.1 Caerula tempestas, Austri variabilis humor
 2 delictet augustum Caesar ut intrat opus.
 3 Laxat divolitans se nymbus in aera, pulso
 4 imbre, vehit liquidum purior aura diem.
 5 Aetherei tractus cui gratificantur, amicum
 6 esse Jovi dubitas semideumque genus ?

NATALIS POETAE.

C2_36 v.1 Lux iterum genitalis adest : date sarta poetae
 2 Chlorides, Aurorae sacra merumque paro.
 3 Lumine si faveat Titan, fore dixit aruspex,
 4 prosper et incolumis totus ut annus eat.
 5 Currat io sine labe dies, abscedite Cori,
 6 nullus hyperboreo nimbus ab axe fluat.
 7 Dum loquor emicuit Phoebi temone sereno
 8 currus, et haud ulla nube premuntur equi.
 9 I, puer, accitum (gaudent natalia plausu :)
 10 qui genio mecum liba sciphosque sacrent.
 11 Plena coronatis ponamus pocula mensis,
 12 ruga juvat si quem frontis, abesse jube.

AD DIVUM IMP. RUDOLPHUM II. OPT MAX.

C2_37 v.1 Me tua majestas (quis enim me numina divum
 2 ante queri, tanto nota favore vetet ?)
 3 Fronde coronatum laurus, equitemque vocari
 4 fecit, et illustris nomen habere viri.
 5 En pedes ingredior, nec, praeter nomina, quicquam
 6 concessi tueor, per tua jussa, boni.
 7 Musis ante comes forsan non ultimus : at nunc
 8 vix traho lassatos debilitate pedes.
 9 Fac equitem, Caesar, quem pingis equestribus armis,
 10 ne grave Pieridum destituamus iter.

IN NOMEN IMPERATORIS.

C2_38 v.1 Diae numen Opis, Consi laudabile numen,
 2 nomina Romuleis nota fuere sacris.
 3 Arbiter imperii quo se nunc tollit Olympo,
 4 auxilii titulum consiliique gerit.
 5 Nomen amas, Caesar, specimen virtutis avitae
 6 pingit, at imperium nominis omen amat.

IN AQUILAM IMPERIALEM.

C2_39 v.1 Imperii volucrem, Austriacaeque insignia stirpis
 2 cernis in hortensi progenerata solo.
 3 Omnia Daedalio finxit manus aemula cultro,
 4 picturae faciem buxus et artis habet.
 5 Crescetis buxi, pariter domus inclita cresces,
 6 nulla, precor, foliis insidietur hiems.
 7 Usque monarchigenae generaturique monarchas
 8 hinc genus, haud serie deficiente, trahent.
 9 Nobilis e vegeta sedenim fit tibia buxo,
 10 qua vehitur soboles Aemiliana polo.
 11 Omen inest rebus : sine carmine gloria manca est,
 12 carmine perpetuo, buxus ut alta, viret.

DE LUPO ET IMPERATRICE.

C2_40 v.1 Nunc instante lupo lethi formidine velox,
 2 sectantum trepidans ora canumque minas,
 3 fugit ad heroum tentoria : Caesar ibidem
 4 cumque monarchigenis inclita mater erat.
 5 Causa stat in promptu, cum res accisa laborat,
 6 spesque cadit, fas tunc sollicitare deos.

TYPUS ACTIONUM MUNDI.

C2_41 v.1 Lusibus hic hilarant Hymeneia : plangitur illic :
 2 haec solet in mundo fabula semper agi.

MUNERIS COMMENDATIO.

C2_42 v.1 His Xenii mentes advertite, quaeso, benignas,
 2 vilia sunt, amor at candidus illa dedit.
 3 Pingit adornatis sua dona coloribus auctor,
 4 ut bene stent aliquo complaceantque modo.
 5 Juppiter in caelis animum, non munera censet,
 6 thuraque non pretio, sed pietate valent.

FRAGORUM INSCRIPTIO.

C2_43 v.1 Repit humi scriptor, repunt hoc tempore musae,
 2 quale rubens humili consita bacca solo.
 3 Fraga juvant pueros, melius date germen ephebo

4 Numina, quae Clariae frondis amore colo.

IN CANCRUM.

C2_44 v.1 Qui fluvios et humum perreptat in aere et ulvam,
2 retrogradus fati cancer imago mei est.
3 Casibus innumeris regina volubilis urget,
4 quoque fatigatum frivola jactat, eo.
5 Cum vultus mutata bonos advertere debet,
6 more cataphracti piscis hiulca labat.

STRENA LUDICRA.

C2_45 v.1 En sine veste sedens arcto cytharistria labro,
2 tractat Arionii carminis arte fides.
3 Sensibus affectis stimulos infigere curat,
4 seu quia dulce canit, seu quia nuda canit.

TORMENTI BELLICI SYMBOLUM.

C2_46 v.1 Pondo globos istis siphonibus urget, adacto
2 Martius in turmas cum tonat igne furor.
3 Terra tremit, reboant aerae, cadit ampla virum vis :
4 gratior est illi musica nulla Deo.

DE AURORA AD S. CAES. MAIEST.

C2_47 v.1 Oscula Leucotheae capio radiantis et ortus
2 mane, coronigeris vatibus illa favet.
3 Ut mihi liberior pateat suspectus Eoi,
4 fulva fenestratae cassidis ora facit.
5 Caesaris auspiciis, quo lux illustrior afflat,
6 ingenii tanto largius uber agit.

IN TILIAM DRESDENSEM.

C2_48 v.1 Haec tilia assurgens alto quae vertice sursum
2 certat contiguae culmen adire domus,
3 aedibus his fixo dulcem mihi praestitit usum,
4 obvia et est oculos saepe morata meos.
5 Sive quod immodicos umbra intersepiit aestus,
6 sive quod argutas semine pavit aves.
7 Seu quia jucundos e termite sparsit odores,
8 in florem quoties induit ampla comas.
9 Veris et autumnii distinguit tempora verax
10 nuntia, projectis frondibus instat hiems.
11 Pro quibus officiis, si nomine tangeris ullo,
12 id pretium grati carminis, arbor, habe.

DUORUM E LECTORUM PRINCIPIUM LIBERIS SPONSIS.

C2_49 v.1 Saxonis, excelsae radicis amabile germen,

2   ruta Palatinas nectitur inter opes.
 3   Eximios alta de stirpe datura nepotes,
 4   quos vigor in priscae nomina laudis agat.
 5   Sicut odoratae quondam virtutis alumnus,
 6   flos alienigeno rure videtur ali.
 7   Sic, frons o generosa, novis inolescere campis
 8   incipe, neu patriae spem remorare domus,
 9   tuque opibus, Princeps, et tali conjuge felix
 10   macte, propagari nobile semen amat.

IN EASDEM NUPTIAS.

C2_50   v.1   Misnias heroina ratem cum solveret, Albis
 2   dicitur antiquum proripuisse caput.
 3   Virgine conspecta, quo formosissima, plausit,
 4   quo cum filiolo, mater, Amore natas ?
 5   Dignus honor venia, culpam levis effugit error,
 6   si quis semideam credidit esse deam.

EPITHALAMION AMICO FACTUM.

C2_51   v.1   Solvitur acris hiems et vis intensa remittit,
 2   rura Venus liquida spargit aprica nive.
 3   Iri sensit enim sibi debita sacra paratum,
 4   propter idem properat diminuisse gelu.
 5   Ne gracilenta reses vitiet corpuscula torpor,
 6   Quando novi lusum poscet amoris Hymen.
 7   Novit item thalamo cur bruma sit utilis, ergo
 8   jussit ab aurora tardius ire diem.
 9   Vescere conubio felix et foedere, pro quo
 10   solliciti curas diique deaeque gerunt.

PRINCIPIS HYMENAEUS.

C2_52   v.1   Nocte pluit verna, festum Sol mane serenat,
 2   filius Augusti quo sacra sponsus adit.
 3   Respicit augustam sobolem Deus auctor amoris,
 4   ejus ad arbitrium Phoebus et imber eunt.

IN HORTUM CAESARIUM QUEM PHASIANORUM VOCANT.

C2_53   v.1   Haec decora, haec altis suffulta palatia saxis,
 2   hortus et Hesperidum qui paradison olet.
 3   Eximias ostentat opes, hic Caesare dignum
 4   surgit opus, properant ad nova regna dii.
 5   Huc amplo Pomona sinu, commentor Iacchus
 6   vitis, et Oebalii numina floris eunt.
 7   Vallibus ex Idae generosum mater Amorem,
 8   vitea qua tergo procubat umbra, ciet.
 9   Jamque rosis violisque hederas bicoloribus aptans,
 10   lilia myrteto stare propinqua probat.
 11   Primulus hic ardor, Daphne Peneia, Phoebi,
 12   Thisbeique cruor testis amoris agit.
 13   Delicium dixi : sed et alta silentia miror

14 nullane Dauliadas vox imitatur aves ?
 15 Caerula Callirhoe, quid adhuc es lenta ? Sorores
 16 huc age, Parnassi quas chorus hospes amat.
 17 Mole theatrorum duplici vox icta resultu,
 18 reddat aedonium Threiciumque melos.
 19 Ite susurrantes, et erit Tempea voluptas,
 20 digna monarchigeno Caesare, digna diis.
 21 Perfecti saliunt, musa faciente, lepores,
 22 gaudia, si careant carmine, muta rear.

ANNUS INTERITUS LUDOVICI R. PANNONIAE.

C2_54 v.1 Infaustis revocat quod justa in proelia Turcas
 2 alitibus, juvenis rex Ludovicus obit.

IN PICTURAM LEPORUM.

C2_55 v.1 Venatoris agunt lepores, pavida agmina, partes,
 2 vexantes miseris arma virumque modis.
 3 Publica sic quoties evertunt jura tyranni,
 4 in populi casses praeda coquenda cadunt.

ZACHARIAE PRANTELIO AUSTRIACO, DE COROLLA EX FOLIIS LAURINIS
 ET CARIOPHYLLORUM FLORIBUS.

C2_56 v.1 Quam mihi Caesareo Sambucus nomine finxit
 2 laureolam ex hortis, alta Vienna, tuis,
 3 Arbiter imperii quosque ipse probavit honores,
 4 hos natalitia tu mihi luce novas.
 5 Gaudiaque in memorem revocas bonus indole sensum,
 6 si qua super viridi fronde poeta tuli.
 7 Zacharia juvenis laus exemplumque modesti,
 8 qui genus, ingenii, grandius artefacis.
 9 Grata tua est pietas et mens mihi, ferreus essem.
 10 Ni tam conspicui missa favoris amem.
 11 Sic te laude beent Heliconia sarta perenni,
 12 sic decus e studiis loetus alacre metas :
 13 gratus ut amplector mirorque ita stemmate pingi
 14 Daphnaeis rosei floris aroma comis.
 15 Macte coloratae ambrosio conspergine frondes,
 16 tuque futurorum conscia laurus ave.
 17 Si mea fors aliquid modulamina ludicra possunt.
 18 vives versiculis nota corolla meis.
 19 Vivat io tecum tam pulchri muneris auter,
 20 et quicumque mei lumen honoris amant.
 21 Livor eat pessum devotus, et ilia rumpat,
 22 qui mea transverso sarta dolore videt.

EIUSDEM SYMBOLUM. DOMINUS PROVIDEBIT.

C2_57 v.1 Prospiciunt homines alte quandoque futuris,
 2 erratio nil non ante perita movet.
 3 Usque sed humani fallit sollertia sensus,
 4 quae Domino fiunt prospiciente, valent.

5 Ille bonus vero casus provisor in omnes,
6 maxima spes, ubi non providet ille, perit.

IN ACINACEM TURCICUM A DN. HENRICO NICARDO SIBI DONATUM.

C2_58 v.1 En, quo Turca ferox est usus acinace nuper,
2 pacificas Christi mactet ut hostis oves,
3 Hoc ego proque fide, fideique sequacibus utar,
4 cum fortes pietas coget in arma viros.
5 Casus interea mihi praeservatur in omnes
6 pignus amicitiae, care Nicarde, tuae.

IN ZIGETI A TURCIS OCCUPATI PICTURAM.

C2_59 v.1 Nobile castellum, Marti domus hospita, dudum
2 Pannonici columen praesidiumque situs :
3 devictum quoque te, sed inhumanissimus hostis
4 non virtute sua, proditione tenet.
5 Imperium vili solatur imagine damnum,
6 nobis munitio est haec quoque facta minax.
7 O iterum salvete subacta, iterumque valete
8 rudera, tuque pio fossa cruore satur
9 qua Mahometigenae martis formido Serinus,
10 totque pares animis occubere viri.
11 Tempora conspiciam, socias cum Buda cohortes
12 Thracigeni contra militis arma dabit.
13 Constantinopoli virtus Alemana trophaeum
14 constituet, Christum Turcia tota colet.
15 Tu modo stare loco Pannon invicte memento,
16 non haec ima tuae portio laudis erit.

IN TRITONEM MICH. HASLOBII POETAE CLAR.

C2_60 v.1 Se probat Haslobius vena praedivite vatem,
2 cum canit illustres, clarus et ipse, viros.
3 Pelignaeque diu citharae commenta professos
4 provocat, ingenii celsa petentis ope.
5 Invida sors arti fremit hoc decus esse tributum,
6 impulsoque, viri, turbine vela quatit.
7 Nitens at speculae dorso Neptunius, inflat
8 cum testudineae sinistra canora chelys :
9 nimborum media spem nocte serenat, et iri
10 post hyemem, spondet, tempora clara datum.
11 Augurio hoc animum firmans, atque omine laetus
12 scriptor, Arionium fortius urget ebur.
13 Perpetui dignis usuram nominis addens :
14 hanc laudem geniti, Marchia, vatis habes.

AD D. HUGONEM BLOTIUM I. C. BIBLIOTHECAE CAESAR: PRAEFECTUM VIENNAE.

C2_61 v.1 Horatiani rusticum poematis
2 tranquilliorisque aemulum vitae, et suae
3 fortunae amantem, scriptor, en Bloti, tibi
4 recentiore veste amictum dedico :

5 facunde Bloti, et o modis multis supra
 6 (examinare si libet sortem tuam)
 7 Horatianum praedicandus rusticum.
 8 Te mitis ille suave dissertantium
 9 coronat ordo virginum, quas Pegasis
 10 enutrit unda, Gratiae circumcident :
 11 Musisque par pudore matrimonium
 12 sese novenis implicat. Deus forem,
 13 si talis unquam me voluptas ambiat.
 14 Unum deest, deesse nec diu precor,
 15 qui ludat, et patrem vocare pusio
 16 te discat, oscula inter et matris jocos.
 17 Bloti, beate ceteris rebus, vale.

IN FORMOSUM INGENIO CARENTEM.

C2_62 v.1 Tu nisi progeniem traheres e stirpibus amplis,
 2 ex ipsa facie nobilitandus eras.
 3 Sint tibi tela, faces, sint arma Cupidinis arcus,
 4 matris Acidaliae suscipere sinu.
 5 Ingenii sed enim dispar fortuna figurae est :
 6 omnia sic aliquo sunt bona manca loco.

MARGARITAE SCHOLASTICAE TUMULUS.

C2_63 v.1 Margaris in viridi primaevi flore vigoris
 2 moribus et studiis lecta puella jacet.
 3 Nupsit amans, uterumque tulit, fetuque solutam
 4 Parca ciet, vix dum verterat annus iter.
 5 Corpus obinjecta, ceu nobilis unio, gleba
 6 dormit, apud superos flammula perpes agit.

DE CONVIVIO TURBATO.

C2_64 v.1 Hospes eram Salomes convivatricis amicae,
 2 jam stabat dapibus coena parata suis.
 3 Cum fera seditio foris intonat impete claro :
 4 ignis edit Galli maximus ignis opes.
 5 Dirigui attonitus, tum lux invisiva coruscat,
 6 proximus est domui perditus iste meae.
 7 Unam non potui tranquillius ducere noctem,
 8 gaudia quot turbas, Pan odiose, modis ?

IN EDERARUM PICTURAM.

C2_65 v.1 Hoc decus, hos viridi pendentes fronde corymbos
 2 Bacche, tuis sacrat fama vetusta comis.
 3 Germen honorandis dat idem sua sarta poetis,
 4 nempe tuo afflatis numine laeta canunt.
 5 Usque vigent ederae, Bacchi viget usque juvenus,
 6 famaue perpetuae laudis amica viret.
 7 Flexilis at fulcris retinentibus indiget arbor,
 8 sic animat musas ingeniumque favor.

IN MORUM.

C2_66 v.1 More, tuus sanguis, tua bacca uberrima succi
 2 tinxit obinfectas quam mihi saepe manus ?
 3 Flagrantemque sitim virtute levavit et aestus,
 4 quos stomacho peperit Syria flamma meo.
 5 Esse nec auxilium sensi praesentius ullum,
 6 non mihi Bacchus opem Callirhoeve tulit.
 7 Saepe saporatos per saccara larga liquores,
 8 pharmacaque, effectum nil operante, bibi.
 9 Qualis hiulcabat tostos canis aestifer agros,
 10 fervida pulmones haud secus aura meos.
 11 More tibi grates, dum vita manebit in aevum,
 12 pro tam salvifico munere semper agam.
 13 Si quis et hos gravido franget nimis impete ramos,
 14 huic precor assiduam quae coquat ora sitim.

ROSAE ABRAHAMIGERI.

C2_67 v.1 Haud facies, haud illa rosae est, quam patribus hortis
 2 carpit inaurata verna puella manu.
 3 Hos Charites per terga serunt Heliconia flores,
 4 unde coronari vel Venus ipsa petit.
 5 Pallas amica suo decus hoc concessit alumno,
 6 virtus immemorem quem vetat esse deae.

ALAE SUPER GALEAM EIUSDEM.

C2_68 v.1 Icarium super hac neque casside conspicis alam,
 2 qua, miser, amissa, nobilitavit aquas.
 3 Juppiter Iliaden Idae rapturus ab antris,
 4 istoc remigio desuper actus iit.
 5 Alta petit summi Jovis ales, et aethera tranat,
 6 altius ingenio nulla volucris abit.

EPITAPHIUM DN. CHRISTIANO COMITI AB OLDENBURGO...

C2_69 v.1 Oldenburga dedit cui nomina gentis et ortum,
 2 praeditus eximia nobilitate comes,
 3 dignus avis atavisque, tenet tellure propinqua
 4 sacratae recubans in crucis aede, rogam.
 5 Jamque tot aestates juvenilis abegerat aevi,
 6 quot novies ternae constituere vices.
 7 Nomen is illustri pietate professus et ausu,
 8 mutua cum superis restituenda forent :
 9 flamina legavit Christo vitalia gaudens,
 10 corda salutiferam plenus et ora fidem.
 11 Lucis adhuc inter proceres statione receptus,
 12 arguit excelsa strenuitate genus.
 13 Et, quod in heroum censetur amabile natis,
 14 moribus et placida fronte benignus erat.
 15 Ingenii documenta boni graviora daturus,
 16 excitus e vivis ni foret ante diem.
 17 Indolis egregiae princeps Augustus amator,

18 non sine conspicuo justa dolore tulit.
 19 Affectus monimenta sui de marmore molem
 20 Hoc generatores constituere loco.
 21 Ne, decus, annorum caries arrodere tantum
 22 ausit : honestari nobile funus amant.

IN CALEND. AUGUSTI.

C2_70 v.1 Caesaris Augusti veteres rediere Calendae,
 2 Augustique simul principis aula redit.
 3 Civibus, o princeps, accede secundus et urbi,
 4 nos vultusque bea laetus honore tui.
 5 Caesaris Augusti sortes feliciter aequans,
 6 sic supera, votis usque potite tuis.
 7 Ipse refulgescat quoque te dominante, renascens,
 8 quem dedit Augusto, virgo, regente, parens.

GENIUS MOMI INTERFECTOR.

C2_71 v.1 Enectura putrem Genii vis enthea Momum,
 2 non gladium, graphii strinxit alacris acum.
 3 Pendulus in calamo Genium carpebat alastor,
 4 atque adeo in proprio vulnere Momus erat :
 5 nempe quod haud thalamum thoracis acumine recto,
 6 foderit obliquo sed diaphragma stylo.
 7 Tu tamen aeternum transfixus in aera pendes,
 8 meque (refert Genius) conficiente peris.

DE ABSTEMIO QUODAM ERUDITO.

C2_72 v.1 Cum puer in lucem tumida projectus ab alvo,
 2 A natalitia sorde lavandus erat :
 3 fontis Acidalii volucrem Lucina ministram
 4 miserat allatum, quas adoleret, aquas.
 5 Aut secus audierat, seu fors errore viarum,
 6 haec adit Arcadium, Clitoriumque refert.
 7 Nescia sumit aquas, puerum deaque abluit illis,
 8 manat et offusi sparsus in ora liquor.
 9 Pallas id advertit, vitioque attenda mederi,
 10 Castalio totum mersit in amne caput.
 11 Verum Clitorii virtus abstemia mansit,
 12 fortior est primus qui linit ora sapor.
 13 Hinc calet ingenio placidas operator in artes,
 14 hausta sed exosus vitea, gaudet aquis.

INSIGNIBUS CAROLI NUCELII NORICI.

C2_73 v.1 Lilia patriciae quae fers insignia stirpis,
 2 tripla sodalicium, corda colore notant.

DE CONIUGIO PARUM AUSPICATO.

C2_74 v.1 Fallitur et fallit dum nubit Adorula Ruffo,

2 nec thalami gaudent ille vel illa bonis.
 3 Semicapro, rata sponsa virum, lasciva jugatur,
 4 falsis decipitur spebus amator opum.
 5 Acta luunt merito, si quos fiducia rerum
 6 frivola, vel nuptum spurca libido trahit.

DOMINUS SUBJUGUS.

C2_75 v.1 Princeps immerito, non rite quod imperet, audit :
 2 rector melius, ni regetur, erat.

CHRISTOPHORI HOLSENI CONS. CAESAR. SYMBOLUM.

C2_76 v.1 Mortalem sibi poscat opem, qui caelica nescit,
 2 vana salus hominum : spes pia freta Deo est.

AD HOSPITEM DE VINO ABSYNTHITE.

C2_77 v.1 Ne mihi miscueris absinthia dulcibus uvis,
 2 quae proprio vigeant musta sapore, bibam.

INSIGNIBUS NICOLAI REICHELII SECRET. IMP.

C2_78 v.1 Celsa leonino virtus ardore triumphat,
 2 falciferoque metit robore laudis opes.
 3 Omnis in victum pectus fortuna requirit,
 4 magnanimamque iuvat vel Deus ipse manum.

SYMBOLUM EIUSDEM, DEO VOLENTE, VOLO.

C2_79 v.1 Velle cuique suum placet : at valet illa voluntas
 2 tantum, quae didicit velle volente Deo.

MARGARITAE SYNAPIAE EPITAPHIUM.

C2_80 v.1 Exiguum siliquae granum (dixere sinapi :)
 2 gnava suburbanae villica mandat humo.
 3 Imbribus alternent soles et solibus imbres,
 4 arboris in formam luxuriabit olus.
 5 Tincta Redemptoris, sic, rore Sinapia proles,
 6 semen operturo nobile putret agro.
 7 In cinerem redigente situ sata : corpus oportet
 8 quam frugem Domino fecerit, ante seri.
 9 Et quod erat muni nondum serpente veneno,
 10 tacta, sed educi mollis et apta polo :
 11 ista flebilium de tempestate dierum
 12 transtulit hanc, hortis adseruitque Deus.
 13 Huc ubi sollicito Christus plantaria cultu
 14 nutrit ut assiduo postea vere beet.
 15 Hic pietate sua, quaque exstitit indole vivens,
 16 et fidei fruitur casta puella bonis.
 17 Cum Sol iustitiae tacitis se ostenderit herbis,

18 prodere mollis apex incipietque comam :
 19 Margaris irrigui modo fossa sub aggere sulci,
 20 jucundi radium reddet odoris hero.
 21 Dilectosque prius complexa patentibus ulnis,
 22 ibit ad empyrei germina pulchra situs.
 23 Ni quis Atlanteos infantis imagine tractus
 24 occupat, aethereis finibus exul aget.

DE AMICITIA.

C2_81 v.1 Fas optare foret, votorum scilicet haec sit
 2 summa, nec in vitium desipientis eam.
 3 Degere felicem seu me bona fata jubebunt,
 4 seu vitae misera conditione frui :
 5 semper amicitiae mihi copia detur, amico
 6 tum mala, tum vitae commoda, teste, feram.
 7 Gaudeat is mecum, rebus tristetur in arctis :
 8 o ego tale quoto pignore pectus amem.
 9 Id mihi sit fulvi massa pretiosius auri,
 10 id mihi sit gemma Perside nobilius.
 11 Hoc voveo : Pyladi sumque ipse futurus Orestes,
 12 dispeream. Si non candida musa mea est.

DUCI SABAUDIAE.

C2_82 v.1 Emanuel Philiberte diu virtutibus, heros,
 2 macte esto : stabili subdita pace bea.

IN AMICUM DEGENEREM.

C2_83 1 Ipse parum pulchrae te turris in aede repostum,
 2 cum poenas lueret lingua proterva suas,
 3 visere sustinui, quamvis mihi gressibus impar,
 4 et levior tua sors esset honore meo.
 5 Nun tamen, infamis cum me plagiarius urgens
 6 turpiter in proprii fornicis arce tenet :
 7 immemor in causa me non invisus honesta,
 8 et procul a merito gratia vilis abest.
 9 Dulce fuit nostri officium cognoscere zeli,
 10 et memini lacrimis non caruisse genas.
 11 Fallor ? Amicitiae benefacta admittere noras,
 12 non fert ingenii, reddere, cura tui.

DE BRUMA AD APOLLINEM.

C2_84 v.1 Ter decies mihi fluxit hiems, tot abegimus aestus,
 2 et toties in se tortilis annus iit.
 3 Brumaque cum veniat mihi parte molestior omni,
 4 non ista gravior protulit ulla pedem.
 5 Nubila densantur spisso deformia caelo,
 6 turbiduli repunt et sine Sole dies.
 7 Utque putris tetra fuligine fluctuat aer,
 8 temperies animo talis inerte premit.
 9 Stat vapor et cerebri teneros obnubilat ignes,

10 ingenii virtus alta petentis hebet.
 11 Phoebe Deus vatium, quem musica nostra moratur,
 12 quo sine nil dignum Pieris ipsa parit.
 13 Phoebe refer gressus, haec nubila maesta serenans,
 14 curriculoque caput solstitiale nova.

HOSPITI MIXTA APPONENTI.

C2_85 v.1 Da mera vina, sumus Germana stirpe : quid ipsas
 2 perdis aquas vino, vinaque perdis aqua ?

ALA CUM ROSIS IN TRIGONO.

C2_86 v.1 Claudit inaequali quod calle triangulus alam,
 2 tres sibi florentes implicuitque rosas :
 3 res praesaga boni est, alte quae surgere debent,
 4 ingenii studio fertilioris egent.
 5 Haec adeo felix solertia dicitur, intra
 6 si qua manet metas officiosa suas.

DE DOMITIANO IMPER. ROM.

C2_87 v.1 Domesticum stylis domans acutulis
 2 volatile Imperator otiosus, en
 3 muscas leves, alastor, et sacerrimam
 4 fidem professor Christiani nominis
 5 discrimine uno habebat, impio pias
 6 Letho crucique destinans immaniter,
 7 furia ciente : sed nec improbabile
 8 delere muscarum genus strepentium,
 9 infestiore puniens aculeo :
 10 nec Christianum vulgus, efferissimis
 11 ut instat undiquaque torsionibus,
 12 valet domare carnifex, domitum fera
 13 leti figura et inferis datum, sua
 14 fide beati martyres considerant,
 15 ut fusus angat, urat, excoquat cruor
 16 veru subactum candicante, ut interim
 17 culex, asilus, oestron, et vespae ubere
 18 globo coactae, subulis identidem
 19 acuminatis ingruant graves cuti
 20 exulceratae : jugis haec tragoedia est.
 21 Astat Megaera, voce crimen aggerans :
 22 En ille, muscis qui pios aequaverat
 23 regnator, hac muscis luit, sed hac piis.
 24 I nunc iniqua caede gloriam para.

DE ADOLPHO HELVONE.

C2_88 v.1 Mortuus agnatos ne quo ditaret Adolphus,
 2 ipse suis haeres maluit esse bonis.
 3 Dum tamen hoc nimium velociter urget opus vi,
 4 omnibus absumptis, ipse superstes eget.
 5 Has patiturque cruces, sed non miserabilis ulli :

6 justius invidia nil, quia poena sibi est.

DE DOCTORE EXCRUMENA.

C2_89 v.1 Cuncta potest aurum, felix cui contigit, ille
2 et genus et titulos ingeniosus erit.
3 Nobilis est doctorque simul rudis iste Boaeus,
4 coctor erat, fulvo ni gravis aere foret.
5 Quaerat opes cuicumque licet, doctrina facessat,
6 compede Junonis vincta Minerva jacet.

LUCAE COCCEII HALECENS. I. C. VIRI APUD DRESDENSES CONSULAR. TUMULUS.

C2_90 v.1 Optima quaeque prius rapit inclementia fati,
2 succedunt adeo deteriora bonis
3 luxit in hoc Lucas, ceu lucida gemma, senatu,
4 justitia, studiis, relligione, fide.
5 Mens inculpatae gravitatis idonea cultrix,
6 ingenium purae dexteritatis amans.
7 Aemulus in tantum priscae virtutis, ut illi
8 nomina Romuleae nobilitatis erant.
9 Artibus atque operis puer innutritus honestis,
10 imbiberat juvenis jura, vir illa dedit.
11 Urbs ubicumque suis se moenibus ambit, et ultra
12 consilii testes experientis habet.
13 Publica res felix, ipso retinente tribunal,
14 exstitit, audita est nulla querela foro.
15 Vir sapiens commune bonum est, et ut urbis Apollo,
16 confugium populi praesidiumque togae.
17 Tale decus patriae mors effera sorbuit orae,
18 mole sub hac Lucae corpus inane cubat.
19 Si rata meta senum est orbis centesimus aevi,
20 dimidium vitae vixerat ille suae.
21 Luctus argumenta gravis dominoque patrique
22 cum duplici, conjux, prole relicta tulit.
23 (Infortunatae specimen pietatis) ut olim
24 carmina praestantis sint monimenta viri.

TESTUDO.

C2_91 v.1 Cara domus, jucunda domus, domus optima rerum,
2 te recolo, longum te retinente fruar.
3 Fatur : at adventu quae propter es ultima, dixit
4 Jupiter, in dorso tecta laremque vehas.

TRITON HASLOBIANUS.

C2_92 v.1 Haslobius vena praestat se divite vatem,
2 Sors hoc ingeniis instar inesse fremit.
3 Ille, velut nitens scopulo Neptunia proles,
4 proicit impulsa quod gravat, omne tuba.
5 Perge, sacer vates, bona musa perennat in aevum,
6 fine suo claudi fata molesta parant.

DE EODEM.

C2_93 v.1 Eximios meritis proceres et nomine vectum,
 2 a superis Triton Haslobianus adit.
 3 Aoniaque diu cythara calamoque superbis
 4 egregii, palmam praeripit, arte styli.
 5 Parcite, Phoebus ait, nimium trepidare sorores,
 6 nubifugis Triton aequora placat equis.
 7 Spem bonus in media nimborum nocte serenans,
 8 stabimus, ut tenebris ipse laboret Atlas.
 9 Sors fremit incassum : vos laurea nectite vati
 10 sarta, procellifugum pulcher ut inflet ebur.

IN ....HELIOGABALUM.

C2_94 v.1 Humana suetus exsecare viscera,
 2 futura divinator inde ut disceret,
 3 extispicinae dirus auctor absonae,
 4 excretionis in putrem voraginem
 5 abjectus, augur inspicit luti fibras
 6 olentis : hoc dignum sepulturae genus
 7 regnantibus debetur impie pium
 8 qui Christianorum profundunt sanguinem.

PALAE TRANSVERSAE CASPAR. SUENCOFELTI.

C2_95 v.1 Biblia triste furens operire parabat Erynnys,
 2 dogmata quae sanae relligionis alunt.
 3 Tollere quin etiam studio properabat anili,
 4 justificam vera cum pietate fidem.
 5 Orsa Silesus eques capit instrumenta laborem,
 6 atque Deam tanto fasce levemus, ait.
 7 Et merito, nam quos chartae serventur in usus,
 8 in quibus est, nisi si vana litura, nihil ?
 9 Spiritus est doctor, non littera numinis expers,
 10 mortaline Deus creditur ore loqui ?
 11 Fossor hic e dia tellure ligonibus istis,
 12 vulsit abundantis spem segetemque boni.
 13 Frugiferos veluti verres evertere sulcos.
 14 Nare solet radix sicubi vesca latet.
 15 Vineae servantis Christi quae sanguine pinguet,
 16 praeda, viro vites depopulante, jacet.
 17 Has operae testes, atque haec insignia rerum
 18 fert, Acheronteo nobilitante choro.
 19 Nempe quod Eumenides timuere, viriliter ausus,
 20 salvificum marris contumulavit opus.

DE ARBORIBUS LOCO MOTIS.

C2_96 v.1 Mutasse rumor autumat pomos locum,
 2 Terra erutas, et stare nunc situ novo,
 3 nullo movente : quid ? Quid ergo rebimur
 4 migrationis hujus et miraculi
 5 causam esse ? Numquid audierunt Orphea

6 Amphionemve concinentes ? An sacris
7 mutae, silentibus, loquentur arbores ?

AD AMICUM INVIDENTEM.

C2_97 v.1 Ubertate moram mihi fata faventia pensant,
2 sera sub autumnum tempora veris ago.
3 Te memorant in nos ideo transversa tueri,
4 tamque repentinas indoluisse vices.
5 At non, quando tuli, quae non vastissimus Atlas
6 sustinet, Herculeo robore, maestus eras.
7 Sed tibi digna pati, nec dum satis aequa videbar :
8 tunc cum luctisono plangere tempus erat.
9 Non bonus est qui laeta dolens hilarescit acerbis,
10 hoc miseri proprium daemonis esse putant.

IN SIMILEM FELICITATIS IACTATOREM.

C2_98 v.1 Dum queror adverso super, ei, lamenta profundens
2 sidere, perpetuo quod mihi saevit atrox :
3 tu memorare meras contra, tua gaudia, gerras,
4 transactos pergis laeticiaque, dies.
5 Ut tua percurrat convivia crebra voluptas,
6 utque per hortenses delicieris agros.
7 Ut per odoriferos hilarans Floralia campos
8 cum nymphis soleas instituisse choros.
9 Asper at ista crucem jactantia frivola nobis,
10 et quasi sim tali fulmine dignus ais.
11 Perge, nec invideo : fatis florentibus uti,
12 dum licet, o nullas experiare vices.
13 Ne tamen insultare velis contraria passo,
14 Fortunam potius convenienter habe.
15 Nostra malis mens est nunc assuefacta ferendis,
16 et qua suis didici pertolerare cruces.
17 Vincere at ancipitem post laeta negotia sortem,
18 Martis hic eximii casus et artis eget.

DE PINDARIS SENTENTIA.

C2_99 v.1 Sic nempe mentes improbae mortalium
2 ad fraudulenta pronoiores sunt lucra
3 laudanda, quam laudare jus, fas et Themis,
4 at interim repunt ad asperum diem
5 simul citatae, quae dies lucris modum
6 poenamque paenitudinemque dulcium
7 rerum vehet, decurticans licentiam
8 luxumque. Liberaliorum ferias
9 examen acre terminat : cum futilis
10 cessat voluptas, longus imminet dolor.

IN AEMULUM.

C2_100 v.1 Quod penetres aulas et splendida limina regum,
2 unde metit nitidas cultor opimus opes,

3 diceris haec propter nostris illudere musis,
 4 quas humili virtus conditione premit.
 5 Nos aliquid tenui dedimus statione reposti,
 6 tu nihil in tanto grandis honore paris.
 7 Scripta, face, ingenium prodant exerta, patescet
 8 sortis, an Aoniae te beet artis honor.

AMICO DEFICIENTI.

C2_101 v.1 Tu locupletari vigilans es totus in illo,
 2 res tibi sufficiens ut sit et ampla domi.
 3 Artis amator ego nervis huc tendo profusis
 4 orbis ad antipodes ut mihi nomen eat.
 5 Vatis at officio cupis usque licenter abuti,
 6 non licet hoc : opibus non fruor ipse tuis.

EPICEDII COMMENDATIO.

C2_102 v.1 Non tantum calamos pietas in gaudia stringit,
 2 sed pius est etiam funera flere labor.
 3 Praecipue vatum numeros meruere disertos,
 4 optima qui patriae consulere suae.
 5 Usibus humanis quos si rapit invida Clotho,
 6 publica res merito signa doloris alit.
 7 Non cadit absque feris succisa fragoribus arbor,
 8 vir bonus ingenti non sine clade ruit.

MICHAELIS ABELI FRANCOFURDIANI CARMINUM LIBER TERTIUS.

DE ADOLESCENTE NAIVO.

C3_1 v.1 O quicumque resuscitationem
 2 Telluris gremio reconditorum
 3 obstipae rationis impotenti
 4 impugnatis acumine, aut futuram
 5 lente creditis, huc adeste, et aegram
 6 confirmate fidem fideliore
 7 exemplo, redeuntis e barathro
 8 leti, lucis ad halitum supernae.
 9 Christo funereum ciente corpus.
 10 En quem sandapila modo efferebant,
 11 tumbae pulveribus sub integendum,
 12 deserto, viden, ambulat feretro :
 13 vivax, incolumis redintegerque
 14 jam matrem alloquitur, levatque fletus
 15 luctu laetitiaque temperatos :
 16 et victos obitus libenter audit,
 17 se passumque mali nihil renarrat.
 18 Eia res hilarante digna plausu, et
 19 laeti pectoris approbatione.
 20 Qui de carcere nigricantis Orci
 21 vinclis ex adamantinis reportans

22 luci restituit rigentem ephebum :
 23 vivit celsus et imperat per aevum.
 24 Et nos haud aliter beatiori
 25 vitae mancipat ac perennitati.
 26 Nam morti dominatur ac Satanae
 27 haud quoquam manus imminuta Christi est,
 28 aequae cum Patre gloria fruētis.

THOMAS INCREDULUS.

C3_2 v.1 Vanam quid mihi fabulam tribules,
 2 quid comes mulierculae resertis ?
 3 Nugis nata propago disserendis,
 4 ventosasque iterare vanitates :
 5 palmas, crura latusque perforatum
 6 celsaque in trabe mortuum, sepultumque
 7 ad vivos remeasse, luce vesci,
 8 tres quam luciferos reliquit ante :
 9 et vos corpore visitasse vero.
 10 Fallit frivola fama falliturque
 11 vanam quid mihi fabulam refertis ?
 12 Quae vos ductat opinio ? Quis error ?
 13 Numquid, quem semel occupant avarae
 14 mortis numina, sustinent reverti ?
 15 Ad vitam potuit superstes ipse
 16 defunctos revocare : caesus autem
 17 qui se, qui valet expedire letho ?
 18 Hunc vos dicitis ergo suscitatum.
 19 Quod testis mihi nulla, nullus auctor
 20 veraci indicio probaverit, nec
 21 praeceps ipse coarguar nimisve
 22 vanae credulus allocutioni.
 23 Ni se forte resuscitatus ultro
 24 aspectu manifestus, ore noto,
 25 claris visibus offeret legendum :
 26 ni vestigia dulcis icta vitae
 27 clavorumque notas, hiansque pectus
 28 suffragante redofferet sepulcro :
 29 ni fossas reducis manus pedesque,
 30 ni fossam pueriliter tueri et
 31 pertentare latus sagaciore
 32 attactu datur, haud relata credam.

DE ANGELIS.

C3_3 v.1 Agnosci benefacta dia par est,
 2 et gratum Deus ipse praemiorum
 3 largitor, memoremque vult clientem :
 4 elinguemque malumque justus odit.
 5 Atqui maxima quaeque continenter
 6 divorum ferimus benignitate.
 7 E qua congerie, (modo prehendi
 8 tot fas milia liberalitatis,)
 9 si dos non tenet una principatum,
 10 haud certe numeros meretur imos :
 11 flammis quod Deus entheis, quod illis

12 flammis obsequiosulis, quod et nos
 13 sanctis excubitoribus, ab ipsis
 14 aevi inde usque crepundiis tuetur
 15 conservatque tegitque vindicatque
 16 obsessos, animatque proeliantes
 17 adversus (licet infremant Averno)
 18 ardentis Stygii leonis iras,
 19 et rictus canis inferi, duello
 20 aeternum quibus, impares, fatigat.
 21 O enorme periculum rapaxque,
 22 atque omni ratione majus instar.
 23 O et denique cogitatione
 24 quavis grandius ampliusque numen,
 25 quo vero sumus imminente salvi.
 26 Qualicumque recenseamus ergo
 27 Divos ore pedisse quos, caneris
 28 tutorem bene gratiis vehentes,
 29 pro munimine pro favore dulcis
 30 circum, praesidii, pios manentis.
 31 Observande senex, amice musis,
 32 os et consilium virentis aulae
 33 transversos ubi ruta cingit enses,
 34 hac in parte quod auspices Camenae,
 35 illae lucti canae, graves Camenae
 36 affectu pietatis ediderunt,
 37 votis id tibi nuncupant, rogantes,
 38 ut, si qua vacet, horulae trientem
 39 sacris lusibus imputes legendis.
 40 Incedunt humiles : at approbatae,
 41 current inde citatiore passu.

CALENDIS SEPTEMBRIBUS.

C3_4 v.1 Natales iterum mihi Calendas
 2 faustus Lucifer, omniumque divum
 3 formosissima nuntiat, recessu
 4 Eoo jubar aureum citantes.
 5 O dulces mihi nuntii, diesque
 6 expectatior omnibus diebus
 7 quotquot curriculo vehuntur anni.
 8 Optatissima lux, amoena, felix,
 9 dulcis, blanda, voluptuosa, dives
 10 ludis, et sale digna Gratiarum :
 11 exornanda celebritate pulchra,
 12 Musaeoque joco facetiisque
 13 et Comi et Genii solutioris.
 14 Eia qualibet auspicata surgens,
 15 mundum lumine candido serena.
 16 Divos comprecor, usque et usque fatis
 17 porro prosperioribus recurras.
 18 Neu te lampada mane suscitantem,
 19 neu summa regione constitutam,
 20 Horis nec quibus immines Ibero,
 21 turbet nubilus Auster, implicetve
 22 ullis velleribus : serena curras.
 23 Dum vitae fruam irrigantis haustu,
 24 et nondum breve licium secabunt

25 netrices dominae mihi, quotannis
 26 versu commemoraberis sonanti.
 27 Et te Gazula flos puellularum,
 28 flagrans delictum, mea et venustas,
 29 suspensis genialiter corollis,
 30 et festo decorabit apparatu
 31 forrecto quoties nitore surges.

DE ECCLIPSI LUNAE POEMATIS DEDICATIO.

C3_5 v.1 Lunae deficientis ominosa
 2 de ferrugine cogitationes
 3 alterno pede conditas, brevisque
 4 in formam revoluminis coactas
 5 addictis tibi dedicamus orsis,
 6 nos Clius famulator et sacerdos.
 7 Non ut te faciant celebriorem,
 8 qui regnantibus antea probas vir
 9 Laudes consilii eloquentiaeque
 10 sed lectoris ut aestimationem
 11 laudato mereantur a patrono.
 12 Nil spretum, triviale nil inersve
 13 os Paeana sonantium fatigat :
 14 telam nentibus addidit Camenis
 15 fulgens Uranie, Thalia pecten.
 16 Fautor nobilis ergo quicquid horum
 17 Pelignae fidis aemulae dederunt,
 18 ne, quaeso, genio faventiore
 19 dedignare, politiora missis
 20 dum maturior administret aetas
 21 sic te dux tuus acrior Quirino,
 22 ipsis et generosior Camillis,
 23 Fortuna adstipulante, pergat instans
 24 illustrare novo subinde cultu.

FILONOMATEION.

C3_7 v.1 Hic est ingenuis liber dicatus,
 2 et constantibus et bonis amicis,
 3 qui praestent animis pares Oresten,
 4 qui praestent operis fideque Achatem.
 5 Nec solo faveant amentque gestu :
 6 sed vere, sed ab intimis medullis.
 7 Sinceros ego candidus vicissim
 8 observo, colo, diligo : nec unquam
 9 vivens e memori movebo sensu.
 10 Servans ergo sodalitatis agmen,
 11 huc huc, o mihi persuave nomen,
 12 huc sollertia sensa symbolorum,
 13 et quae fors aliis avitus ardor,
 14 aut artis veneratio venustae,
 15 aut martis proprii dedit facultas,
 16 pulchris pingue coloribus, probatae
 17 Virtutis monimenta : sint ut isthaec
 18 cultae mnemosynon fidelitatis.
 19 Nil hoc gratius exhibere nobis

20 o sons ordo, potes, sodalitatis,
21 aut blandum magis, aut magis cupitum.

IOANNI MYLLERO PRAGENSI, VIRO IN AULA CAES. AMPLISS.

C3_8 v.1 Myllere, omnibus e meis amicis,
2 si quos hic teneo cliens amicos,
3 jucundissime, et o modis, in aevum,
4 multis, officiis colende multis :
5 quo te carmine demerebor ? Aut quo
6 laetus commemorem vehamque versu ?
7 Te, tam divite praeditum Minerva,
8 te, tanto ingenii favore, tanta
9 flagrantem studiorum alacritate,
10 dum mitis Sophiae sacros recessus,
11 et mysteria tot scientiarum
12 alta indaginis arte perterebras.
13 Seu quis Socratici putet laboris
14 thesauros, vel Apollinis nepotum :
15 aut, qui res diuturnitate donant,
16 doctos historas, aut putet poetas.
17 Seu quid relligio parens salutis,
18 imos abdidit in sinus librorum.
19 Illis omnibus implicas acumen,
20 dium, nobile, perspicax acumen.
21 Nil industria praeterit : remotum
22 vestigare beatitudo summa est.
23 Nostrae delictum sodalitatis
24 Myllere, arbiter omnium leporum,
25 lususque auctor et artifex jocosus :
26 te voces hilarante, suscitatae
27 atendant Heliconides, alumnum
28 et talem sibi gratulantur ultro.
29 Narrantis loca, gesta, nationes,
30 certatim eneres ab ore pendent,
31 Germanae Veneres Ibericaeque,
32 et quas Ausonis ora consecravit.
33 O laus delictumque Zechidarum,
34 altum nescio quid mihi, quid ingens
35 de te mens tacite ominatur intus,
36 te, quem lingua (lacuna) perbeatum,
37 et facundia Laeliana reddit :
38 te vel seria diluente lusu ;
39 aut te ludicra serio vicissim
40 dissertante, rigor Catonianus,
41 aut si quis gravior Catoniano est,
42 vultum se explicat in sereniorem.
43 Te solerte, fides manu canoras
44 exercente, Cupidines videmus
45 motos ad numerum ciere saltus.
46 Saltat Daulias obstrepitque laetum,
47 quamvis bruma Favonios moratur.
48 Et quotcumque virum venustiorum est,
49 divinam Venerem solet precari,
50 plures ut sibi largiatur aures.
51 Festivum genus, o amoenitatem,
52 Myllere arbiter artifexque et auctor

53 quotquot sunt adeo facetiarum,
 54 quas vel Pollio censor approbaret :
 55 tecum vivere detur ac morari,
 56 inter discubitus tot elegantum
 57 virtute et sapientia virorum,
 58 quis candor vitii latentis expers
 59 et doctrina sacrae magistra mentis
 60 motus stirpitis hausit asperatos.
 61 O fortuna bonis noverca, an unquam
 62 tales, tam venerabiles amicos
 63 fas, inter requietis expetitae
 64 successus, erit arido poetae
 65 ad caelum memori vocare versu ?
 66 Quo me diva rotatilis redactum
 67 conculcas ? Satis est satis malorum.
 68 Atqui lenius ista sustinemus.
 69 Myllere altor amoris expetiti,
 70 te dum perfruor atque amoenioris
 71 consuetudine amoribusque coetus,
 72 me dulci vacuum tenente Musa.

AD DOCT. ANDREAM EBERSDORFFERUM MEDICUM, ET DN. AUGUSTINUM A LIDLAU,
 VIROS NOBILES PARITER AC OL.

C3_9 v.1 Praedulces animae, vetustioris
 2 cultrices animae fidelitatis
 3 Ebersdorffe, decus tuae Viennae,
 4 tuque o gemmula patriae Lideli,
 5 o ipsa mihi luce cariores,
 6 quam blandis capio sequens ocellis,
 7 o multum venerabiles amici :
 8 unis ergo animis locoque juncti
 9 quid tandem facitis, duo expetitae
 10 exemplar geniale caritatis ?
 11 Si Polluce valetis auspicato,
 12 ecquid vatis adhuc Abelis olim
 13 consuetudo medullulis superstes
 14 convictusque recurrit, inque sontes
 15 lusus atque dati jocis lepores ?
 16 An caris modo visibus remoti
 17 nostri mentio prorsus obsolevit ?
 18 Nec quisquam memor interim, canentis
 19 pro vita Philotesium poetae
 20 aut haustum bibit, aut precatur unquam,
 21 exultantibus interesse cenis ?
 22 Cenis ; quas nive delibuta virtus,
 23 quas concordia dia gratiarum,
 24 quas castae Veneris comes venustas
 25 stipat mellis et Attici magistrae.
 26 O mi lautitiis Apicianis
 27 mensas, o mihi regio apparatu,
 28 vel quem Claudius instruit, vel isthaec
 29 quae regina voravit uniones,
 30 longe delicias amoeniores.
 31 At non, o peramabiles amici
 32 atque ipsa mihi luce dulciores,
 33 at non sic animo, reor, sacratam

34 vos expungere pristini sodalis
35 (ut distet regione,) mentionem.
36 Qui vos, quolibet ingruente fato,
37 aut quemcumque ciebitur sub axem,
38 et porro colit, et colet per aevum :
39 vestros nec lepidissimos amores,
40 gratis mentibus emovebit unquam.
41 Sed desiderio frequentiore
42 ad vivum vehet usque et usque sensum.
43 Condimenta triennii laborum
44 convictusque salesque liberales,
45 et tot seria temperata lusu,
46 inter candidiora margaritae
47 baccis pectora et Indicis lapillis :
48 quae virtus modo rarior repertu est,
49 quam aut Phoenix avis, albicansve cornix.
50 Quem tu jure vocaveris beatum,
51 si non illa beatitudo vitae est ?
52 O par conveniens et auspdatum,
53 Theseoque ligata continenter
54 nexu corda fideque comprobata,
55 Ebersdorffe decus tuae Viennaee,
56 tuque o gemmula patriae Lideli :
57 livor rumpere, conspicatus isthaec
58 exemplaria gloriosa morum,
59 morum, non eris ipsa quos prehendat,
60 nec Momus, licet haud amicus ulli.
61 Non hos acta vicissitudo nexus,
62 non acerrima dissuet vetustas,
63 quamvis saxa vorans et obrigentis
64 armamenta minaciora ferri.
65 Virtus quem parat est perennis ardor.
66 Ergo deliciae meae et voluptas,
67 et vos dimidium mei, vel auris
68 quas haec vita reciprocatur, priores,
69 Ebersdorffe secutor Aesculapii,
70 et sincere Lideli, amoena corda,
71 ergo vivite, candidisque longum
72 indulgete favoribus vicissim,
73 facundisque leporibus, tot horas
74 indulgete, quot opto congregatis,
75 aut quot post operas perinsuaves
76 vobiscum placitae suavitati
77 alternare licenter assolebam.
78 Et tunc, quamlibet Albidos sereni
79 ripas, Eridanive Sequanaeve,
80 aut quodcumque latus soli colentem
81 me porrecto aliquis salutet haustu
82 laetus cum valida precatatione,
83 infelix ut amoribus poeta
84 posthac denique perfruar secundis.
85 Casu dispeream parum secundo.
86 Si non vos et amabo et osculabor,
87 istoc officio pereleganti.
88 Sic vos ad libitum cadente voto,
89 eventis beet usque et usque faustis
90 adspirans Deus, et benigna Juno.
91 Omnis sic tibi, comprecor, Lideli,

92 totis evolet undiquaque membris
 93 qui nervos dolor angit, urget, exest,
 94 dulcisque articulos medela firmet.
 95 Et te prole venustula superbum
 96 reddat Juditha pervenusta conjux.
 97 Vivat docta manus, diuque succos
 98 (Ebersdorffi) vel Aesculapidarum
 99 felix aemula, misceat salubres :
 100 et tormenta satellitesque leti
 101 qui latum per inane divolantes
 102 nunc hos nunc alios cito trucidant.
 103 Profliget genio secundiore.
 104 Sic te praeses Apollo pharmacorum
 105 nutu dirigat obsequente, laeto
 106 Augustos tibi conferens honores,
 107 quales vel Podalirio, vel ipsi
 108 post tot saecula, Paeoni ministrat.
 109 Sic te Barbarula, illa semidivo
 110 vultu, blandula, perfaceta proles,
 111 oblectetque patrem, Deumque plures
 112 Germanosque sororculasque poscat.
 113 Sic ergo superate mi, vetustae
 114 cultrices animae fidelitatis.
 115 Ebersdorffe tuae decus Viennae, et
 116 pulchrae gemmula patriae Lideli.

AD AMICUM.

C3_10 v.1 Fortunae bona spemque dignitatum,
 2 et quae fors alo vota promovendi,
 3 non tam nomine dicis impediri
 4 ullo, quam fidei professione.
 5 Invisae fidei potentibus ; quod
 6 Lutero genitore ducat ortus,
 7 a natalibus orbis universi
 8 quo non grandius exstitit catharma,
 9 et magnas mihi polliceris ultro
 10 procurator opes et auspicatos
 11 successus ad amabiles bonorum,
 12 sublimesque gradus : inaniorem
 13 tantum relligionis innovatae
 14 patrem cum titulo negare discam,
 15 et missam genibus probare flexis :
 16 quod factu facilis levisque res sit.
 17 At nec res facilis nec illa factu
 18 momentive levis mihi videtur.
 19 Nec tam me titulus patris Luteri
 20 quam doctrina movet, probata claris
 21 atque ingentibus undiquaque signis.
 22 Hanc ipsa mihi cum tepente lactis
 23 gutta mulsit in os benigna nutrix.
 24 Hanc cunas memini sonare circum,
 25 hanc cum litterulis et alphabeto,
 26 incautus puer imbibi, dein mox
 27 doctrinae genus illud apprehendi
 28 praeceptoribus oppido probatis.
 29 Et nunc octo mihi virilitatis

30 currunt ordine lustra, grandis aetas,
 31 haec mysteria dum tenax alumnus
 32 consensu colo, multifariamque
 33 usus experior per expolitos,
 34 quod sint consona veritatis almae.
 35 Tot vitae mihi lustra fidus auctor
 36 si spondere potes, novam probandi
 37 doctrinae faciem recentioris,
 38 nec dum cognita dogmata imperito
 39 ignaroque mihi : sit ut reverti
 40 fas impune, diuque desuetos
 41 versa mente, recuperare mores,
 42 et damnare nothos amore veri.
 43 Quod si me potes haud beare voto,
 44 nec praestare quod optione posco,
 45 de me pergito cuncta suspicari,
 46 et quicquid libet imputare noxae,
 47 praeter quam fidei negationem
 48 tot quam messibus integram tuemur.

CAROLO UTENHOVIO DOM. NILANDIAE: V. ILLUST. ET P.

C3_11 v.1 Laudatissima gentis Utenhovi
 2 lux et nobilium decus virorum,
 3 quotquot Pleridum frequente cultu,
 4 per sacraria nota divagamur.
 5 Salve, magne poeta, plurimumque
 6 salve versiculis : nec, ut poetam
 7 ignotum, quoque sic velis salutem
 8 ignorare senex phalaeciorum.
 9 Est inter Clarios amicus ardor,
 10 est jucunda necessitudo vates.
 11 Complexuque novem tenace divae
 12 ut concorditer invicem cohaerent,
 13 sic nos ingeniis : coagulandi
 14 praebent materiam diserta scripta :
 15 quamvis climate dissiti feramur.
 16 Perlectis igitur, vir o Camenis
 17 dilectissime et o colende vates,
 18 qua nos Calliopeia feriatos
 19 stagni cis vada Balthici moratur,
 20 illis litterulis tuis disertis,
 21 limatisque perelegantibusque,
 22 Eliam quibus intimum meorum
 23 alte subvehis, ac licentioris
 24 venae indagine luculenter ornas,
 25 laudator bonus, approbante fama :
 26 illam iudicii sagacitatem
 27 mirati sumus oppido, quod ipsis
 28 mox ex unguibus aestimes leonem.
 29 Et qui talia nunc virentis aevi
 30 felix ingenio profundit, illum
 31 censes advigilante post Minerva,
 32 anni dum modo suppetant, daturum
 33 in claram vel acutiora lucem,
 34 et quae plus sapient olivitatis.
 35 Et certe faciet flagrante motu,

36 et coartifici favente musa :
37 nec vis deficit expetita : quamvis
38 solis illa probantur eruditis :
39 indoctos opus istud omne fallit,
40 aut in ridiculos rapit cachinnos.
41 Ignorata quis aera concupiscat ?
42 Aut pressam pede curet unionem ?
43 At quos iudicii potens acumen
44 recta luce beavit intus, illi
45 pernoscent, venerantur, expetuntque
46 laudatos juvenis pii labores,
47 progymnasmata, lucubrationes,
48 et quas Palladis arte linguarum
49 pro tironibus institutiones
50 orbi candidus edit universo :
51 et compendia monstrat imperitae
52 pubi, qua peragrare nigricantes
53 fas sit trans aditus vetustiorum,
54 per vestigia trita ; per recessus
55 dextro limite lucis, unde multos
56 arcet pernicioosa difficultas.
57 Gnarus dux comitem bonum secundat.
58 Nec confert minus ille disciplinis,
59 qui cursus docet expeditiores
60 informes remoras locis revolvens
61 quam qui squalida senciteta fossor
62 averruncat et improba securi
63 stirpes indigenas solo revellit
64 aut qui fonticulos siticulosos
65 illimes facit expiatque sordes,
66 sordes torpiculas et insalubres
67 eia discipuli favete quaeso
68 monstratoribus hisce gratulantes,
69 autorique precemini salutem :
70 qui, si quid bonus extudit, latebras
71 non abscondidit in tenebricosas.
72 In commune sed omnibus profundit
73 virtus non sibi, ceteris laborat.
74 Haec inventa manuque ductiones
75 si quis non prius abdicata spernit,
76 quam cognoverit ipsa, sed peritus
77 res examine pensat acriore,
78 quae nam musa cubi sit implicati,
79 aut quae musa cubi sit explicati,
80 quid crux, quid facies triangularis,
81 et quid forma globi rotunda signet :
82 illum denique remur eruditum,
83 fictumque ingeniosiore limo.
84 Insunt in numeris et in figuris
85 tot mysteria, quot reductat olim
86 herbarum species amoena veris
87 tempestas : adeoque abundat illis
88 scripturae sapiens abyssus ejus
89 flatus quam sacer indidit Prophetis,
90 hic sed commemorare sudor esset.
91 Tu qui lumine perspicace tendis
92 quo non est penetrare fas profanis,
93 commentumque cubi recentioris

94 illustrare seniliter laboras :
 95 et primos rudibus vocabulorum
 96 confluxus, elementaque ipsa pergis
 97 commonstrare : quid o quid instituto
 98 aut hoc utilius magisve pulchrum,
 99 aut laudabilius potest moveri ?
 100 Certe nomina rebus indidisse
 101 consentanea viribus sativis,
 102 haec vis diva, Deo simillimisque
 103 tantum competit, artifexque summus
 104 talis Socratico Lari videtur.
 105 Et quod proprietas originalis
 106 in tot jam tabulas dirempta vulgo
 107 tot discriminibusque partibusque
 108 quot Thebis perhibent fuisse portas,
 109 aut quot fluminibus natatur Ister,
 110 indulgenter adulterata differt,
 111 ingentis pretium meretur ausi,
 112 quisquis numine concitatiore
 113 huc vires animi vocat calentis,
 114 ut confusio dira linguarum,
 115 haec stribligoque torva barbarorum
 116 consensu meliore corrigatur,
 117 fontes exsiliantque puriores,
 118 praestans unde diu bibit vetustas :
 119 nec sit de lacubus parum probatis
 120 restinguenda sitis fideliorum.
 121 Haec tu cum genio sat auspicato
 122 laus o ampla sagacium virorum,
 123 praestes, perge, precor, nec uspiam te
 124 a coepto patiaris amoveri :
 125 sed fervens opus incitator urge,
 126 et tecum stadio pares eodem
 127 felix officiis juvare junctis
 128 contendas, operaque Theseaea.
 129 Sic te laus operosa consequetur,
 130 et te fama faventiore plausu
 131 divulgabit ad extimos Britannos :
 132 ultra quam, licet inclitae, juventae
 133 sese laurea gloriosa tollit,
 134 aut sors stemmatis Utenhoviani :
 135 quamvis attigerit nitore nubes.

AD DN. ELIAM HUTTERUM SPONSUM.

C3_12 v.1 Qui te, dulcis amice, qui ligato
 2 captum pectore detinent amores ?
 3 Quis menti Deus imperat subactae ? An
 4 Diones puer implicavit ignes
 5 captivo tibi ? Non : sed hinc et isthinc
 6 abscedant Veneres Cupidinesque,
 7 et castae minus et parum severae :
 8 dum sanctae Veneres Cupidinesque
 9 castum pectus, et enthei calores
 10 invasere pudiciore flamma,
 11 flamma quam Deus ipse suscitavit,
 12 nexus legitimi auctor et creator.

13 Quid blandum magis aut magis venustum ?
 14 Quae sub sole suavior voluptas ?
 15 Quam sic cum socia fideliore
 16 sortis cum socia bonae malaeque
 17 lusus inter et osculationes,
 18 aevi praepetis attigisse calcem.
 19 Sic omnes liceat vices dierum
 20 mi percurrere, sic, vocante fato,
 21 lassos frigidulo gemens ocellos
 22 uxor comprimat, et vocet supremum.
 23 O sic o genio auspicatori
 24 indulge bonus, et datae puellae
 25 raptim milia multa basiorum
 26 et quot non seriesprehendat unquam,
 27 conger, ordine, lege, more nullo.
 28 Nec te res magis uspiam moretur.
 29 Sic te, conspicui status amoenum
 30 curas inter amabiles, beabit
 31 pax optata, salusque amica pacis.
 32 Non lis, tabificum tori venenum,
 33 non discordia macerabit annos,
 34 annos prolificos et elegantes.
 35 Caeli gratia praepotentis ultro
 36 multa prole domum, bonisque multis
 37 fortunabit et usque et usque laetis
 38 lenem conjugibus vehet juventam.

ISMAELIS FABRICII TUMULUS.

C3_13 v.1 Graiis notus identidem Latinis
 2 Musis, notior Ismael Hebraeis.
 3 Tristi Fabricius, parumque digno
 4 lucem liquit agone : dum canalem
 5 quae glandes jaculatur igne tortas
 6 hei, incautius usitando tractat.
 7 Res invisae, modisque inauspicata
 8 multis arma : periisset o, flagrante
 9 haec qui protulit auctor ex Averno.
 10 Graiis illacrimandus et Latinis
 11 Musis ergo, Sioniisque Musis
 12 (hei jactura) jaces : tacetque tecum
 13 docti vena poematis creatrix,
 14 docti Juppiter, et sat edolati,
 15 seu Varus legat aut Homeromastyx.
 16 At non divitis atque perpolitati
 17 sic laus ingenii jacet, fereris
 18 olim versiculis superstes, aevi
 19 famae traditus a Sioniis et
 20 Graiis et Latiis simul Camenis.

AD D. IOHANNEM SAMBUCUM PANNONIUM U.CL.

C3_13B v.1 Quo Sambuce poeta, magnus histor,
 2 et vindex decorum vetustiorum,
 3 interpresque sacrarii Themistos,
 4 et felix imitator Aesculapii

5 quo (nam vix Helicon patebit ultra)
 6 vectas ingenii potentis alas ?
 7 Nec dium retines humo vigorem.
 8 Nil mortale adeo, nihil remissum,
 9 sed celsa omnia, et enthea et remota
 10 vis heroica concupiscit, ulla
 11 ignorans mediocritate claudi.
 12 Sambuce experientium perennis
 13 laus et delictum et jubar virorum,
 14 quos haec laude viros coronat aetas,
 15 et quos postera praedicabit aetas,
 16 quam late duplici sub axe deget :
 17 eia perge tuo, poeta, gyro,
 18 perge o continue nova, auspicatis
 19 ornamenta laboribus mereri.
 20 Gaudent singula singuli tenentes,
 21 hic histor, mediocris ille vates,
 22 alter Paeoniae peritus artis :
 23 hic aevi speciosa pervetusti
 24 exultat monumenta possidendo :
 25 cunctos unus et undiquaque vincis,
 26 dum quosvis tibi vindicas honores.
 27 Et jam tot bona, totque dignitates,
 28 et grandem numerum scientiarum
 29 cum Parnassicolis deabus aequas.
 30 Vivant ingenii elegantis arma,
 31 vivat iudicii eloquentis uber :
 32 clarorum sacra fetuum creatrix,
 33 vivat vena : operum volucris omni
 34 certet gloria continenter aevo.

D. HUGONI BLOTIO, I. C. BIBLIOTHECAE CAESAR: PRAEFECTO VIENNAE.

C3_14 v.1 Bloti nominibus beate multis,
 2 quantum non alius, licet beatus :
 3 seu quis divitis ingenii paratum,
 4 doctrinaeque politioris agmen,
 5 seu mentem reputet quietiorem,
 6 et vitae genus atque dignitatem :
 7 Bloti dispeream, colende Bloti,
 8 ni te plus amo, quam meos ocellos,
 9 aut si carius his quid est ocellis :
 10 hesterna mihi luce quod librorum
 11 Sacrum, illustre penu datum est tueri.
 12 Papae magnificos, papae elegantes
 13 tot praestabilium virum labores,
 14 tot molimina, lucubrationes,
 15 omnis conscia scripta disciplinae,
 16 foetus artificum, graves, politos,
 17 dignos qualibet aestimatione,
 18 plus omni venerabiles metallo.
 19 Gazis o mihi Persicis priores
 20 thesauros, Babylonicisque gemmis,
 21 aut, si quas amat aula, margaritis.
 22 Regum impendia, regia haec supellex,
 23 quam de nobilibus reductus umbris
 24 vel Croesi redimat Plato, vel illis

25 quotquot Lydia possidet talentis.
 26 Hos diorum operum sacros recessus,
 27 haec certantia saeculis vetustis
 28 doctorum monumenta, tot magistros
 29 o crebro mihi convenire detur,
 30 atque evolvere continente nisu.
 31 O diam paradison, o voluptas
 32 qua Bloti frueris, diu fruaris,
 33 et me participem trahas, ut una
 34 donec viticolae assidemus Istro,
 35 istas delicias amoeniores
 36 visu sollicito perambulemus.
 37 Letho dispeream malus citato,
 38 Bloti nominibus beate multis,
 39 ni te hoc officio et favore, lucis
 40 aurae dum mihi suppetent, amabo.

OSWALDI SCRIBAE NIVIMONTANI TUMULUS.

C3_15 v.1 Haec ergo monimenta lacrimarum,
 2 Hoc insigne minerval, inque sontis
 3 id tumbae decus et pios honores,
 4 sero scilicet, at flagrante motu,
 5 vovit discipuli Thalia grati
 6 castarum juveni scientiarum et
 7 morum dexteritate perpolito.
 8 Quem (fors ante diem) laboriosi
 9 defunctum trivii molestiis, hinc
 10 ad classes Academiae supernae
 11 aerumnas miseratus, evocavit
 12 vitalis Deus arbiter favillae.
 13 Liber servitii diu gravantis
 14 pensorumque scholasticae palaestrae
 15 liber, nunc prope limen officinae
 16 tot pridem meritis bonis refertae
 17 dormit corpore, traditus suavi
 18 (at quondam reparabilis) quieti.
 19 Vivit spiritus inter eruditos
 20 et Christo peramanter expetitos
 21 Manes annumeratus inclitosque.
 22 Olim quando remunerationes
 23 et mites operae, pii labores,
 24 inculpata fidesque spesque vivax
 25 clari solis ad instar emicabunt,
 26 et quid relligiosus ardor egit :
 27 intactis animabus ac probatis
 28 intersertus ovabit evidenter,
 29 et mercede sua fruetur exsors,
 30 et per saecula mille perfruetur,
 31 gaudens ambrosia beatitatis.
 32 Tandem palma coronat ampla dignos.

AD CAROLUM NUCELIUM NORIC. PATRIC.

C3_16 v.1 Nuceli genus inclitae domus, et
 2 praestanti soboles parente digna,

3   Nuceli puer optimae propagis :
 4   qui spes eximias sagaciore
 5   aequas ingenio, profectibusque
 6   aetatem superas, simul coevos
 7   jam virtutibus antecurris, alma
 8   fortis caelituum benignitate.
 9   I feliciter educata pubes,
 10   i quo te ratus ardor incitabit,
 11   Musis auspicibus, scatente vena,
 12   ut pridem facis, impiger politis
 13   et te versibus infer approbato
 14   scriptorum numero elegantiorum.
 15   Sic te rursus amabiles poetae
 16   quondam vertice honoris eminentem,
 17   aequatum Vario Maroniano
 18   claris laudibus evehent in auras
 19   certatim, superante liberalis
 20   freti munificentia patroni.

IN KALENDAS IANUARIAS, AD D. IOH. SAMBUCUM.

C3_17   v.1   Haec est illa dies amoenitatis,
           2   optatissima, plena Gratiarum,
           3   delectabilis, hae bonae Kalendae,
           4   hae nobis venerabiles Kalendae,
           5   Jani scilicet auspices Kalendae,
           6   menses unde volubiles recursus
           7   et primordia laeta mutuantur :
           8   et clarissimus ille rector anni
           9   blandi luminis orbitam citatis
 10   instaurare meatibus laborat.
 11   O dulces mihi plurimum Kalendae
 12   multis nominibus : suaviores
 13   uno nomine, et o novo quotannis
 14   lux ornanda, resuscitanda cultu,
 15   cantu, relligione gloriaque :
 16   qua Sambucus amatus ille musis,
 17   Musis scriptor Apollinisque dextro,
 18   immortale mel et medulla vatium,
 19   quos haec, quosque sequens creabit aetas,
 20   scriptis grandibus usque ad astra notus,
 21   me Parnasside laurea poetam
 22   et quas praeterea ipse laureatus
 23   vati nuncupat ordo dignitatis,
 24   qua praenobilis adnatatur Istro
 25   laudatique ferax Vienna Baccho,
 26   amplo Caesaris in sacri theatro
 27   praecinctum caput oppido decorum
 28   commendavit Hiantiis puellis :
 29   auctorumque choris celebriorum
 30   me versusque meos, licet remissos,
 31   et grandes minus et parum disertos,
 32   est dignatus equestribusque signis.
 33   Lux o divite digna Januari,
 34   et regnantis herae favore digna,
 35   quae conjux Jovis et soror vocatur.
 36   Lauri germina sicuumque fructus

37 vulgo Caesaribus dabantur olim,
 38 quas bifrons Deus inchoat, Kalendis,
 39 optatae genus ominationis
 40 laudatissima, Caesari, vetustas
 41 scaevae nomine quod bonae sacravit,
 42 clementissimus Imperator ultro
 43 doctis vatibus ipse destinavit.
 44 O et percelebrem benignitatem,
 45 jucundamque mihi celebritatem.
 46 Autumni reparabiles Kalendae
 47 quas gratus colo, quas sonante versis
 48 ob natale mihi jubar celebros,
 49 nunc ignoscite : vos videre lucem.
 50 Infantiliter edito dedistis.
 51 At laudabilis auspices Iani,
 52 quas servamus alacrius, Kalendae
 53 quare, suppeditant, videre lucem
 54 exoptare diutius velimus.
 55 Huic ergo, quis enim vetet ? Diei
 56 nudo vertice gratitudo plausum
 57 fert, quae sera licet, diuque tardans
 58 aspexit facie pium poetam,
 59 qui laudemque decusque Conditoris,
 60 qui praeconia nuncupata Christo
 61 illustrare viriliter laborat :
 62 quamvis ingenio parum sequaci,
 63 at cura vigili styloque prompto.
 64 Fortunae indicium ominosioris
 65 ipsis principiis inesse dicunt.
 66 Ergo quae sacra tota Janitori
 67 menses curriculo ciet sequentes,
 68 felix, auguriisque dextra tendas,
 69 et successibus optimis monarcham
 70 invictum face, daque semidivo
 71 quovis rege potentiam priorem.
 72 Et nos et comitem per aspra musam
 73 annalem quoties recludis arcum,
 74 vultus orbe vehens amoeniores,
 75 fati prosperioribus saluta.

AD DN. AUGSTINUM A LIDLIAU, IOCUS.

C3_18 v.1 Lideli bonus arbiter leporum,
 2 et, quot sunt adeo, facetiarum :
 3 urbanique salis, jocationum
 4 commentor novus : ergo consodales
 5 nos ad pocula Cananaea tandem
 6 convivator amice convocasti ?
 7 En praesto sumus : at nec hausta nobis
 8 illo vespere Cananaea ponis,
 9 sed diluta nimis, parumque nostris
 10 lautis gutturibus petita vina.
 11 Heus tu, non liquor ille Cananaeus.
 12 Non sunt haec Cananaea dona, dixi,
 13 quae de simplice fonte Christus olim
 14 in praenobile verterat Falernum.
 15 Ergo vina quid o aquata ponis ?

16 Istoc e puteo licet petitum,
 17 lymphae dedidicit cito saporem,
 18 et dulcis retulit genus Lyaei.
 19 Istic Pannonicis creatus oris
 20 quamvis fertur, at abdicavit humor
 21 omnes vitigenas suavitates,
 22 Cum succis Acheloiis liquorem
 23 permutatus : aquae tenent priores.
 24 O ne fontigenam doceto lympham
 25 nos discernere dulcibus Falernis.
 26 Praestantissima, continenter inquis :
 27 baptizavit aquis meraca seris.
 28 corrumpens ita melliforme nectar.
 29 Vis credi tibi ? Temperavit ergo
 30 undis dolia perfidus minister.
 31 Et vero quoque vina vexat hydrops.
 32 Lymphatis perhibent tamen mederi
 33 haustus ellebori : sed heus nec isti
 34 vel tres Anticyrae medentur aegro :
 35 nec spes est super ulla sanitatis.
 36 Ebersdorffus adest quidem Aesculapii
 37 laudatique Machaonis nepotum
 38 felix aemulus : at nec ille Baccho
 39 commentum diaplasmata venerat, sed
 40 salvum gustibus approbare Bacchum.
 41 Nobis pocula sana vindicamus
 42 et laudabile Massici merum, quod
 43 nec perversus hydrops, et administri
 44 non vis ulla dolis adulteravit.
 45 Quod si nos tibi non Catoniano,
 46 non Harpocratico sedere gestu,
 47 sed frontes petis explicationes,
 48 et dignos genio favente vultus :
 49 aut certe prius arte separandi
 50 lympham transfer ab haustibus Lyaeis :
 51 aut haustus ab aquis move Lyaeos,
 52 dispartitus et hoc et hoc seorsum,
 53 ut distantia iudicemus ipsi :
 54 sic tecum genialiter bibemus,
 55 et vivemus amica corda longum,
 56 dum nos Memnoniae vocent quadrigae.

AD EUNDEM AUG. A LIDLAV V. NOB. ET AMPLISSIM.

C3_19 v.1 Quod me, dulcis amice, postulasti
 2 pridem ter totiesque, talpa quo sit
 3 (illud talpa malum, quod eruendo
 4 rodendoque situs terebrat omnes,
 5 hortorum sata, nobilisque plantae
 6 fibras, germina devorans et herbas,)
 7 quo sit talpa modo fuganda, ne sic
 8 vastatrix eat exedatque sulcos,
 9 id nunc accipe : non necesse saxis
 10 instratis sola cespitemque vivum
 11 (stultum dogma) pavire : certiolem
 12 tradit dia poetice medelam.
 13 Tu frondis cape furculas salignae

14 infixisque solo virentis horti,
 15 quo distent pariles et hinc et istinc,
 16 transversum jace virgulam bacillumve,
 17 ut formam crucis exprimat nefandae.
 18 e qua sons luit acta furta pendens.
 19 Invisae monimenta mortis isthaec
 20 nequam bestia si videbit, ultro
 21 quovis transfuga derelinquet omnis
 22 Horti terga, nec amplius recurret.
 23 Nullum praestigium fero : sed isthaec
 24 purae conscia veritatis ars est.
 25 Expertusque fateberis, meo nil
 26 vanae, consilio subesse fraudis.
 27 I nunc ingenium malas fugandi
 28 talpas esse bonis nega poetis,
 29 Lideli salis et joci magister.

AMICO ARDUA MOLIENTI.

C3_20 v.1 Poscis consilium, darem libenter,
 2 si fors incidat : interim monebo,
 3 cui non par eris unus emovendo,
 4 ne quod cum socio levare saxum
 5 (haud stat firma fides ubique) tentes.

DE AMICITIA.

C3_21 v.1 Res non glutinat illicitve mentes
 2 cultas ulla potentius tenetve
 3 nexas perpete copulatione,
 4 quam si pectore candido colentum
 5 mores et studia expetita quadrent.
 6 Hic fomes celer, hoc sodalitatis
 7 certum semen, amoris illecebra est.
 8 Virtus, qua socius perennat ardor
 9 adsciscit similes sui, nec unquam
 10 vivax copula dispares jugavit.
 11 Fortes fortibus applicant, amator
 12 inculpatus honesta quaerit, ambit.
 13 Nil ardentius attrahit, ruitve
 14 in partem sibi competentiore,
 15 quam natura sequax simillimorum.
 16 Vis haec cum comite eruditione
 17 icti foederis obligationes
 18 aeternas facit : hinc pares amici,
 19 fidum qui Pyladen amanter aequent,
 20 fortem Thesea, Castorisque fratrem.
 21 Hic gliscunt pariles utrimque motus,
 22 conformes animae, sequax voluntas,
 23 hic persona duplex, at una mentes
 24 urit flamma, rebulliens ab imi
 25 cordis viscere, quae periclitantem
 26 per casus socium sequatur omnes,
 27 casus et faciles gravesque casus.
 28 Nec vertente die vices resultat
 29 ceu quondam lepus absilit relinquens

30 nido progeniem parum capaci.
 31 Virtus consimilisque disciplinae
 32 usus quam fovet oppido secundat
 33 aeternante necessitudo motu.

AD AMICUM GRATULATIO.

C3_22 v.1 Hic qua lauriger ordo Gratiarum
 2 porro cis vada Marchici Viadri,
 3 se Musis Heliconios recessus
 4 perlustrantibus, ac vireta Pindi
 5 adjungunt comites favente plausu :
 6 stat pulcherrima palma candidatis,
 7 frondent praemia constituta dignis,
 8 laudataeque remunerationes,
 9 aequis iudicibus, favore laeto.
 10 Neu fructu sine strenuos fatigant
 11 anceps alea fervidusque sudor.
 12 Effulgent operae flagrante Clio.
 13 Lusus nonne vides Olympicorum,
 14 quando spes juvenum calentiorum,
 15 majestasque coroniporta furtim
 16 pulsant hausta pavore corda multo,
 17 et vinci metus auguralis urget :
 18 et voces stimulant et ingruentum
 19 concertantibus ominatiores.
 20 Et qui fervet alacriore plausu,
 21 hortatur favor aemulatioque
 22 subdit calcar identidem resultans.
 23 Et caeco quotus impetu citatus
 24 per divortia curva, per recursus
 25 sudet turbinis instar efferati ?
 26 Qua mos caecus et inquiet libido
 27 aut cassus ratione raptat error,
 28 nec palpare scopum laborat unquam.
 29 Ad metam citat ocus cupitam,
 30 monstrator bonus et retentus ordo,
 31 est certe sinuantium viarum
 32 per vestigia nota rectitudo,
 33 sunt lenes methodique terminorum,
 34 qua solertia nobilis fidesque
 35 dextre praecipientium secutis,
 36 molles undique transitus secundant,
 37 si quis praevia curet aemulari :
 38 quos ultraque citraque versus errat.
 39 Hos tu, fervidus eruditionis
 40 flamma, qua patriam reductus ornes,
 41 et te laudibus efferas cupitis,
 42 ductus devenerabilis Minervae
 43 cum servaveris obsequente nisu :
 44 quaesitum merito refers honorem,
 45 ornatus Heliconidum dearum, et
 46 te profectibus eminentiorem
 47 de farragine plebis improbatæ
 48 solertissimus eximit brabeutes.
 49 Et te cum sociis pares professis
 50 partes ingenii sequacioris,

51 pro sudoribus illicis palaestrae,
 52 vivaci recreatione donat.
 53 Hanc tu sume libens, amaque dulcem
 54 Musis auspiciibus sacris coronam.
 55 Nec te paeniteat patris Viadri
 56 assedis recessibus sonoris :
 57 qua scitae Charites amiciori
 58 aspectuque habituque blandientes
 59 doctis vocibus asseclas morantur.

IN STENTORAS CHORALES.

C3_23 v.1 Numina si desunt, rumpat nisi clamor Olympum.
 2 Aptior his operis vector asellus erit.

IN EOSDEM.

C3_24 v.1 Templata sacerdotum tot qui clamoribus urget,
 2 esse putat surdis auribus ille Deum.
 3 At Deus ad taciti cordis suspiria praesens,
 4 desine, cur adeo vociferaris ? ait.

IN NOMOMACHOS.

C3_25 v.1 Quam bene consuluit Mosis Deus ante sepulcro,
 2 terra quod occulta valle Moaba tegit.
 3 Clauderet ignota si non regione jacentem,
 4 (tam ferus antinomus fervor et ira rapit :)
 5 cum tabula bipatente senem cum cornibus, alta
 6 de trabe suspensum carnificina daret.
 7 Quemque relegarunt ultra Garamantas et Indos,
 8 crimine proscissum scommatibusque petunt.
 9 Atque aliquis grassante caput lymphatus ab oestro,
 10 sic rudit : ad Gyaras pagina Mosis eat.
 11 Parcite, Christus ait, dium lacerare prophetam,
 12 ista voluntatis concio norma meae est.
 13 Pellere si leges audet frons effera nostras,
 14 Quis vetet humanum rumpere dogma pudor.

RICINUS INSECTUM.

C3_26 v.1 Quale croton, genus infestum canibusque ferisque,
 2 sanguinis attrita pelle refundit onus.
 3 Cetera qua faeces edunt animata, meatum
 4 non habet, inflati bestia ventris onus.
 5 Sic et acervatos cumulans abit Euclio numos,
 6 condita mox obita dum bona morte vomat.
 7 Successit partisque novus possessor inemptis,
 8 aera per ingratum mucida vulgus eunt.
 9 Exhilaratque bonos Solomonis asella nepotes,
 10 jamque aliquis nimis haustibus aeger, ait :
 11 vae tibi, dire senex, Plutone fruaris iniquo,
 12 cujus in haeredem sic stomachantur opes.
 13 Tales exequias et vota merentur avari,

14   parcere qui potius quam didicere frui.

MICHAELIS ABELI FRANCOFURDIANI CARMINUM LIBER QUARTUS.

IN PIAM SPEM.

C4_1   v.1   Aude ad inoblitum spes tendere vindicem piorum
           2   vitae probatus immerentis altor.
           3   Victibus invigila, sed et integer, irreprensus aevi
           4   produc volantis orbitam, faventem
           5   delectare Deum novisse, ea summa sit voluptas,
           6   desiderata cordis ille fundet.
           7   Vade revelatum dubiae Domino instituta mentis,
           8   et quicquid urget, is secundat ausus.
           9   Vim pateris, confide viriliter, innocens triumphat,
 10   Jusque emicat, ceu lampas alta Phoebi.
 11   Tu tantum ne cede, sed expete numen obsecrando :
 12   neve impiatorum movere fato.
 13   Mentis ad elatae quibus omnia supputationem
 14   quamvis scelesta, prosperantur : at tu
 15   siste animos iramque pius, procul iste biliosus
 16   maeror facessat aemulationis.
 17   Indignatus adhoc qui deficit agmen improborum,
 18   eliminatus ibit arce divum.
 19   Hospes erit regni stellantis et eminebit alte
 20   qui caelicam morabitur salutem.

MILES CHRISTIANUS.

C4_2   v.1   Militat assiduo quisquis pius esse concupiscit :
           2   devota vita est Christiana castris.
           3   Militia est quodcumque vides : latus omne claudit hostis,
           4   superstites hac luce dum potimur.
           5   Rara quies, pax nulla, furor merus, efferi tumultus :
           6   supra coronatos salus moratur.
           7   Non levis aerumna est, non robore phasma destitutum,
           8   nec segnis astu, perdomanda Gorgon.
           9   Proelia damnatis cum manibus oppetenda flagrant,
 10   tenebricosam qui tenent abyssum.
 11   Et caelum solidumque inter velut aura, divolantes
 12   Martem lacesunt impetu doloso.
 13   Ponite mollitiem, robur grave cordis exserentes,
 14   factis viros praestate militares,
 15   magnanimis animis decus edite, praeliis amica
 16   capessite arma, qualibet parati
 17   ire, noverca dies quovis ciet, ac periculosae
 18   committere aleae virilitatem.
 19   State pares, (succincta decent latera ordinem tuentes)
 20   veracitate, ut baltheo, ligati
 21   Justitia est, usum quae praebat aenei superne
 22   thoracis, hac munire corda refert.
 23   Ite Cataphracti suras quoque, mite vindicatae
 24   portare pacis nuntium parantes.
 25   Praecipue clypeum, qui flammea delet efferati

26   tormenta Plutonis, fidem vehatis.
 27 Tegmina danda etiam capiti sua : symbolum salutis.
 28   Hinc Spiritus acinaces vibrandus.
 29 Stringere fas verbumque Dei Patris et preces,
 30   has et furor Sathanicus pavescit.
 31 Semper atrox inimicus (uti leo rugiens) oberrat,
 32   praedam famelicæ gulæ requirens.
 33 Ex quo, perpetuas statuam, Deus inquit, inter istum
 34   colubrum Adamidisque semen, iras.
 35 Hunc validi terrete fide, dare terga retroversum
 36   virtute, cogite, excitatiore.
 37 Tantum ne gladio diffidite, nec, metu opprimendi
 38   discriminis, certamen abdicate.
 39 Ad latus ipse Deus, partes gerit et vices Achatis,
 40   victoriam certamini secundans.
 41 Hoc regnantis opus. Trivit caput ante victor idem
 42   furvo Draconi : membra dira vivunt.
 43 Hac virtute pios Dominus regit, o quater beatum,
 44   qui sustinere novit hos agonas.
 45 Pugnae participes qui nos facit, et laboris aegri,
 46   grati sodales reddet et triumpho.
 47 Passis cum Domino stat gloria laureata merces,
 48   regnique par communitas perennis.

VITAE TROPHAEUM.

C4_3   v.1   Falce minax atra, dentisque ferissima fulvi
           2   mors inferorum carnifex,
           3   hujus ut usuram lucis, quam ducimus, aufert,
           4   vitae secaturque licium :
           5   debilis est ejus, Christo minuendo potestas,
           6   jus efferatum perdidit.
           7   Restat iners avidae simulacrum mortis, inanis
           8   persona restat et pavor.
           9   Cogitur immunes ex fauce remittere manes
 10   redintegrata ad corpora -
 11   fataque supremo vitae jam fine peracto,
 12   novata neve cogitur.
 13   Facta dolet jactura, fremit Stygis hospita rictu :
 14   vetare non potest Deum.
 15   Fortior est Christus, quam vis adamantina lethos :
 16   vitae via, et mors est necis.
 17   Carceris inferni metus omnis ademptus, ad astra
 18   recta volamus exciti.
 19   Tendimus huc ubi christus agit, modo claustra resolvit
 20   soror soporis intimi.
 21   Simus in instantis metae certamine fortes :
 22   in occubando fenus est.
 23   Id procul ambiguo, (qui nos confidere jussit,
 24   superstes est) videbimus.

CONCORDIAE DE HYMNO DAVIDIS LAUS.

C4_4   v.1   O voluptatem, decus o venustum,
           2   Pacis o vere lepidum favorem,
           3   Quando jucundi coiere fido

4   pectore fratres.
 5   Balsami fragrans pretiosioris
 6   sicut unguentum, quod in Aaronis
 7   defluit large caput, eque barba
 8   vestis in oras.
 9   Noctis aestivae genitalis humor
 10   Hermone a celso velut in Sionis
 11   linquitur clivos, Cereremque tostis
 12   potat in arvis.
 13   Hic inexhaustam benedictionem
 14   spondet immensi dominator aevi :
 15   hic honoratam per adaucta spondet
 16   saecula vitam.

PIORUM IMMATURI OBITUS.

C4_5   v.1   Ecce (res certe meret annotari :)
       2   quomodo excurso valedicat orbi,
       3   quomodo e rerum variante migret
       4   turbine justus.
       5   Nemo transscriptum statione lucis
       6   curat : e quovis legit innocentes
       7   conditor tractu, quotus illud autem
       8   sensibus haurit ?
       9   Fallor an ? Sancti cito colliguntur,
 10   membra ponentes placidae quieti,
 11   ne malignorum simul apprehensi
 12   strage trahantur.
 13   Eminet regno pius auspicato,
 14   et Redemptoris faciem serenam
 15   ad voluntatis libitum, propinquo
 16   Sole, tuetur.
 17   Quando supremum jubar emicabit,
 18   Quando telluris gremio reposti
 19   suscitabuntur, radiabit insons,
 20   sideris instar.
 21   Quippe si constante fide professi
 22   credimus Jesum occubuisse letho,
 23   et reportatum Stygiis ab umbris
 24   vivere supra :
 25   nos in ejusdem meritis Iesu
 26   morte sopitos pater excitabit,
 27   et triumphantem Dominum secutos
 28   inferet astris.
 29   Ut, per extorrem, reputamur omnes
 30   mancipi letho soboles, Adamum :
 31   sic, ob unius retributionem,
 32   luce potimur.

PERSEVERANDUM IN ORATIONE.

C4_6   v.1   Quis me vetabit spe memorabili
       2   motuque firmo reddere fortiter
       3   concepta supremo parenti
       4   cum prece, vota, frequentiore ?
       5   Orabo longe quin vehementius :

6 quando Deus nos diligit, et jubet
 7 fidenter in sese vocari,
 8 auxiliumque receptat ultro.
 9 Amplexa verbum cuncta potest fides :
 10 nil exstat uni impossibile aut grave :
 11 fides inexpugnabilis stat,
 12 vincere docta vel ipsum Iesum.
 13 Numquid potestas omnipotens Dei
 14 est imminuta ? An prisca benignitas
 15 fathiscit, et cessavit esse
 16 foederis officiique servans ?
 17 Non tam solutum ac immemorem sui,
 18 pacti fidelem facta sed arguunt.
 19 Non surduere adstantis aures,
 20 lentus ut illa petita differt.
 21 Insta obsecrando, nec statuas modum
 22 votis, priusquam compos abiveris :
 23 scit tempora opportuna fautor :
 24 et mora fenus habebit amplum.

CHRISTO RESUSCITATO PAEAN.

C4_7 v.1 Jam feriarum ritibus et sacras
 2 plausu per aedes, cum precibus pie
 3 cum gratiis juxta solutis :
 4 sindone testificante festum,
 5 visamus hortos frondicomos, ubi
 6 tellus venustum florida cespitem
 7 progerminat, vernos odores,
 8 et sata versicolore cultu.
 9 Horti salubres et viridaria
 10 intaminatis lucida gemmulis,
 11 praeter nitorem sericum, quid
 12 relligionis alunt recessu.
 13 Victo tremendae mortis aculeo,
 14 Christus redemptor, fructiparo in loco
 15 vitam resumit, deque amoeni
 16 membra levat nemoris sepulcro.
 17 Horti voluptas irreparabilis,
 18 quam primus Adam perdiderat male,
 19 maestae reis damnationis
 20 Hoc fuerat redimenda pacto.
 21 Leti reatus fluxit ab arbore,
 22 culpam luit servator in arbore :
 23 sic expiata est innocentis
 24 sanguine, noxa parentis Adae.
 25 Horti fores obsederat angelus :
 26 Christi triumphum desuper angeli
 27 annuntiant, ut delicati
 28 rursus opes pateant vireti.
 29 Lenes adestis, quaeso, juvenulae :
 30 vitae bonum virguncula perdidit,
 31 nobisque vestro sexuique
 32 quotquot Evae ferimur nepotes.
 33 Vitae resumptis fortiter haustibus,
 34 servator vitro se facilis choro
 35 dat feminino conspicandum :

36 neu patriae necet ira labis.
 37 Eia reducti veris alumnulae,
 38 festivitatem promite, frondium
 39 nascentium pulchros lepores,
 40 donaque visere prodeamus.

PERICULOSA VERBI CUSTODIA.

C4_8 v.1 Felices ter et amplius,
 2 si qui dicta Dei vivificantia
 3 arctis sensibus hauriunt :
 4 sanctum solliciti et pervigiles opus
 5 custodire fideliter :
 6 vires suppeditante eminus entheo
 7 incrementaque spiritu.
 8 Felices ter et o amplius : hinc penu
 9 amplum, juge, scatens bonis.
 10 Hinc doctrina sagax, inde salubria
 11 consolamina profluent.
 12 Mussanti fidei rebus in arduis.
 13 Ast Orci validissima
 14 vis, quae multa piis semper obambulat,
 15 quaerens quos cito glutiat,
 16 connivente Deo, spirat identidem
 17 quavis exitium piis.
 18 Omnes undique conclamat Erinnyas :
 19 astus qualibet acciet,
 20 ardens insidiis, salvifica haec seges
 21 ne radicibus haereat :
 22 sanctos dia ferat ne meditatio
 23 fructus per patientiam.
 24 Tanta en Tartareae stat rabies leae :
 25 quam non ingenii calor,
 26 non virtus animi conscia nobilis,
 27 non natura capax boni,
 28 quam non ipse ferus perdomet Hercules.
 29 Tot casses niger abdidit.
 30 Auceps et pedicas : agminis hostici
 31 diros ut caveant dolos
 32 sancti, pervigiles expediunt preces :
 33 humano, indocilis furor
 34 nisu, prorsus hic est exsuperarier.

DE S. BASILIO EPISCOPO.

C4_9 v.1 Valens quid o tyranne, quid tonitruis
 2 ferox crepas flagrantibus ?
 3 Quid me ferinis territas rugitibus ?
 4 Non sum puella, non puer.
 5 Compesce bilem. Fuitiles inaniter
 6 minas profundis obstrepens.
 7 Contemptor en stat lucis hic, et omnium,
 8 quae perpeti coegeris.
 9 Haud me caducus iste permovet furor,
 10 Deum fidemque ut abnegem.
 11 Amabili privare corpus halitu,

12 in spiritum potes nihil.
 13 Tanta Valentis efferi impotentiam
 14 episcopus constantia
 15 et fortitudine elevavit, flaminis
 16 intra aestuantis impetu.
 17 Pro veritate prodigus vitae, necis
 18 paratus ad quodvis genus.
 19 Spes at superba jussa saepiuscule
 20 frustratur, efficaciam
 21 Deo negante, qui ferocientium
 22 nefas et insolentiam et
 23 blasphemiam regum coercet, extimae,
 24 severitatis regula.
 25 Dirus, cito, Valens valere desinit,
 26 poena ingruente vindice :
 27 flammam minatus immerenti episcopo,
 28 crematur ipse turpiter.
 29 Io triumpho : candidam verbum Dei
 30 tandem obtinet victoriam.

DE ECCLESIA, EX HYMNO DAVIDIS.

C4_10 v.1 Huc o Pieriae, musa, chelys comes,
 2 psalti regifico leniter accinens,
 3 coetus dic Domino rite pedisse quos,
 4 fortunamque domus sacrae.
 5 Sic inquam : cytharis et fidibus boni
 6 Cum vocem Coridae protinus explicant,
 7 festivum, saliens, hymnisonum, loquax
 8 prompturi Coridae melos.
 9 En munita suis undique et undique
 10 tuto conspicitur molibus eminens
 11 omni libera formidine, civitas,
 12 salvandi genitrix chori.
 13 Stat firmata : potens arbiter aetheris
 14 portas Sionias, almaque moenia
 15 Jacobi reliquis prae tribubus, pio
 16 servans asserit impetu.
 17 Eia salvifici numinis hospita,
 18 de te quam seritur rumor amabilis ?
 19 Quam dulcis patulum vox ferit aera ?
 20 Vox uberrima gaudii.
 21 Gens assecla mei cum memorabitur,
 22 una Niligenas et Babylonici
 23 Euphratis populos annumerabimus
 24 his, quos indigenas voco.
 25 Linguis et patria dissita natio,
 26 Phoenices veterisque incola gens Tyri,
 27 et cultor Nasamon littoris Indici
 28 a Sione trahent genus.
 29 Sion laetificis plausibus intonat,
 30 Sionem patriam quilibet expetit,
 31 stirpes innumeras parturit hic locus,
 32 quem celsissimus extruit.
 33 Linguarum populos conciet omnium
 34 conscribens Dominus : quilibet audiet
 35 Echo salvificum multiplicentur ut

36   castri examina perpetis.
 37   Hic hic clangor io plangit, ut in choris,
 38   crispant hymnicani versicolor melos,
 39   alternante piae vocis acumine
 40   laeti carminis odulas.

TEMPLUM PACIS ROMAE FULMINE TANGITUR.

C4_11   v.1   Paci Roma sacram diuturnae struxerat aedem,
           2   de qua petitum oraculum est Apollinis :
           3   Fata quot huic operi dent saecula : stabit ad auras
           4   vates ait : dum virgo sit puerpera.
           5   Decepti augurio titulum fecere Quirites,
           6   templum verendae sempiternum pacis hoc.
           7   Solvere et ingentem trahe machina lapsa ruinam,
           8   enixa virgo casta filium Dei est.
           9   Pendet ab eventu verum, nam protinus illa
 10   sacrata, tempestate, moles corrui.

AD PRINCIPEM PARAENESIS.

C4_12   v.1   Ornatissime principum
           2   Princeps, Hesperidum nobilior tribu,
           3   Numa relligiosior :
           4   huc adverte animum, pauca moneberis,
           5   quae cum feceris antea,
           6   laudatum monitis te brevibus puta.
           7   Multos lusus inanior
           8   exercet dominantes, labor officii
           9   raros debitus occupat.
 10   Bacchi turpis amor, delictum gulae,
 11   venandique licentia,
 12   Molli desidia pabula suggerunt.
 13   Auri sacra fames Midas
 14   hei e Christicolis principibus facit.
 15   Omnis denique vilior
 16   cura est sollicitis cognitionibus.
 17   Regnant interea viri,
 18   portantes ad herum candida de nigris
 19   de candentibus atra, pro
 20   Affectusque datorumque licentia.
 21   At tu non ita degener,
 22   regnatoris opus nobile deseris :
 23   praesens ardua supplicum
 24   censes iudicii et consilii nota
 25   decidisque negotia :
 26   praestans ingenio et vi sapientiae.
 27   Heroae ergo propaginis
 28   ut radice bona ducis originem :
 29   illustri indole sic caves,
 30   ne non dignum atavis osse quis arguat.
 31   Eia macte bonis tuis,
 32   Princeps optime, nec spes venerabiles
 33   virtutemve tuam velis
 34   rerum ignobilium sorde morarier.
 35   Mentis quin decus exerens,

36 vires et vegetas sanguinis incliti :
 37 i conatibus entheis,
 38 heroes tibi qua praeficiunt avi
 39 gressus, auspicio Dei.
 40 I palmamque super laude parentium
 41 Felix aemulus, obtine.
 42 Nunc adsuesce cito, si qua Arethe parit,
 43 non vitare pericula.
 44 Primi difficiles sunt aditus : gravis
 45 ad pinnacula gloriae
 46 sudor : sed requiem spondet in arduo,
 47 exsors inde coronula est :
 48 cum mollis tenerae diva libidinis
 49 tandem praecipitet suos.
 50 At tu mollitiem despice, supprime
 51 luxum flagitii cibos.
 52 Quando contigeris exstima gloriae, et
 53 ornamenta potentiae,
 54 jam fortuna potens teque locarit in
 55 majestatis acumine :
 56 jam tunc promeritis fortibus inclitos,
 57 praestantesque fide et manu
 58 largae fac memores munificentiae.
 59 Jam tunc ingeniis bonos
 60 vates officiis mitibus excita :
 61 optatam remeabili
 62 cum sumtu tribuens materiam stylo.
 63 Hinc pendet diuturnitas
 64 famae, gesta ducum quam sibi vendicant.
 65 Aevi laudibus inserunt
 66 scriptores merita augusta potentium.
 67 Istinc commemorabilis
 68 usuram celebrer nominis auferes :
 69 et te carmine posthumo
 70 insertum, assiduo posteritas leget.

ADOLESCENTIA SOLOMONIS.

C4_13 v.1 Ergo explicatis jam violariis
 2 aevi, juvenus, utere : floridae
 3 nec differ annos insequentes
 4 gaudia delictumque pubis.
 5 Nunc exilire et plaudere alacriter
 6 tempus, venustis ludere saltibus :
 7 ac integra virtute cordis
 8 velle frui, genio sereno.
 9 Dum mollis aetas vernat amabile,
 10 dum succus extans ore coralino.
 11 Blanditur, impigrisque fervens
 12 luxuriat vigor in medullis.
 13 Anni fugaces irrevocabili
 14 circumvolant velociter orbita,
 15 nosque implicatos sempiternis
 16 legibus abripiunt adactos.
 17 Fecunda quondam cordis alacritas,
 18 et robur illud nobile defluet :
 19 subrepet incautis molestus

20 languor, inertiaque ingravescens.
 21 Formosa pubes, ergo bonis tuis
 22 jam freta, rugas tristitiae fugans,
 23 accommoda laetis diebus
 24 dum faciles gradiuntur, usum.
 25 Regis, sed heus tu, non, sapientia
 26 intemperanter frena libidini
 27 tyrunculos laxare mandat,
 28 semiferosque sequi cyclopas.
 29 Lasciviae ceu concio mancipi
 30 frendet licenter, lustraque dedicat
 31 jucunda Nysaeo parenti,
 32 turpibus Idaliaeque ludis.
 33 Tantum voluptas deses et improbum
 34 floraliorum dedecus afficit :
 35 festivitas Comi salacis
 36 orgiaque una juvant protervos.
 37 Aufert ephebos dira ferociae
 38 captos, paratur drama cyclopicum :
 39 hinc plaga nocturni tumultus
 40 tot vicibus maculat Quirites.
 41 Hunc ergo florem ? Haec gaudia dixeris ?
 42 Erras ? Id aevi perdere inaniter
 43 florem voco : res haec bonorum
 44 corporis est animique clades.
 45 Luxum secutis immoderatus
 46 elumbis instat debilitas comes,
 47 urget senectus aegritudoque
 48 ante diem, properante fato.
 49 Horas memento, flos juvenilior,
 50 illustriori dedere gaudio,
 51 et liberali disciplina
 52 ingenii emaculare micam.
 53 Statim novenis auspiciis diis,
 54 artes honestas praendere convenit,
 55 humanitatis pulchra merces
 56 pullulat unde, bonique mores.
 57 Virtus tenellae protinus indoli
 58 est inserenda, et casta modestia :
 59 jam laudis augustae puella
 60 alta Cupido resuscitanda.
 61 Sollemnis illinc et memorabilis
 62 festivitas exurgit, euntibus
 63 Fatis in orbem, qua puer nunc,
 64 inde vir atque senex triumphat.
 65 Privata non haec utilitas manet :
 66 tali sed olim patria alumnulo
 67 laetabitur florens, et illi in
 68 flaccibilem statuet coronam.
 69 Insiste, pubes, ergo viriliter
 70 rectis fidelem tradere laudibus
 71 industriam, nec recrepantis
 72 improbitate movere vulgi.
 73 Musarum amicus miles ab inclita
 74 Pindi palaestra qui brabion petit,
 75 multum molesti devoravit,
 76 pluribus abstinuit cupitis.
 77 Nil absque duris vita laboribus

78 largitur : ergo ingentibus indolem
 79 Tyro fatigat, victor ultra
 80 spes patrias properans iturus.
 81 Talis voluptas ornat ephebia,
 82 hic floris usus : sis memor interim
 83 responsa quod posceris olim
 84 omnibus his super, a datore.

IN NOVUM ANNUM.

C4_14 v.1 Me licet immitis fati tenor iste continenter
 2 angens, acerbis oppido fatigat :
 3 Sorsque profligatis durissima rebus opprimendi
 4 me, nec modum determinat nec horam :
 5 haud tamen iccirco devictus et immemor, renatae
 6 salutis obliviscar atque Jesu.
 7 Christe satisfactor, quam das bonus hisce lacrimosis
 8 sudoribus molestiisque metam ?
 9 Orbita per cyclum revolubilis avolavit aevi,
 10 subrepat annus integrans abactum.
 11 Hanc quoque fortunam, cum tempore finiente, fini,
 12 certae clientulum refer quieti.
 13 Qui te virtutisque tuae decus obsequente plectro
 14 sonare pertinaciter laborat.
 15 Hoc mea te supplex infantia, per tuam benignam
 16 Jesu puella, infantiam precatur.
 17 Exul id obtestor lacrimabilis exulem misellum,
 18 nunc at suprema sede constitutum :
 19 qua patula vigil aure notans oculoque comprecantum
 20 questus, voluntatem facis piorum.

HUGONIS A MAXEN CASTIS MANIBUS.

C4_15 v.1 Fratrum dulcis amor spesque superstitum,
 2 Hugo pallidulis addite manibus :
 3 hei quo te genitrix, quove sororculae
 4 planctu, quo patrium prosequitur genus ?
 5 Te desiderium, te, tot amantium,
 6 et tantam socii maestitiam gregis,
 7 fletu non valuisse eripere, hei, ferae
 8 Clothus arbitriis ex adamantinis.
 9 Quid laus ingenii nobilior tribu,
 10 quid mens Sithonia candidior nive,
 11 Aetas quid Veneris floridior rosis,
 12 quid juvat Curiis stirps generosior ?
 13 Hinc hinc turba procul cede profanior,
 14 Hugonis tumulus nobilitat locum :
 15 huc infausta parens et miserabilis
 16 affectus posuit delicias sui.
 17 At nes summa dedit basia frigido,
 18 miti labra manu morte rigentia
 19 extincta eve premens lucis opercula :
 20 umbrae quae graciles munera diligunt.
 21 Tumbam sed Syriis spargit odoribus
 22 Hebe, Gratiolis aemula dulcibus.
 23 Consors en citharae Terpsichores chorus

24 castis pulveribus carmina dedicant.
 25 Exornat querulis marmor honoribus
 26 vatis Fabricii musa Georgii :
 27 donat compositum nomine posthumo
 28 non ullo docilis, fama die mori.
 29 Vos ergo Charites, plangite, dicite :
 30 Hugo nobilis en Maxenides obit :
 31 ergo scripta legens adsere quisquis es,
 32 Hugo nobilis en Maxenides obit.
 33 Tellus o teneris blanda sit ossibus :
 34 molli membra situ fossa quiescite,
 35 fibris cum teneris, cum juvenilibus :
 36 donec summa dies orta vehat jubar :
 37 quae membris aliud restituet decus,
 38 integrata replens ossa leporibus :
 39 vitae scripta libris, illa, fidelium
 40 addet perpetuis nomina gaudia.

GEORGII HILDEBRANDI VIRI IN AULA SAXO: AMPLISSIMI TUMULUS.

C4_16 v.1 Ominis augurio sic respondente, professus
 2 et Hildebrandi nomen et Georgii,
 3 leniter obtinuit, Christo duce et auspice Christo.
 4 In lethi egone acerrimo victoriam,
 5 armamenta humeros supra caelestia duxit,
 6 quae divus aptat spiritus clientibus.
 7 Tela, profligantur quibus horrida fulgura Ditis,
 8 manu vibrabat impiger fortissima.
 9 Hei miserum, si quis certamina spirat inermis :
 10 non res jocosa hic, non inane ludicrum.
 11 Est nobis immane fremens, aterrimus hostis,
 12 truculentior leonibus famelicis.
 13 Tot serit insidias, quot sunt momenta dierum,
 14 sanctos ubi vis devorare quaeritat.
 15 Ast ardente fide, gladiique bicuspidis ictu,
 16 (verbum Dei praestat vices acinacis :)
 17 pellitur infesti vis immansueta Sathanae,
 18 hunc sustinere non potest martem malus.
 19 Militis has partes, sine lite fideliter egit
 20 id ire nomen, Hildebrandus, obtinens
 21 trans Acheronta viam perrupit, ut armiger heros,
 22 ad inclitas domos superni luminis.
 23 Donec in hac autem lucis statione superstes,
 24 vitaeque cultor exstitit Georgius,
 25 non affixus humi, ceu sarcina futilis, arctam
 26 volantis aevi portionem transiit.
 27 Munia digna viro, quibus et respublica gaudet,
 28 fide subivit fortis atque industria.
 29 Corporis assiduis vires sudoribus hausit,
 30 laboriosae functionis aemulus.
 31 Justitiam non ipse potest arroderere livor,
 32 integritatem dives aula praedicat.
 33 Noverunt laudare bonos haec saecula mores,
 34 digne remunerare facta nesciunt.
 35 Nunc se matre sua tellure Georgius abdit,
 36 cognationis intimae non immemor.
 37 Nota nec augurio felici nomina fallit :

38 praestantiore est parte sed sui super.
 39 Gleba sumus, glebam colimus, vitaeque solutos
 40 gleba accipit, totosque in se redalterat.
 41 Quando suprema dies, abjecti a pulvere limi
 42 Deo vocante, nos redintegraverit :
 43 caelicolae, non terricolae per saecula, mundi
 44 manentis usque et usque nuncupabimur.
 45 Et qui jure modo vulgus mortale vocamur,
 46 Vita angelorum perfruemur perpetim.

NATALIS POETAE.

C4_17 v.1 Ne mi molesti sitis, amicali,
 2 neve augeatis sollicitudinem,
 3 natalis orti postulantes
 4 legitimam celebrationem.
 5 Taedet venustatis, piget amplius
 6 festivitatem prodere lusibus
 7 largaque convivatione,
 8 carminibus citharaeque pulsu.
 9 Blandis meum quae pectus amoribus
 10 demulsit, auctor laetitiae omnis, et
 11 causa una, abest : manes mode inter
 12 frigidulos volitat puella.
 13 Atrox misellam corripuit lues :
 14 qua nunc Viadri divitis accolae
 15 ingente devastatione et
 16 caedibus excruciat licenter.
 17 Nostra o voluptas, delictum meum,
 18 te per tenebras quando erit ut sequar ?
 19 Tecum dies ducamque festos
 20 Elysii in regione campi.

GUILIELMO HILDENIO.

C4_18 v.1 Dum dissolutis Syrius aestibus
 2 agros hiulcat, jamque vaporibus
 3 ignescit aether efferatis,
 4 et Cereris vibrat arma messor :
 5 divae quietem Pierides suis
 6 laxant alumnis, et modo vallibus
 7 ipsae sub imis delitescunt,
 8 frigidulasque sequuntur auras.
 9 At non voluptas Hildenum juvat
 10 talis, Cupido cui face torrida
 11 intus pererrans auget aestus
 12 aestibus, accumulaturque flammam.
 13 Subtilitatum quas acuunt Sophi,
 14 sublime nentis Pallados immemor,
 15 ut arbiter divum sub Ida
 16 dat Veneri pueroque palmam.
 17 Dum dividens alneta coloniae
 18 illum, Suevus, conspicit hospitem,
 19 gaudentis amplexu in puellae
 20 oscula congerere icta raptim.
 21 Illic sequaces non memor advocat

22 Musas, amicos nec reminiscitur,
 23 quos umbra vallis Phillyrei
 24 detinet haustibus occupatos.
 25 Da te cupitis lusibus, et sacro
 26 festos licenter da genio dies :
 27 tecum fruatur delicatis
 28 sponsa jocis et amoris usu.
 29 Erit petitis cum salibus datum
 30 satis, revertas alite dextero,
 31 ter tres deas, ac elegantes
 32 Pieridum socios revisum.

DEDICATORIA.

C4_19 v.1 At non barbariae furor,
 2 visque exosa bonos, cum studiis bonis.
 3 Quamvis imperitet, potest
 4 vocem Pieriae claudere barbyto.
 5 Dum quisquam superat boni
 6 Maecenatis opus qui sibi vendicet.
 7 Qualem te lepidissima
 8 virtus et veteris nobilitas domus
 9 Musis auspiciis, probant,
 10 sublimi positum sede in honoribus.
 11 Ergo cum lyricis modis
 12 incedens Erato se tibi nuncupat.
 13 Quae sit materies rogas ?
 14 Festivo numeri subsiliunt pede :
 15 ornat sacra severitas.
 16 Et me cura vetat fronde poeticae
 17 praecinctum caput ingredi.
 18 Si fortuna tamen laetior emicet,
 19 dempta sollicitudine,
 20 pubentes hederas fronte geram, vale.

DE ANGELIS HYMNUS.

C4_20 v.1 Huc ades aevi sator universi,
 2 huc ades fili genitoris almi,
 3 spiritus ducens ab utroque fontem
 4 lucis adesto.
 5 Angelos vitas, volucres, obortae
 6 labis expertes penitus, Deique
 7 semper adtutu, faciem colentes
 8 laude vehemus.
 9 Igneos illis opifex vigores
 10 caelicam mentem sapientiamque
 11 proximam divis dedit, et coevam
 12 vivere vitam.
 13 Congruos ipsi superum parenti
 14 exerunt sensu ingeniisque motus :
 15 casta propugnant et amica vero
 16 justitiaeque,
 17 stare in accinctu juvat obsequentes
 18 Imperatoris reverenter omni
 19 nutui servire, ea summa rerum et

20   sola voluptas.
 21   Hoc opus, jugi celebrare plausu
 22   gloriam nomen, decus ac honorem,
 23   qui potestatem Deus omne secum
 24   tendit in aevum.
 25   Hi magistratus, validique divum
 26   regis heroes, volucresque turmae :
 27   victor hoc uno solium Michael
 28   robore stipat.
 29   Cumque ineffandae generositatis
 30   compotes illos dominator aevi
 31   finxerit, tanto genus asseclarum
 32   Numine donans.
 33   Non ob id supra legionis agmen
 34   detinet sanctae, sibi servitutum
 35   vendicans uni : volat angelorum
 36   turma deorsum.
 37   Gentis humanae jubet administros
 38   Conditor divus fieri, micantis
 39   principes caeli vigiles dat ultro
 40   terrigenarum.
 41   Damna custodes et inauspicatos
 42   reprimant casus, ut et efferatum
 43   in genus, massa super impotenti
 44   arma capessant.
 45   O creatoris meritum benigni :
 46   o inauditum genus obsequendi
 47   o ter et supra miserae beatos
 48   carnis alumnos :
 49   non tulit nostri patienter illud
 50   sanguinis, Livor, decus, intumescit
 51   fellis affluxu furibundus, ira,
 52   Lucifer ardet.
 53   Odit auctorem, bona tot creatis
 54   invidet sponsis : ob idem severis
 55   ictibus, turba comitante, praeceps.
 56   Ivit Olympo.
 57   Ejus instinctu, licet expetitur
 58   plasma descivit, rapidoque letho
 59   mancipi res est, rata fervidique
 60   praeda Charontis :
 61   Spiritus at non ideo ministros
 62   a reis auctor penitus removet,
 63   neu secundatam renuit salutem
 64   conciliatis.
 65   Aggeret saevas Cacus ater iras,
 66   sanguinis tantum sitiens, atroci
 67   impetu rectos petat, ima summis
 68   turbine miscens.
 69   Imminet supra caput, et piorum
 70   ad latus divum clipeatus ordo,
 71   in sua semper statione pugnans
 72   acribus ausis.
 73   Castra metantes radiosa cinctu
 74   muniunt coetus Domino fideles,
 75   militaturis in averna telis
 76   usque parati.
 77   Fata permissu Domini recludunt,

78 ac futurorum memores abyssus
 79 vatibus monstrant : dedit ipse quantum
 80 nosse creator.
 81 Nuntios praestant celeres bonorum,
 82 turba credentum quibus indigebat :
 83 corda solantur meditationum
 84 anxia curis.
 85 Qui tubae celse resonantis instar
 86 voce, doctrinam creper a salutis
 87 publice clangunt, sacer hos tuetur
 88 Angelus, omnem
 89 vim tyrannorum, rabiemque contra
 90 Ditis infensi, leo qui fideles
 91 perditum letho celeri perinde
 92 quaerit ad unum.
 93 Pace gavisi, bona dia pacis
 94 promovent actu, placidumque contra
 95 pacis exosos columnen severo
 96 Numine plectunt.
 97 Impias moles rapidosque nisus
 98 impediverunt : tot adusta regum
 99 grande anhelantum cecidere quondam
 100 fulmina retro.
 101 Ne pii tetra lue fascinentur,
 102 haeresin longe remonent professos
 103 Angeli, sanctos ab atroce salvos
 104 igne reductant.
 105 Hospites verae fidei monarchas
 106 adserunt, alte solium refulget :
 107 ordinem sanctum, gladios tuentur
 108 sceptraque regum.
 109 Christianorum thalamos secundant
 110 pronubi, praebent comites viarum :
 111 febris quondam medicantur, aegris
 112 pharmaca tradunt.
 113 Quid : quod infantum sacer ordo cunis
 114 adsidet, servans graciles alumnos :
 115 o supra vires rationis, ampli
 116 munus amoris.
 117 Virium tanto cumulo beati
 118 non adorari patiuntur unquam,
 119 se beatorum famulos remissa
 120 mente fatentur.
 121 Perperam factis et parum pudice
 122 terga dant, his e medio remotis,
 123 spiritus atri subeunt amica
 124 sede potiti.
 125 Quis venenatam rabiem, quis iras
 126 efferosque ausus numerare tentet ?
 127 Quot malignantes sub utroque condant
 128 axe malorum.
 129 Stat suos regnis, suos ordinatis
 130 urbibus daemon, statione sancti
 131 qualibet diras operationes
 132 experiuntur.
 133 Polluit sacram petulanter aedem
 134 scandalis, mystas agit arrogantes
 135 ut, fide cassa, nova machinati,

136   somnia texant.
 137   Martis haud semper furiis aperti
 138   pugnat, aut noto veterator ictu :
 139   caelitis vultus, faciemque lucis
 140   sumit alumni.
 141   Spiritus mundos imitatus ausis,
 142   ficta responsis simulacra vanis
 143   inflat, incertas per Etrusca sortes
 144   fana figurat.
 145   Bestiae quavis vigilantis astus
 146   comprehensurus numero quis esset :
 147   ante Dictaei numeret saburram
 148   litoris omnem.
 149   Hostium densas acies et ictus
 150   quoque momento quibus obsidemur.
 151   conspici fas sit, metus intuentes
 152   exanimaret.
 153   Numinum rex et pater empirorum.
 154   Virus atrox insidiasque Caci
 155   verte, propugna per amabiles nos
 156   nostraque flammis.
 157   Propter asseclas fidei perennant,
 158   ut Redemptoris miserationes :
 159   perpetim sic nos pia regulatorum
 160   cura sequatur.
 161   Hoc ut in cursu volitantis aevi
 162   tutius semper tibi serviamus,
 163   angelis olim socii perennes
 164   te celebremus.

IACTA SUPER DOMINUM CURAM.

C4_21   v.1   Sicut furenti puppis in aequore
           2   jactatur olim, quassa reciproci
           3   fluctus tumultu, monte aquarum
           4   remigium feriente : torquet
           5   cum torvus atras hinc Aquilo minas,
           6   atque Eurus illa parte procellifer
           7   incumbit, indignante ponto.
           8   Exitiumque parante nautis :
           9   fastidiosum vulgus et insolens
 10   facto impetu, sic nos quoque jactitat.
 11   Pessumque dedit Christianae
 12   justitiae fideique alumnos.
 13   Saevit tumultu bestia multiceps,
 14   altaque spirat mente potentiam,
 15   nec vindicis lenti furorem
 16   terribilesque moratur iras.
 17   Hos, tot subactis ordine saeculis,
 18   omnes fideles experiuntur, hos
 19   servator insultus abunde
 20   cum socia legione, sensit.
 21   Istas inulti non tamen auferent
 22   jactationes, carnifices enim
 23   vitae manet jactura dulcis
 24   perpetuo facienda quondam.
 25   Curas sinisteris casibus anxii

26 nos in Deum jactabimus interim,
 27 spe fixa in ultorem, subactis
 28 consilio auxilioque promptum.
 29 Quisquis modeste perque silentium
 30 huic passionum subjugus exitum
 31 rectique compensationes
 32 tradiderit patiente voto :
 33 non horror illum, quamlibet improbus
 34 afflictionum franget, et impetus
 35 opprobriorum : sed trophaeum
 36 alitibus statuet secundis.
 37 Has qui procellas non didicit pius
 38 perferre, et aptis jactibus utier :
 39 Christum professis quae imminent, hunc
 40 immodice ferient ruinae.

NUNCUPATORIA AD BARONEM.

C4_22 v.1 Clangunt olores flante Favonio,
 2 vernans Aedon pervigilem ciet
 3 Musam : vetat me casus auras
 4 vocibus imbuere expetitis.
 5 Plectrum canendi nuper idoneum
 6 quamvis viator, continuo tamen
 7 haud abdicō, dum Phillyraea
 8 me bonus abdit Elister umbra.
 9 Maii renidens mensis amoenitas
 10 invitat ultro, pensaque suggerit
 11 Lusum adornanti Minervae,
 12 materiamque gravem perosae.
 13 At non lepores, aut faciles jocos
 14 dictant amicae Pegasides, neque
 15 culti pedem poscunt Amores,
 16 nec dea, quosque perosa luctus.
 17 Late celebris sed Camerarii
 18 funus coronō flebilibus modis :
 19 quem rebus humanis et urbi
 20 huic rapuit pede parca furvo.
 21 Oblectat olim sic miserabilis
 22 vitae laborem sedulus artifex,
 23 non auspicata ex officina
 24 conveniens melos explicando.
 25 Felix avitis stemmatibus Baro,
 26 famaue felix, haec tibi dedico,
 27 virtutis argumenta laudans :
 28 tu properata benigne habeto.
 29 Spes sic paternas fortiter impleas,
 30 ultraque avorum nomina te vehens.
 31 Heroas acres aemuleris
 32 pectoris ingeniique gestis.
 33 Cum me quietis sedibus adsitum
 34 ductus fovebit sors melior bono,
 35 accommodabo grandiori
 36 ingenium triviale penso.

PIETAS AD OMNIA UTILIS.

C4_23 v.1 Quisquis in rebus miseretur arctis
 2 derelictorum pius : hunc vicissim
 3 in die maesta Deus expedibit
 4 auxiliator.
 5 Ex anhelanti rabie doloris
 6 haustibus aegrum recreabit aptis,
 7 omnis avertet monimenta morbi
 8 conciliato.
 9 Mortis e rictu rapido retractum
 10 reddet in dulci patria beatum,
 11 nec pharetratis dabit opprimendum
 12 hostibus unquam.
 13 O ter o diam miserationem,
 14 quam manet merces, vada, sacra tali :
 15 vae, pios si quis malus efferatis
 16 opprimat ausis.

DUCI AUGUSTO ELECTORI SAXONIAE.

C4_24 v.1 Dixit Augustum tuba gratulantum,
 2 Romulae gentis caput, evehendo
 3 regios fasces, et adhuc coruscat
 4 nomen ab aevo.
 5 Pace firmata super auspicati
 6 imperii fines soror alma pacis
 7 it salus, Christo populosque donat
 8 caelitus orto.
 9 Dicat Augusti, fide laureata
 10 principis late, pia musa laudes,
 11 pacis illustrem, super ante plectro,
 12 dicat alumnum.
 13 Gloriam Christi radiante cultu
 14 auget Augusti pietas, fidem per
 15 dissitas plantat sub inhospitali
 16 climate gentes.
 17 Te professorum pie Christe custos
 18 prosperis patrem patriae secunda
 19 nutibus, longum, precor, ipse tali
 20 Principe regna.

D. IOHANNI RUCARDO MEDICO ET POETAE.

C4_25 v.1 Ergo disertis hendeca syllabis
 2 divos amores, divaque gaudia
 3 et mysticum, Rucarde, tractas
 4 ingeminans hymenaeon almi
 5 regis, perenni qui thalamo sibi
 6 clemens adoptat de grege sponsulam
 7 mortalium, dignatus ultro hanc
 8 jungere caelitibus beatis.
 9 O expetito materiam stylo
 10 musaque dignam compositissima,
 11 solertia exquisitiore et
 12 divitis ingenii apparatus.

13 Natura laudes has tibi contulit
 14 felix abunde : nec docili deest
 15 industriae vivax acumen :
 16 tu modo pensa paratus urge.
 17 Macte evehendis connubialibus
 18 insta petitus scriptor amoribus :
 19 neu praemiis diffide pulchris,
 20 praepete fama sequetur ala.
 21 Frondens athletic palma stat omnibus,
 22 plures in una sorte periculum
 23 fecere, martis pro virili.
 24 Laus sua quemque beat superstes.

AD DN. ELIAM HUTERUM.

C4_26 v.1 Lusus tuis quos nuptiis sacravimus,
 2 amice sincerissime :
 3 si non scatent leporibus, quantos cati
 4 censoris acrimonia,
 5 aut spes tuae desiderant, aut poscit hic
 6 lepidissimus rerum tenor :
 7 ignosce lenis, haud voluntatem decet
 8 ex versibus metirier.
 9 Curis tot usque quaque distinemur et
 10 molestiis et scrupulis,
 11 Sors quos noverca suggerit, ne identidem
 12 Musis amoenioribus
 13 vacare concedatur : in luctus forem
 14 exercitatus oppido.
 15 At tenuibus tibi esse cum poematis
 16 bene ac beate comprecor.

IN MATRIMONII LAUDEM.

C4_27 v.1 Non vana casu fortuito pias
 2 conjunctiones sors ita copulat :
 3 nec confluunt in foedus unum,
 4 ordine consilioque dempto.
 5 Cubilis ignes legitimi sacros,
 6 vim prorogandi, prole data, genus,
 7 rerum sator mundique cunctis
 8 stirpibus indidit, approbatque.
 9 Idem pudicas servat adhuc faces,
 10 conubiorum nexibus implicans
 11 utrosque sexus, igne amoris
 12 pectora pectoribusque adunit.
 13 Liberrimi quos dextera numinis
 14 communitatem carnis in unius
 15 virtute verbi, glutinavit,
 16 nemo hominum religare tentet.
 17 Ergo auspicati vivite conjuges,
 18 sortis timentes nil dubiae vices :
 19 vestra est Deo clementiori
 20 vitaeque conditioque curae.

PRO NOVIS CONIUGIBUS.

C4_28 v.1 Alti numinis in fide
 2 conjux integra cum pio
 3 lecti compare leniter
 4 tutos degitis annos.
 5 Adsis Christe salutifer,
 6 Proles optima maximi
 7 Patris, plenaque caritas,
 8 et commentor amoris.
 9 Primus tu irreligabili
 10 junxti conubio duos,
 11 Edomi in viridario,
 12 solennes neonymphos.
 13 Dempsta sorte libidinis,
 14 sic ut multiplicent genus,
 15 sanctarum velut in precum
 16 virtutumque palaestra.
 17 Dias auctor identidem
 18 servas officii vices,
 19 dum constringis adhuc pias
 20 sancto foedere mentes.
 21 Nec verbo semel editum
 22 turbari sinis ordinem,
 23 quamvis Tartara plurimo
 24 strident impete contra.
 25 Huc spirans, operi tuo,
 26 sponsis et benedic novis :
 27 fac pro lusibus editis
 28 Pulchra prole parentes.

PROPEMPTICUM.

C4_29 v.1 Ergo Pierii decus
 2 o et delictum chori,
 3 o et dimidium mei,
 4 consortumque sodalium
 5 exoptata voluptas.
 6 Mores Teutoniae ac situs
 7 pulchros cum peragraveris,
 8 lustratis academiis
 9 quas intra gremium fovent
 10 docti climatis orae.
 11 Immensos iterare nunc
 12 tractus Oceani paras :
 13 virtus indigeni laris
 14 et desiderium trahit
 15 pernox progenitorum
 16 ventis carpe viam, precor
 17 omni parte faventibus :
 18 nec te quae varie datis
 19 vexat turbinibus salum
 20 tempestas remoretur.
 21 Fortunata Sueciae
 22 tali regna viro, cui
 23 dat Pallas comitem viae,
 24 claudunt cum Sophia latus

25   ter trinaeque sorores.
 26   At non sic abeas velim,
 27   convictus ut amabilis
 28   oblitus, sed amiculos
 29   absentes animo colens :
 30   sic te nostra vicissim,
 31   qui Musas studio pari
 32   tecum percolimus, canet
 33   diis notissima barbitus
 34   sub quocumque rotabilis
 35   sistas cardine mundi.
 36   Non constantior uspiam
 37   stat conjunctio, nec favor
 38   effloret diuturnior,
 39   quam si quos lepidae bonos
 40   Musae conciliarunt.
 41   Ni te cura parentium et
 42   natalis Genius soli,
 43   ni jucunda puellulae
 44   nectit forte suavitas,
 45   aut sperata tori spes :
 46   Dulcis colloquii satur
 47   nos hic percupidos tui
 48   stagni cis vada Balthici,
 49   laeta nave reductilis
 50   optatusque revisas.

CHRISTOPHO ROEBERSTORFERO VIENENSI, NOBILI ET OPTIMO IUVENI,
IN THERMIS AUSTRIACIS MORTUO.

C4_30   v.1   Dum fovet invalidam medica virtute juventam,
           2   ferviduli repetens balnea fontis opem,
           3   Flore suo vernans Eberstorferus et annis,
           4   exuit infirmae debile carnis onus.
           5   Si quis et insontis reputet commercia vitae,
           6   dignus erat longos exuperare dies.
           7   Si pietas, antiqua fides et gratia morum,
           8   mentis et ingenuae respiciatur honos :
           9   debit exemplum rudibus praebere, sed orbis
 10   haud meritis, vitiis ut caperetur, erat.
 11   Liber ab exuviis aegrae compaginis ivit,
 12   qua pia simplicitas regna decusque tenet.
 13   Est, ubi virtutis laus inculpata triumphet,
 14   rara Lycaoniae praemia fraudis erunt.

AD POETAM.

C4_31   v.1   Quod Dominum laeto reducem clangore salutas,
           2   proque pio gratus vota Barone facis,
           3   id probo : nam pietas merito sua praemia carpit,
           4   patronis faciles mitibus esse decet.
           5   Illi dum clarios coetus, dum carmina spectant,
           6   musica res salva conditione viget.
           7   Inque bonas artes vacat exhilarata juvenus,
           8   res benefactori perplacet illa Deo.
           9   Laeta viris gravibus late res publica floret,

10 Musa regit Sophia docta potente statum.
 11 Hoc decet heroem, nec laus illustrior exstat,
 12 gloria nobilior non aliunde venit.
 13 Qui tamen haec parvi resonantia praemia pendit,
 14 quae valet Aonius persoluisse labor :
 15 transeat ad manes inglorius : omnia delet
 16 cetera, sint quamvis ex adamante, situs.

CUBITUM EUNTIS AD CHRISTUM.

C4_32 v.1 Christe Dei soboles Patris unica maxima, dum me
 2 somnus et ignavae sidera noctis agunt :
 3 scribendique fere virtus haud suppetit ultra,
 4 musa sed abruptum deficit inter opus :
 5 vado quietifero positurus membra grabato,
 6 luminaque irriguo tracta sopore premar.
 7 Hanc animam viresque meas, vitaeque lucernam,
 8 hoc tibi commendo debile carnis onus.
 9 Dum piger affecto sub pectore sensus anhelat,
 10 massaque cum mortis languida fratre cubat :
 11 daemonis insidias et tela cubilitus arce,
 12 obsitus aligero membra sodale tegar.
 13 Pelle malignantis praesens insomnia Morphei,
 14 pectora nec vanis ludar imaginibus.
 15 Usque soporatos invadere cogitat hostis,
 16 armigeros at tu pervigilare jubes.
 17 Fortibus excubiis itidem mea stragula sepi,
 18 sic ab avernali daemone tutus agam.
 19 Crastina cum laeto se ostenderit intuitu lux,
 20 Laus tua de nostro primitus ore fluet.